

Eleccions al Parlament 2017
Programa electoral

**la
democràcia
sempre
guanya**



**ESQUERRA
REPUBLICANA**
Catalunya *SI*

#femrepública

I. GUANYAR LA REPÚBLICA	8
II. COMPROMÍS PER LA REPÚBLICA	9
III. QUÈ HEM FET PER LA REPÚBLICA	11
A) El mandat democràtic.....	11
La posada en marxa cap a la sobirania.....	11
El bloqueig polític a cop de suspensions del TC.....	11
La renda garantida de ciutadania.....	12
Un país preparat per assumir la sobirania.....	12
Un Govern doblement compromès.....	13
B) La repressió a la democràcia.....	14
L'atac a les llibertats civils i la vulneració de drets fonamentals.....	14
El 155, cop d'estat a les institucions catalanes.....	15
La repressió econòmica no aconsegueix frenar el país.....	16
IV. FER REPÚBLICA	18
1. MESURES REPUBLICANES DE GOVERN	19
1.1. Enfortiment econòmic i productiu per augmentar la competitivitat, la sostenibilitat i la projecció de l'economia catalana.....	19
1.2. Cohesió social, benestar, igualtat d'oportunitats i reducció de les desigualtats.....	34
1.3. Enfortiment democràtic, drets i llibertats civils.....	46
2. CONSTRUCCIÓ D'ESPAIS DE SOBIRANIA	58
2.1. Sobirania econòmica i laboral	58
Espai 1. HISENDA PÚBLICA: Catalunya pot gestionar tots els impostos.....	58
Espai 2. RECERCA: Elaboració de la Llei catalana de la Ciència com a mecanisme constituent de model de recerca de Catalunya.....	60
Espai 3. MARC CATALÀ DE RELACIONS LABORALS: Una Llei de Participació Institucional de Catalunya dels agents econòmics i socials per a la concertació entre agents socials.....	61
Espai 4. SOBIRANIA ALIMENTÀRIA: Un Pacte Nacional per a la política alimentària, forestal i de desenvolupament rural i marítim de Catalunya.....	62

2.2. Sobirania social i ciutadana	64
Espai 5. PROTECCIÓ SOCIAL: l'Agència Catalana de Protecció Social	64
Espai 6. ADOPCIÓ INTERNACIONAL: Un Institut Català de l'Adopció (ICA) per a una República compromesa amb la infància.....	66
Espai 7. JUSTÍCIA: La restitució del Llibre 6è del Codi civil de Catalunya	67
Espai 8. JUSTÍCIA: Nous equipaments, administració i serveis d'execució penal.....	67
Equipaments	68
Serveis d'Execució Penal:.....	68
2.3. Sobirania cultural i educativa	68
Espai 9. ESCOLA CATALANA: Un Pacte Nacional per a l'Educació que basteixi un projecte educatiu de país, millorant el finançament i la inversió, com un dels pilars fonamentals de la República catalana i de progrés de tota la ciutadania.....	68
Espai 10. CORPORACIÓ CATALANA DE MITJANS AUDIOVISUALS: Una Televisió de Catalunya més forta i líder per a la República.....	69
Actualització del foment dels mitjans de comunicació de l'espai nacional:	70
Espai 12. PROJECCIÓ CULTURAL: Institut Ramon Llull, la carta de presentació de la cultura catalana al món	71
Espai 13. MEMÒRIA HISTÒRICA: Una memòria republicana per a la consolidació d'una societat lliure, justa i democràtica.....	72
2.4. Sobirania territorial i mediambiental	73
Espai 14. ORDENACIÓ DEL TERRITORI: El desplegament de les vegueries	73
Espai 15. SEGURETAT CIUTADANA: La unificació de la Policia de Catalunya	73
Espai 16. POLÍTICA TERRITORIAL: Planificació territorial i urbanisme sostenible	74
Espai 17. ENERGIA: Pacte Nacional per a la Transició energètica. L'estratègia energètica a la República	75
Espai 18. SOSTENIBILITAT: Aportació catalana a la lluita contra el canvi climàtic. Actuem, hi som a temps.....	76
2.5. Sobirania internacional	77
Espai 19. ACCIÓ EXTERIOR: Reobrirem el Patronat Catalunya Món - DIPLOCAT i les delegacions del Govern de Catalunya a l'exterior	77

3. Gran diàleg de país	80
V. LA REPÚBLICA QUE FAREM	81
EIX 1. UNA REPÚBLICA EMPRENEDORA I AMB TREBALL DIGNE	81
1.1. UNA REPÚBLICA EMPRENEDORA DE PROSPERITAT COMPARTIDA.....	81
1.2. UN SECTOR AGRARI FORT PER UNA ALIMENTACIÓ DE QUALITAT I SALUDABLE	82
1.3. ECONOMIA BLAVA I UN SECTOR PESQUER SOSTENIBLE, MODERN I COMPETITIU.....	83
1.4. L'EMPRESA, MOTOR D'UNA ECONOMIA PRODUCTIVA, INNOVADORA I SOLIDÀRIA	83
1.5. UN MODEL COMERCIAL EQUILIBRAT	84
1.6. UN TURISME SOSTENIBLE I DE QUALITAT	84
1.7. UN MERCAT MÉS DEMOCRÀTIC I CONSCIENT	85
1.8. UNA UNIVERSITAT CAPD'AVANTERA PER A UNA REPÚBLICA AVANÇADA.....	85
1.9. LA RECERCA COM A IMPULS ECONÒMIC I SOCIAL DE LA REPÚBLICA.....	86
1.10. LA TRANSFERÈNCIA DE CONEIXEMENT COM A GENERADORA D'OPORTUNITATS.....	86
1.11. LA INNOVACIÓ AL SERVEI DE LA CIUTADANIA.....	86
1.12. UNA REPÚBLICA AMB TREBALL DIGNE I PENSIONS SOSTENIBLES.....	87
1.13. UN MODEL CATALÀ DE RELACIONS LABORALS.....	88
EIX 2. UNA REPÚBLICA DE BENESTAR AMB DRETS I OPORTUNITATS PER A TOTHOM	88
2.1. UNA CIUTADANIA LLIURE I COMPROMESA.....	88
2.2. UNA JUSTÍCIA INDEPENDENT, GARANTIA DELS DRETS I LES LLIBERTATS PER A TOTHOM	89
2.3. UNA REPÚBLICA FEMINISTA AMB IGUALTAT EFECTIVA ENTRE DONES I HOMES.....	89
2.4. UNA REPÚBLICA EMANCIPADORA DEL JOVENT	90
2.5. UNA REPÚBLICA CATALANA PER A UNA SOCIETAT DIVERSA	91
2.6. UNA REPÚBLICA RESPECTUOSA AMB LA DIVERSITAT SEXUAL I DE GÈNERE.....	91
2.7. LA REPÚBLICA DEL BENESTAR.....	92
2.8. UN SISTEMA DE SALUT I SOCIAL INTEGRAT I UNIVERSAL.....	92
2.9. L'ESPORT PER A UNA SOCIETAT SALUDABLE I COHESIONADA.....	93
EIX 3. UNA REPÚBLICA EDUCADORA QUE APOSTI PER LA CULTURA	93
3.1. CATALUNYA, REPÚBLICA CULTURAL.....	93
3.2. UN PROJECTE EDUCATIU DE PAÍS	94

3.3. EL CATALÀ, LLENGUA VERTEBRADORA D'UNA SOCIETAT PLURILINGÜE	95
3.4. UN ESPAI DE COMUNICACIÓ PER A UNA CIUTADANIA LLIURE I RESPONSABLE.....	95
3.5. UNA REPÚBLICA AMB MEMÒRIA: VERITAT, JUSTÍCIA I REPARACIÓ	96
EIX 4. UNA REPÚBLICA SOSTENIBLE I AMB EQUILIBRI TERRITORIAL	97
4.1. UNA ADMINISTRACIÓ PÚBLICA REPUBLICANA: PROPERA, EFICIENT I TRANSPARENT	97
4.2. UN MODEL DE SEGURETAT INTEGRAL AL SERVEI DE LA CIUTADANIA.....	97
1. Un cos de Policia de Catalunya unificat, dimensionat i ben valorat per la societat que defensa que estigui format pels actuals Cos de Mossos d'Esquadra i policies locals.....	97
2. Un Sistema Nacional de Salvaments i Emergències ben coordinats, amb uns mitjans adequats i una implantació territorial equilibrada.....	97
3. Un servei de protecció civil de base popular, complementària dels cossos de policia i de seguretat i emergències.....	97
4.3. UN TERRITORI EQUILIBRAT I BEN CONNECTAT	97
La República Catalana és l'oportunitat per redissenyar un model territorial més equilibrat que faci dels nostres municipis indrets més habitables i amb millor relació amb l'entorn natural. Un país divers, ben connectat, amb transports públics eficients i amb infraestructures al servei de l'economia productiva. Uns pobles, barris i ciutats on tothom pugui viure amb benestar i tingui l'oportunitat d'accedir a un habitatge digne a preus raonables.	97
4.4. UN MODEL MEDIOAMBIENTAL SOSTENIBLE, INNOVADOR I INTEGRAL	98
EIX 5. UNA REPÚBLICA OBERTA AL MÓN I COMPROMESA AMB LA PAU	99
5.1. UNA REPÚBLICA EUROPEA IMPLICADA EN LA GOVERNANÇA GLOBAL	99
5.2. UNA REPÚBLICA SOLIDÀRIA COMPROMESA AMB LA PAU I ELS DRETS HUMANS.....	99

I. Guanyar la república

Després d'una legislatura tan excepcional com la que hem viscut, nascuda amb el *mandat democràtic* sorgit dels comicis del 27S de 2015 i tancada amb un episodi de repressió institucional, judicial i policial per part de l'Estat amb pocs precedents en la nostra història més immediata, ens trobem abocats a una convocatòria electoral que té poc a veure amb la que ens hauríem proposat celebrar si les conseqüències del referèndum de l'1 d'octubre s'haguessin pogut materialitzar. Ben al contrari, **els comicis del 21D, conseqüència directa de l'arbitrària aplicació de l'article 155** de la Constitució, s'emmarca en una ofensiva del Govern espanyol en la qual s'ha posat en perill, fins i tot, la continuïtat de les institucions catalanes i estan sota amenaça alguns dels seus elements referencials més emblemàtics; cas de l'escola catalana, els Mossos, els mitjans de comunicació públics i, en darrer terme, el mateix *model català de convivència*.

Esquerra Republicana acudeix a aquestes eleccions en coalició amb Avancem, Catalunya Sí, Demòcrates de Catalunya, Moviment d'Esquerreres, Socialisme Catalunya Llibertat i amb la companyia de persones independents, representant un ampli ventall de la pluralitat política i del conjunt de forces democràtiques i progressistes partidàries de la República Catalana. I ho fa ben conscient de les seves responsabilitats i del moment històric que viu Catalunya, amb un programa que inclou, en primer lloc, el **Compromís amb la ciutadania per la República Catalana**. I que presenta, a continuació, quin és el camí que cal seguir si volem fer realitat els nostres objectius: una bateria de **mesures republicanes de Govern** (profundament socials, per revertir els efectes del 155 i amb voluntat d'implementació immediata); un **gran diàleg de país en clau constituent**, deliberatiu i amb vocació àmpliament participativa, per definir el model de República pel qual optem; i, finalment, un seguit **línies d'actuació de caràcter sectorial definidores del nostre model de República Catalana**, concebudes com la nostra plataforma de sortida per acudir a aquest gran diàleg i, alhora, com a marc d'orientació general per a la nostra actuació des de l'endemà del 21D.

Si bé és cert que el 21D és una imposició del Govern espanyol, també ho és que en els darrers anys ha quedat demostrat que l'expressió democràtica de la ciutadania constitueix el terreny de joc més favorable per als partidaris de la República Catalana. Ara toca, doncs, guanyar novament a les urnes i **constituir un Govern fort** que aturi els peus a l'ofensiva de l'Estat, defensi les nostres institucions, impulsi polítiques *republicanes* amb voluntat social i potencii aquells àmbits de decisió a partir dels qual **avançarem cap a la República Catalana**.

Si és veritat que **la democràcia sempre guanya**, que ningú no dubti que la candidatura d'ERC, i amb ella tota aquella gent que s'ha mobilitzat en els darrers anys i que va participar al referèndum de l'1 d'octubre, està ben preparada per guanyar, ara, a favor de Catalunya.

II. Compromís per la república

La candidatura d'Esquerra Republicana-Catalunya Sí, que agrupa persones independents i Avancem, Demòcrates de Catalunya, Moviment d'Esquerreres i Socialisme Catalunya Llibertat, volem fer públics **cinc grans compromisos amb vista als comicis del 21 de desembre vinent**, convocats il·lícitament pel Govern espanyol.

Volem que aquests cinc compromisos, que orientaran la nostra **tasca política, parlamentària i institucional**, siguin coneguts en primer lloc per la ciutadania de Catalunya però també per part del Govern de l'Estat i les forces polítiques espanyoles.

Prèviament, però, reclamem que Govern espanyol garanteixi davant les institucions europees i el conjunt de la comunitat internacional el seu **respecte escrupolós als resultats de les eleccions del 21D**, sigui quin sigui el seu signe. I, cas que s'hi confirmi novament una majoria de caràcter independentista, que l'assumeixi de manera democràtica i no torni a actuar, il·legítimament i abusant de la seva posició de força, contra les iniciatives que es desenvolupin en compliment del mandat de les urnes. En aquesta línia, cal també que el Govern espanyol acordi la **retirada de tots els recursos d'inconstitucionalitat** que ha presentat durant la darrera legislatura contra normes i acords emanats del Parlament de Catalunya.

Compromís amb la ciutadania per a la República Catalana

1. Treballar per fer efectiu el reconeixement del dret a l'autodeterminació exercit pel poble de Catalunya al **referèndum de l'1 d'octubre** i reivindicar l'alt valor polític de la mobilització de país del 3 d'octubre en defensa dels drets democràtics i les institucions catalanes i en contra de la repressió de l'Estat espanyol.
2. Exigir l'**alliberament dels presos polítics**, la retirada dels efectius policials responsables de la repressió del referèndum de l'1 d'octubre i la **finalització de la pressió policial i judicial que coarta l'exercici de les llibertats públiques de la ciutadania i els càrrecs electes de Catalunya**. I, en aquest mateix sentit, reclamar l'assumpció de les responsabilitats pertinents als responsables polítics i policials de l'operació repressiva contra el referèndum de l'1 d'octubre, que va provocar més de 1.000 ferits.

3. Defensar les institucions de Catalunya davant l'agressió que representa la suspensió del nostre autogovern arran de l'**arbitrària aplicació de l'article 155** de la Constitució espanyola, reclamar la seva retirada immediat i acabar amb la intervenció de les finances de la Generalitat. I, alhora, comprometre'ns en la defensa de l'escola catalana i la dignitat dels seus treballadors i treballadores, de la funció social i nacional dels mitjans de comunicació públics i a revertir els efectes de la campanya contra l'economia catalana orquestrada pel Govern espanyol amb la intenció de perjudicar la productivitat de les nostres empreses.
4. Impulsar un **gran diàleg de país**, que amb vocació constituent i voluntat democràtica, eixampli encara més, per mitjà d'instruments i processos participatius de deliberació social, l'àmplia majoria ciutadana a favor de **fer realitat la República Catalana**. I això, acompanyat de desenvolupament de polítiques per avançar cap a la sobirania financera, cultural, social, energètica i judicial del poble de Catalunya. Unes polítiques, en definitiva, orientades a fer possible una República Catalana amb uns serveis públics dignes, que representi una millora de la qualitat de vida del conjunt de la ciutadania i que sigui un model a seguir pel que fa a la lluita contra la pobresa estructural i en la creació de mecanismes de transparència institucional que permetin detectar i castigar les pràctiques de corrupció.
5. Emplaçar l'Estat espanyol, i alhora les institucions europees, per assolir una **negociació** a través de la qual, en peu d'igualtat i sense cap renúncia prèvia per part del Parlament i el Govern, es faci possible l'accés de Catalunya a la **plena independència i l'efectiva i pacífica articulació democràtica de la República Catalana**.

III. Què hem fet per la república

A) El mandat democràtic

La posada en marxa cap a la sobirania

El resultat de les eleccions del 27 de setembre de 2015, amb una majoria absoluta independentista al Parlament de Catalunya, esdevé un mandat democràtic per iniciar el procés polític per a esdevenir un estat independent en forma de república i obrir un procés constituent no subordinat.

La Resolució 1/XI, del 9 de novembre, concreta que el procés que s'inicia no pot estar supeditat al bloqueig polític i judicial per part de l'Estat espanyol i que té també com a finalitat blindar la protecció als drets fonamentals afectats pel bloqueig com poden ser mesures contra la pobresa energètica, en l'àmbit de l'habitatge, l'accés universal a l'atenció sanitària i la garantia dels drets socials amb un pla de xoc social. Alhora que declara la voluntat d'iniciar negociacions per tal de fer efectiu el mandat democràtic posant-ho en coneixement de l'Estat espanyol, la Unió Europea i el conjunt de la comunitat internacional.

Seguint la Resolució, el Parlament de Catalunya va estudiar, en el marc d'una comissió d'estudi, com hauria de ser el procés constituent de la República Catalana. I va concloure iniciar un procés constituent propi de base social, vinculant i amb el suport de les institucions catalanes en tres fases: la primera de base ciutadana amb un procés participatiu amb vocació constituent (Fòrum social constituent); la segona de desconexió amb l'aprovació de lleis i la convocatòria d'eleccions constituents; i la última fase on l'assemblea constituent concreti el text per ser ratificat mitjançant referèndum.

El bloqueig polític a cop de suspensions del TC

Els últims anys i més intensament aquesta darrera legislatura hem presenciat una persecució de les lleis aprovades al Parlament de Catalunya via recursos del govern espanyol al Tribunal Constitucional que han estat suspeses automàticament i posteriorment anul·lades en el seu articulat.

Han estat recorregudes, suspeses i anul·lades una àmplia llista de lleis de caràcter social, que amb l'excusa de les d'invasió de competències, no ens permeten fer avançar socialment el nostre país ni ajudar a aquelles persones més vulnerables.

Els recursos de l'Estat van començar amb el Decret Llei de denominació del Departament d'Afers Exteriors, i es van anar succeint sobre la simplificació administrativa dels governs locals i altres normes d'àmbit local i territorial, diferents impostos creats en les dues últimes legislatures, diversos llibres del codi civil i finalment amb els recursos a la Llei de voluntats digitals, la Llei de Comerç, el Decret Llei contra l'intrusisme en el sector del taxi i la Llei contra el canvi climàtic. Però els casos més impactants són la suspensió de diferents articles de la Llei 17/2015 d'igualtat efectiva de dones i homes sobre plans d'igualtat i altres de l'àmbit laboral i la LLP de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica.

La renda garantida de ciutadania

Malgrat tot, la llei estrella de la XI legislatura ha estat, aprovada per unanimitat, la LLP per una renda garantida de ciutadania. Mostrant el desig per una societat on la igualtat d'oportunitats està al centre, com a base de cohesió i progrés social conquerint un nou dret social que representa la creació d'un terra social, assegurant els mínims vitals per poder viure amb dignitat i evitar l'exclusió social.

És una resposta a situacions de vulnerabilitat però també d'empoderament de les persones i contempla una prestació complementària vinculada al treball entorn de la idea que l'exclusió social sovint comença per la precarització i exclusió laboral. El gran repte és la seva implementació i garantir els recursos necessaris pel desplegament total de la Llei.

Un país preparat per assumir la sobirania

El bloqueig polític recau especialment en les lleis sobre la protecció social catalana, l'administració tributària catalana i el règim jurídic català. Malgrat l'oposició política al Parlament es nega a participar en la seva redacció, són aprovades en aquesta legislatura i suspeses després pel TC.

La Llei del codi tributari relativa a l'administració tributària catalana, suposa avançar cap a una administració moderna i eficient al servei de les persones. La Llei de l'Agència de protecció social, crea una agència de gestió de les prestacions unificada, fiscalitzada, més eficient i especialitzada en la protecció social, amb un model redistributiu eficaç a través d'una agència moderna i participada, on Govern, Parlament, el món local i la societat civil en són corresponsables.

Aquest bloqueig i la negativa constant de l'Estat al diàleg i a acordar una solució política, no dona cap altra sortida per fer efectiu el mandat democràtic del 27S que apel·lar als drets fonamentals que emanen del dret internacional.

Així com la Llei del Referèndum d'Autodeterminació de Catalunya, que ha de fer possible que els

ciutadans i ciutadanes de Catalunya puguin exercir el dret a decidir sobre el futur polític de Catalunya en referèndum sota la pregunta "Voleu que Catalunya esdevingui un Estat independent en forma de República?" i n'estableix les garanties democràtiques.

I per últim la Llei de Transitorietat jurídica i fundacional de la República permet a la ciutadania conèixer la vinculació del Sí al Referèndum alhora que dota de seguretat jurídica el període transitori cap a l'Estat independent, sense condicionar-lo políticament ni ideològicament. La llei empara els ciutadans i també les persones jurídiques, entitats i empreses amb vincles amb l'administració, garantint la integració del personal funcionari. Manté la mà estesa a la negociació i acord amb l'Estat espanyol en matèries fonamentals com la nacionalitat, el deute públic i les pensions.

Un Govern doblement compromès

El Govern de Junts pel Sí ha protagonitzat una legislatura particularment intensa: el compromís assumit a partir dels resultats del 27 de setembre del 2015 mandataven al Govern a garantir les millors condicions per poder fer els passos per esdevenir un estat independent al cap de 18 mesos, a la vegada que s'executava un ambiciós pla de Govern amb l'objectiu d'aconseguir un país més just, amb més i millor feina i compromès amb els principis de regeneració democràtica.

El reforç de l'actual cartera de serveis socials, la reducció de les llistes d'espera sanitàries, reduir a la meitat el termini mitjà de pagament a proveïdors, millorar l'ocupabilitat de col·lectius vulnerables, millorar la competitivitat del sector primari o tancar el Centre Penitenciari La Model de Barcelona són només alguns exemples dels objectius en els que ERC hem estat directament implicats al Govern.

Així mateix, el compromís d'assolir les millors condicions possibles per tal que els catalans poguéssim decidir lliurement el nostre futur guiaren també bona part de l'obra de Govern. Per tal d'aconseguir un major reconeixement de la nostra realitat fora de l'Estat, s'intensificà l'agenda internacional del Govern a través del Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència i el Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya (DIPLOCAT). La publicació de l'informe d'una comissió d'experts internacionals defensant la legitimitat del dret a decidir dels catalans resumeix el contingut de bona part de les accions dutes a terme fins a finals d'octubre del 2017.

Els nous escenaris polítics que s'obrien a partir de l'1 d'octubre de 2017 també demanaven d'estructures institucionals preparades per assumir nous reptes. En aquest sentit, l'Agència Tributària de Catalunya (ATC) ha anat internalitzant les funcions que li són pròpies i garantint una major presència directa a tot el territori, generant a la vegada un estalvi de costos pels contribuents catalans. De la mateixa manera, la modernització dels sistemes d'informació tributària de l'ATC no només fan possible gestionar nous impostos sinó que han ajudat a fer aflorar en els últims dos anys més de 360

MEUR en la lluita contra el frau fiscal. Els mateixos principis que perseguia la creació l'Agència de Protecció Social: estructures públiques preparades pels reptes que haurà d'assolir la societat catalana al segle XXI i a la vegada més eficients.

El compromís del Govern es ratifica el 6 de setembre, quan se signa col·legiadament el decret de convocatòria del referèndum d'autodeterminació de Catalunya per l'1 d'octubre de 2017.

B) La repressió a la democràcia

L'atac a les llibertats civils i la vulneració de drets fonamentals

Davant la convocatòria del referèndum de l'1 d'octubre, el govern espanyol va afirmar reiteradament que no es produiria i va engegar una estratègia d'intimidació i amenaça posant en entredit les llibertats civils i vulnerant drets fonamentals.

L'ofensiva policial contra la seva celebració va començar setmanes abans i es va intensificar durant la campanya, intimidant alcaldes i alcaldesses per la cessió dels col·legis electorals, escorcollant empreses a la recerca d'urnes i paperetes, intervenint mitjans de comunicació per la publicitat de l'10, negant la cessió d'espais públics per a actes polítics, requisant cartells electorals i material de campanya... i, sobretot, el 20 de setembre amb l'entrada de la Guàrdia Civil a diferents Departaments de la Generalitat per obtenir informació i la detenció de càrrecs públics presumptament vinculats a l'organització del referèndum.

Després de la intervenció política de les finances de la Generalitat per controlar despeses relacionades amb el referèndum, l'Estat va afegir una intensa pressió policial i judicial contra treballadors i treballadores públics, càrrecs electes i contra la societat civil que es manifesta davant d'un atac a la llibertat d'expressió, de reunió i manifestació en forma de tancament de pàgines web relacionades amb el referèndum i d'identificacions de persones que encartellaven pels carrers. A aquests atacs, la ciutadania va respondre cívicament i pacífica amb rèpliques de webs i encartellades massives a diferents municipis de Catalunya.

Aquest nivell de repressió, amenaça i intimidació només mostrava la voluntat de l'Estat espanyol per imposar-se i la incapacitat de donar una resposta política per resoldre el conflicte per la via democràtica.

Malgrat la brutal, violenta i desproporcionada repressió policial de la mateixa jornada del 1 d'octubre, el referèndum es va dur a terme amb un gran èxit de participació, especialment gràcies a la implicació de la ciutadania per defensar l'organització i el dret de vot.

A partir d'aquell moment, sorgeixen veus internacionals discrepants amb la repressió del govern espanyol i comparacions amb règims de tall autoritari que perjudiquen la imatge d'Espanya, alhora que creix l'interès de mitjans de comunicació d'arreu del món pel procés polític que es vivia a Catalunya. L'altre cop, el 3 d'octubre, Catalunya torna a demostrar la seva capacitat d'organització amb una aturada de país sense precedents.

Amb els resultats publicats, d'acord amb la Llei de Referèndum d'autodeterminació de Catalunya, el 10 d'octubre el Parlament de Catalunya va assumir els resultats i els diputats i diputades van signar formalment la declaració d'independència de Catalunya. Una declaració que el President de la Generalitat va demanar suspendre per tal d'estendre, altre cop, la mà al diàleg i a la mediació internacional amb l'Estat espanyol per a concretar-ne els efectes, davant d'una gran expectació per part de la ciutadania de Catalunya i els mitjans internacionals. Aquesta mà estesa al diàleg no va ser resposta per part del govern espanyol, reiterant la negativa al diàleg i a la mediació internacional.

Lluny d'això, va respondre amb més repressió instant a la fiscalia a l'empresonament dels líders de les dues entitats socials sobiranistes, Assemblea Nacional Catalana i Òmnium Cultural, que havien participat en les mobilitzacions per defensar els drets fonamentals i les llibertats apel·lant sempre a la via cívica i pacífica. Aquest és un fet sense precedents en un estat democràtic dins la Unió Europea.

El 155, cop d'estat a les institucions catalanes

Després de l'aprovació del Senat, mitjançant un acord entre el PP, el PSOE i C's, el Govern espanyol va ratificar en Consell de Ministres l'aplicació de l'article 155 de la Constitució. Aquest article, mai aplicat abans, es va fer a mida pel cop d'estat a les institucions catalanes i sense cap garantia legal ni constitucional.

La intimidació repressiva de l'Estat va continuar mantenint les forces i cossos de seguretat de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional desplegades a Catalunya arran del referèndum. L'Estat estava disposat a suspendre la democràcia i les llibertats per mantenir intacte la unitat d'Espanya, ni que fos a costa de fer créixer la catalanofòbia. Davant d'aquest escenari, el Parlament de Catalunya va fer efectiva la declaració d'independència i va proclamar, el 27 d'octubre, la República Catalana.

Amb l'aplicació del 155 la repressió continua, no només amb el cessament del govern legítim, sinó amb l'empresonament del vicepresident Oriol Junqueras i 7 consellers i conselleres i amb l'exili forçós del president Puigdemont i altres quatre consellers i conselleres.

L'atac no acaba amb les institucions d'autogovern i la dissolució il·legítima del Parlament de Catalunya, sinó que s'estén al model d'escola catalana, als mitjans de comunicació públics, al cos de mossos

d'esquadra i a tot allò que fa referència a la cohesió social de Catalunya, consensos que són permanentment qüestionats i atacats.

La involució democràtica i la recentralització són un objectiu clar de la majoria que conforma el bloc del 155, que ahora és una minoria parlamentària i social a Catalunya. El seu atac és contra la societat catalana oberta, inclusiva, pacífica, diversa i democràtica, però també contra els drets i llibertats de tota la ciutadania de l'Estat espanyol, en un clar objectiu de mantenir l'estatus quo i les estructures de poder del règim del 78 vigent a Espanya.

La repressió econòmica no aconsegueix frenar el país

La repressió de l'Estat no únicament ha tingut una vessant policial o judicial sinó també econòmica. En aquesta conjuntura política, el govern espanyol ha aprofitat per iniciar accions dirigides a la recentralització i a la desestabilització de l'economia catalana. Encara que això posés en risc la pròpia estabilitat de l'economia espanyola. El govern espanyol ha prioritzat el control polític al preu que sigui, també posant en risc l'estabilitat econòmica. A part de l'actuació policial i de les diferents actuacions de la justícia espanyola, tres mesures exemplifiquen aquesta política.

1. El 15 de setembre el Consell de Ministres aprova l'Ordre HFP/878/2017 que limita la disponibilitat del pressupost de la Generalitat amb el pretext de garantir el compliment dels principis d'estabilitat pressupostària i de la Sentència del Tribunal Constitucional que impedia destinar recursos públics a la celebració del referèndum. Amb aquest pretext, es bloquegen els pagaments de tots aquells serveis que no són considerats essencials, amb les excepcions que vulgui fer el Ministeri d'Hisenda. D'aquesta manera, no només es limita l'acció política del Govern Generalitat sinó que s'inhabiliten polítiques tant importants pel desenvolupament econòmic del país com són la de suport a la recerca, a la innovació o a la internacionalització de l'empresa catalana.
2. El 6 d'octubre el Consell de Ministres aprova el Real Decret-Llei 15/2017 per facilitar la mobilitat de la seu social de les empreses dins del territori estatal davant del "riscos que plantejava una declaració d'independència unilateral". D'aquesta manera no només s'està convidant a més empreses a canviar de seu social innecessàriament – només les entitats bancàries podien tenir raons de caràcter objectiu – sinó que, tal i com denuncià la patronal CECOT, es va en contra dels interessos dels accionistes de les empreses i, a més, s'afavoreix les grans companyies i perjudica les pimes. A aquesta mesura s'hi sumen les pressions rebudes per part del govern espanyol per canviar de seu social com la denunciada pel president del comitè d'empresa de SEAT.
3. Finalment, el 28 d'octubre Mariano Rajoy anuncia l'aplicació de l'article 155 a través del Real Decret 244/2017 en el que el Consell de Ministres assumeix les competències del Govern de la Generalitat, que és cessat de forma immediat. A efectes pràctics, s'acaba de paraitzar l'acció política i s'alenteix la gestió ordinària, que inclou aspectes tant importants com la compra pública.

Admetent els efectes adversos que té la incertesa política sobre decisions que afecten a l'activitat econòmica, l'actuació del govern espanyol ha procurat convertir la possible incertesa en pànic de manera totalment irresponsable. No obstant, aquesta política de la por, tal i com ha demostrat l'enquesta elaborada per PIMEC de finals d'octubre, afecta a les decisions d'un univers gens menyspreable però limitat d'empreses: un 2% de les empreses catalanes s'estaven plantejant un canvi de seu.

I és que, malgrat tot, l'economia catalana ha mostrat una solidesa admirable davant dels atacs. Les exportacions segueixen registrant màxims històrics, el trànsit aeri i les reserves hoteleres han seguit creixent respecte l'any passat – dades del mes d'octubre – i l'ocupació indefinida aquest tercer trimestre registra el major creixement des de 2008.

El proper Govern de la Generalitat de Catalunya, independentment de quins siguin els seus objectius polítics, ha de recuperar les seves plenes facultats i suprimir les tuteles imposades pel govern espanyol. Qualsevol altre escenari seria del tot inadmissible per qualsevol demòcrata a més de lesiu pel desenvolupament econòmic del país.

IV. Fer república

El primer objectiu electoral és, ara i aquí, després de l'aplicació arbitrària de l'article 155 de la Constitució, **restaurar un Govern i un Parlament legítims i defensar les institucions catalanes**. Ens cal un Govern que actuï com a primera línia de defensa contra els atacs que estan patint l'escola catalana, els mitjans de comunicació públics i tota la resta d'ens que ens cohesionen com a país. Alhora, que es comprometi activament en la **denúncia de la repressió i l'alliberament dels presos polítics** i que sigui el garant que es farà justícia a les víctimes de les agressions policials del referèndum de l'1 d'octubre. I finalment, també, que preservi les empreses, els treballadors i els consumidors de la campanya de la por impulsada pel Govern espanyol amb l'objectiu de generar un clima d'inseguretat pública.

Catalunya necessita un Govern fort per abordar una etapa políticament tan complexa i exigent com l'actual. I aquest Govern, sorgit d'un Parlament que serà previsiblement molt plural, podrà desplegar tota la seva eficàcia en la mesura que sàpiga aplegar al seu voltant totes aquelles voluntats favorables a l'exercici del dret a decidir i contràries a l'aplicació de l'article 155. Només a partir d'aquí es podrà avançar per a **fer realitat la República Catalana** com una opció legítima després dels resultats del referèndum de l'1 d'octubre.

1. Mesures republicanes de govern

L'aposta de "fer República" requereix d'una majoria al Parlament i d'un Govern fort que lideri la implementació de polítiques republicanes per exercir la sobirania i eixamplar els drets i llibertats de les persones. Significa enfortir l'economia i les finances públiques, potenciar tots els sectors productius i situar la cohesió social, la justícia social i la igualtat d'oportunitats en la raó de ser de l'acció política.

Significa reduir les dependències vers les arbitriarietats de l'Estat, vers la banca, els grans lobbies de l'economia regulada. Significa també plantejar horitzons propis en matèria de drets socials i d'enfortiment democràtic. Cal deslliurar-nos de les forces de l'immobilisme que frenen qualsevol reforma necessària, que temen la innovació, actuen al servei de l'estatus quo i perpetuen les desigualtats. L'acció institucional i la mobilització social ha de ser la protagonista en la creació d'espais de sobirania social, cultural i econòmica que configuren el nou mosaic de la República Catalana.

Finalment, els grans consensos de país cal bastir-los amb la majoria social favorable al dret a decidir i a l'autodeterminació. L'objectiu és propiciar un gran diàleg de país que permeti fer encara més àmplia la majoria per la República Catalana. Volem interpel·lar al conjunt de la societat civil organitzada que, a través de les institucions públiques i privades intervén en la vida quotidiana del país, i que aspira a desenvolupar-se lliurement. També volem interpel·lar a totes les forces catalanistes, col·lectius en defensa de drets civils, moviment veïnal, món cooperatiu, sindical, patronal, acadèmic, associatiu, etc. que contribueixin a impulsar projectes de país, projectes per fer República.

1.1. Enfortiment econòmic i productiu per augmentar la competitivitat, la sostenibilitat i la projecció de l'economia catalana

Fer República en termes econòmics significa garantir el **dret a una feina digne amb un salari digne** i l'obligació de contribuir al bé comú. I això, en un món globalitzat on feina i capital flueixen on resulta més rendible, demana un alt nivell d'eficiència col·lectiva i productivitat del treball. No casualment, aquells països amb què sovint ens emmirallem, on hi ha major equitat i justícia social, són alhora altament eficients.

Quan diem independència, i diem que és més un mitjà que un fi en sí mateix, allò que reclamem és **disposar de les competències i els recursos per garantir el binomi equitat/eficiència**. Perquè avui molts dels nostres recursos es malmeten en un sistema de finançament pervers que, en nom

de l'equilibri territorial, acaba congelant i fins i tot augmentant les disparitats regionals. Des de la restauració democràtica, només Madrid ha guanyat pes econòmic a costa de la resta de regions espanyoles, les suposades beneficiàries de les nostres transferències fiscals. Tot i l'enormitat d'aquestes, Catalunya ha resistit l'embat, mantenint el seu pes econòmic al voltant del 20%, però a un **cost social i mediambiental enorme**.

La mancança d'inversió pública de l'Estat a Catalunya s'ha hagut de compensar amb la participació privada i d'iniciativa social per fer escoles, centres sanitaris i infraestructures vàries. Una major dotació de capital privat que cal remunerar i que fa que, en percentatge, **els salaris siguin inferiors que a qualsevol regió europea amb PIB similar** i fins i tot inferiors que a Espanya. A sobre, el dèficit fiscal suposa una menor capacitat de redistribució, impeding que Catalunya tingui una relació de despesa social respecte el PIB en la mitjana de les economies europees.

Com a resultat, avui **Catalunya té una taxa d'ocupació al mateix nivell que els països de l'eurozona** malgrat tenir un problema de baixos salaris i precarietat laboral. De fet, fins i tot dels que la tenen més alta, si tenim en compte el seu superior nivell de treball a temps parcial voluntari. En canvi, aquí tenim un superior nivell d'atur, atès que els nostres baixos salaris aboquen a cercar feina a qui estaria millor d'allargar la seva vida formativa, millorant la nostra taxa de població amb estudis enllà dels obligatoris, o a qui voldria tenir més cura dels seus infants o, fins i tot, poder tenir-los.

No renunciarem a l'objectiu que tothom pugui dur a terme el seu projecte vital ni permetrem que hi hagi qui es pugui considerar exclòs del bé comú. Ni a l'hora de rebre ni a la de contribuir-hi. **Tothom és imprescindible i cadascú ha de poder ser lliure per decidir el seu futur sense condicionants d'origen, condició, salut i parla.**

El projecte de sobirania reclama **disposar dels nostres recursos i de la capacitat política** per satisfer les nostres necessitats. Al mateix temps treballarem perquè el nostre sistema productiu millori en innovació, sostenibilitat, qualitat i eficiència, per tal de fer possible l'augment simultani del valor afegit dels nostre productes i serveis i dels salaris d'uns treballadors i treballadores millor qualificats.

Cal garantir una renda mínima a tothom, però sobre tot cal **garantir que la feina de cadascú sigui la millor manera d'obtenir-la**; ja que a més de diners tots volem sentir-nos útils i rebre el reconeixement social propi de qui contribueix socialment.

La crisi global iniciada el 2008 ha deixat una factura social que cal acabar de curar sense incórrer en els desequilibris que van fer que aquí fos més greu que a d'altres indrets. Cal vetllar per un **creixement resilient, que vol dir social i mediambientalment sostenible**. I que demana un conjunt de mesures que es proposa al voltant dels següents reptes:

- **Una economia innovadora, oberta, atractiva i internacionalitzada**, generadora de productes i serveis d'alt valor afegit i susceptibles de ser exportats arreu per fer front a la importació de tants recursos com a Catalunya ens manquen.
- **Un sistema català d'innovació** proper a les necessitats empresarials i generador de noves oportunitats de negoci.
- **Una força de treball adequadament qualificada i justament retribuïda**, recuperant i qualificant d'immediat tots aquells que avui són fora del mercat de treball.
- **Un sistema de formació professional i continuada** que afavoreixi la resiliència cognitiva; és a dir, la capacitat d'assumir nous coneixements al ritme que ho demana un entorn econòmic en ràpida transformació.
- **Un sistema d'ocupació que protegeixi els treballadors i treballadores**, com el de salut, i en tingui cura així que perdin la feina o arribin al mercat de treball, per tal de diagnosticar i adoptar les mesures necessàries per a la seva incorporació en les millors condicions.
- **Un salari català de referència adaptat al major cost de la vida** i la més alta productivitat a Catalunya, i unes negociacions salarials que prenguin com a referència l'increment de la productivitat a Catalunya.
- **Un sistema fiscal més just** per a les rendes més baixes, pimes i treball autònom, sense fuites, eradicant el frau, l'evasió i l'elusió fiscal, i en línia amb els dels països més avançats.
- **Generar un clúster de serveis financers** i generar una banca pública orientada a l'activitat productiva amb més capacitat de superar la dependència de la banca generalista.
- **Una transició energètica transversal**, a la llar, la indústria i el transport, fomentant l'eficiència energètica i l'ús i magatzematge d'energies renovables.
- **Un creixement econòmic territorialment ben distribuït**, aprofitant els recursos propis de cada comarca; entre els quals la seva gent com el recurs més preuat.
- **Una ordenació del sector turístic** a fi d'internalitzar els seus costos i augmentar els seus beneficis.
- **Aposta per les formes de democràcia econòmica**, el treball autònom i el cooperativisme com a formules de polítiques actives i empenedoria social.

Mesura 1. RECERCA, DESENVOLUPAMENT I INNOVACIÓ: Creació d'un Fons Nacional d'Innovació dotat amb 50 MEUR per a que el Govern inverteixi en les empreses innovadores del país amb major capacitat de creixement

Les empreses més innovadores del país, que assumeixen un major risc, sovint tenen dificultats per trobar finançament pel seu creixement i la seva consolidació. L'entrada de capital públic en aquestes empreses complementa i incentiva els inversors privats, amb els quals es co-inverteix i es comparteix el risc. D'aquesta manera, el Govern es posa al costat dels que arriuen, compartint els riscos però també els beneficis d'aquests projectes empresarials.

El Fons Nacional d'Innovació consistiria en una evolució del programa Innova Global, engegat el 2016 per la conselleria d'Empresa (AVANÇSA i ACCIÓ) i inicialment dotat amb 25 MEUR – dels quals 11 ja estan compromesos amb els primers 8 projectes aprovats -. El programa ha demostrat que hi ha una demanda i necessitats reals en la mesura que hi ha 65 projectes elegibles esperant a ser avaluats. El Fons no només incrementaria la dotació d'Innova Global sinó que estudiaria entrar en fases més inicials en aquells projectes sorgits de les universitats, centres de recerca i tecnològics catalanes.

Mesura 2. INTERNACIONALITZACIÓ: Pla d'acceleració de la internacionalització de l'empresa catalana

Aquest 2107 l'empresa catalana ha tornat a batre rècords: les exportacions catalanes fins el mes de setembre han augmentat més d'un 8 per cent respecte l'any anterior. Això ha implicat que disminuïm la dependència respecte el mercat espanyol en els últims anys: gairebé 2/3 de les vendes de les empreses catalanes són internacionals i la resta fora de l'Estat. És necessari accelerar aquest ritme d'internacionalització (assolir el 75% de vendes internacionals) com a condició per tenir un teixit productiu més competitiu i un país econòmicament més sobirà.

Les vies per accelerar aquesta internacionalització, en bona mesura recollides al Pacte Nacional per la Indústria aprovat aquest 2017, impliquen garantir la dotació de recursos previstos fins el 2020 i les següents mesures:

- Ajudar a que més empreses iniciïn el camí cap a l'exportació. Programes de *mentoring* que incorporin personal d'ACCIO temporalment a les pimes catalanes per tal d'obrir nous mercats, així com divulgar els casos d'èxit que en resultin.
- Incrementar el nombre d'empreses que avui exporten de manera regular – avui aproximadament 15.000 -. Per fer-ho es proposa un programa que incentivi a la incorporació de talent jove a les pimes catalanes format en comerç internacional.
- Estimular la diversificació de mercats de les empreses catalanes que ja exporten regularment. Per aconseguir-ho es recomana que la xarxa d'oficines internacionals d'ACCIO intensifiquin la recerca proactiva d'oportunitats de negoci a l'exterior.

Mesura 3: SECTORS PRODUCTIUS INNOVADORS: Un Pla d'atracció d'empreses intensives en coneixement

Entre els anys 2013 i 2016 Catalunya ha concentrat el 35% de la inversió estrangera directa (IED) a tot l'Estat. L'any 2016 es van superar els 5.000 MEUR d'IED assolint el rècord històric a Catalunya. No obstant, encara queden molts aspectes per facilitar la inversió exterior, particularment a aquelles empreses més intensives en coneixement. Es proposa:

- Creació d'un certificat d'e-residència per a empreses de tot el món que vulguin operar a Catalunya
- Creació d'una unitat d'identificació de barreres administratives a la inversió exterior amb l'objectiu de reduir en 100 dies els tràmits (urbanístics, ambientals, etc) per aprovar una nova inversió
- Fer participar la indústria del territori en l'atracció de noves inversions.
- Vincular les ajudes existents de suport a l'R+D (nuclis tecnològics, comunitats d'innovació) a la tasca de captació d'inversions: atraure empreses amb capacitat de liderar o coliderar innovacions tecnològiques.

Mesura 4. FINANÇAMENT PÚBLIC: Consolidació de la banca pública catalana

Aquesta legislatura l'Institut Català de Finances (ICF) ha fet passos decidits per evolucionar cap a un banc de promoció econòmica. D'aquesta manera es consolidaria un nou actor per facilitar el crèdit a inversions estratègiques pel país o d'un major nivell de risc que estan insuficientment finançades per la banca tradicional.

La banca pública aportaria més competència al sector i garantiria el finançament al sector productiu, centrat en les petites i mitjanes empreses i en la col·laboració per a la inversió en grans projectes estratègics (infraestructures, recerca, etc.).

Mesura 5. FINANÇAMENT EMPRESARIAL: Estructurar un clúster de serveis financers de Catalunya

El sector financer a Catalunya està format per unes 450 empreses que ocupen, globalment (no sols a Catalunya), quasi bé 100.000 treballadors. A banda dels bancs, el sector assegurador, l'*asset management*, la gestió de patrimonis i el capital risc, són alguns dels segments més importants.

Catalunya té l'oportunitat d'esdevenir un *hub* europeu en *asset management*, potenciar el desenvolupament del capital risc o ser un referent de les empreses *fintech* a Europa. Aquestes iniciatives

no només són claus per tal de reforçar una de les principals “indústries de serveis” del país sinó per disminuir la dependència del crèdit empresarial de la banca generalista: actualment els 5 primers bancs de l'Estat concentren el 60 per cent del crèdit empresarial.

Finalment, amb la voluntat manifesta de diversificar i millorar la competència financera es pretén crear les condicions per a l'Impuls al crèdit cooperatiu, afavorint l'estructuració de serveis potents i competitius de cooperatives de crèdit amb capacitat de penetrar en segments generalistes orientats a famílies i pimes.

Mesura 6. FISCALITAT JUSTA: Una redistribució més justa de la pressió fiscal

Rebaixa de la tributació a les rendes personals més baixes

El tractament fiscal de les rendes més baixes a Catalunya és avui un dels més desfavorables de tot l'Estat: el tipus marginal mínim de l'IRPF és del 12% mentre la mitjana de l'Estat se situa a l'11%. No podem permetre que l'infrafinançament estructural de la Generalitat suposi una major pressió fiscal per aquells que guanyen menys.

Es proposa reduir el tipus marginal mínim de l'IRPF del 12 a l'11 per cent. Aquesta rebaixa no només afectarà a les rendes més baixes sinó que suposarà una rebaixa de pressió fiscal al conjunt de contribuents. La mesura no només pretén fer l'impost més progressiu sinó també ser un estímul al consum en una fase de recuperació econòmica.

Increment de la tributació sobre les rendes immobiliàries

Per altra banda, el mercat immobiliari a Catalunya ja ha començat a mostrar símptomes de reactivació. L'impost sobre transmissions patrimonials, de gestió totalment cedida, és un bon indicador de l'activitat de compra-venda d'immobles i grava les rendes que se'n generen. De fet és, amb diferència, l'impost més important que gestiona la Generalitat.

Per intentar atemperar una nova onada especulativa i també per generar nous ingressos pels pressupostos de la Generalitat es proposa incrementar els tipus, particularment per aquelles transmissions immobiliàries de major valor.

Mesura 7. PIMES: Instar a l'Adopció d'un Règim simplificat de l'Impost de Societats per a pimes

Malgrat no es tracta d'un impost la competència de gestió de la qual sigui actualment assumida per la

Generalitat, es considera necessari impulsar un règim simplificat de l'Impost de Societat (IS) a les pimes. Malgrat les diferents reformes, encara hi segueix havent una diferència notable entre el tipus nominal i el tipus efectiu a causa de l'existència de múltiples deduccions. Una diferència que, segons dades de l'Agència Estatal d'Administració Tributària (AEAT) és creixent per nivell d'ingressos. Això significa que pel mateix tipus nominal vigent (25%), les empreses més grans paguen un tipus efectiu molt més baix.

Aquest règim tributari per a empreses de petita dimensió que tingui en compte les característiques de les micro, petites i mitjanes empreses: tipus únic del 20 per cent sense possibilitat d'acollir-se a deduccions, que sovint requereixen obligacions addicionals que la pime no pot satisfer.

Mesura 8. TREBALL AUTÒNOM: Programar una reforma del marc fiscal pel treball autònom

Permetre a emprenedors i autònoms, per ampliar la base de cotització, reduir càrregues inicials, tarifa plana, vacances fiscals i activitat a temps parcial. En concret, establir una cotització reduïda per totes aquelles persones autònomes que estiguin per sota del salari mínim interprofessional i possibilitat de diferiment de l'IRPF en els primers anys d'activitat. No és una competència de la Generalitat però forma part de la República que farem, i es pot vehicular mitjançant negociació bilateral.

1. Mesures específiques de finançament per als projectes empresarials:

- Ajuts en forma de garantia per al finançament de projectes que afavoreixin la posada en marxa i la consolidació dels seus negocis.
- Accedir a sistemes alternatius de finançament a través d'àngels inversors dels cercles més propers als treballadors autònoms.
- Ajuts perquè joves acollits al Programa de Garantia Juvenil es constitueixin com a treballadors i treballadores autònoms i ajuts per a majors 50 anys
- Ajuts als treballadors autònoms que contractin joves acollits al Programa de Garantia Juvenil.

2. Programa de suport a la creació d'auto-empreses com a política activa d'ocupació:

- Continuitat i millora del programa Consolida't per a la consolidació, enfortiment i reinvençió del treball autònom.
- Elaboració d'un programa pilot de coworking per a treballadors autònoms que impulsin programes de cooperació amb altres autònoms com a fórmula de creixement dels seus negocis
- Revisió i constitució del Consell del Treball Autònom com a fòrum de debat i discussió dels aspectes clau per a la millora del treball autònom a Catalunya.

Mesura 9. UNS PRESSUPOSTOS SOSTENIBLES. Compromís per a uns pressupostos equilibrats i una gestió responsable del deute

Aquesta legislatura s'ha caracteritzat per una gestió pressupostària que ha tendit cap al dèficit zeroa reduït de forma molt important el dèficit (del 2,83% el 2015 al 0,93% el 2016): de fet, la Generalitat es trobava fins i tot en superàvit (0,06% PIB) en el moment en que el govern espanyol va intervenir les seves finances, al setembre de 2017, fet que augura que es tancarà l'any 2017 probablement complint amb els objectius de dèficit, malgrat que aquests estan mal repartits entre l'Estat i les comunitats autònomes.

Alhora, la gestió econòmica liderada per ERC ha permès una millora de la tresoreria de la Generalitat, reduïnt el Període Mitjà de Pagament a proveïdors (PMP) al meitat, situant-se per sota dels 30 dies.

No hi ha millor manera de reduir la dependència exterior i garantir els màxims nivells de sobirania econòmica nacional que du una gestió pressupostària equilibrada.

Per aquesta raó, cal seguir apostant per assolir l'equilibri pressupostari, combinant mesures en l'àmbit dels ingressos i una gestió acurada de les despeses, amb d'entre altres mesures, l'aplicació del pla d'eficiència als departaments de la Generalitat, portant a terme una revisió de la despesa (spending review) permanent als departaments de la Generalitat, planificada i avaluable; i continuar els processos d'actualització, revisió i, en el seu cas, renegociació dels finançaments estructurats, per tal de reduir els compromisos financers heretats.

Mesura 10. UNA MILLOR REGULACIÓ DE LA COMPETÈNCIA: Potenciar l'Autoritat Catalana de la Competència per una regulació justa contra la posició dominant dels oligopolis i implicar els agents econòmics en la recerca d'una regulació més favorable a l'activitat econòmica

Volem enfortir l'Autoritat catalana de la Competència per fomentar la lliure i justa competència mitjançant regulacions justes, simples i eficients, amb l'objectiu d'eliminar barreres d'entrada, lluitar contra els oligopolis i els abusos de posició dominant.

Per altra banda, cal garantir el ple desplegament de la Llei 16/2015 de Simplificació Administrativa, posant en marxa el Consell de Facilitació de l'Activitat Econòmica amb la implicació del món local i del conjunt de representants empresarials per tal que es converteixin en col·laboradors de la Generalitat per detectar i eliminar traves i restriccions no justificades a l'hora de posar en marxa noves activitats econòmiques.

Mesura 11: FISCALITAT JUSTA: Accions per restaurar els impostos impugnats sobre dipòsits de les entitats de crèdit, l'Impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear i l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques

El finançament de la inversió social en salut, educació, serveis socials, renda garantida o cultura requereix dels ingressos de figures tributàries impugnades pel TC que representarien ampliar els pressupostos de la Generalitat en 650 milions d'euros.

Les accions passen per reformular jurídicament les normatives impugnades i plantejar a nivell parlamentari, polític i social la conveniència d'augmentar la coresponsabilitat fiscal dels sectors que més poden contribuir al bé comú.

Mesura 12. EMPRESA I INDÚSTRIA: Programa de promoció de la nova Indústria 4.0 en el teixit empresarial amb la creació del programa PIMESTIC 4.0

Catalunya és un país d'ampla base industrial, aconseguint nivells percentuals d'aportació de PIB superiors a la mitjana europea i alineats amb les millors expectatives a assolir per l'UE a 2020. Els països de clara base industrial, amb Alemanya al capdavant, han volgut fixar una nova estratègia orientada a mantenir i engrandir la seva presència industrial en l'escenari empresarial mundial. Aquesta estratègia ha estat anomenada com Indústria 4.0, alineada amb l'anomenada 4ª Revolució Industrial. Tal escenari ens situa en la producció mitjançant les fàbriques intel·ligents: processos digitalitzats i autònoms, maquinària connectada amb la Internet de les Coses i la generació de coneixement amb l'explotació massiva de dades (big data).

Assumim el repte d'**introduir les tecnologies digitals a la indústria** i a la pime per transformar els processos de producció cap a la capacitat de resposta, la sostenibilitat i la flexibilitat. Sens dubte és l'estratègia per augmentar les funcionalitats dels productes, fer aparèixer en el teixit productiu nous serveis avançats i nous models de negoci.

Aspirem a nous models industrials on la transformació digital pugui incidir en tota la cadena de valor, aportant mecanismes per fer avançar a les seves empreses en l'adopció de la Indústria 4.0. Davant aquest repte, cal considerar l'estructura i dimensió de l'empresa tradicional catalana, basada en un model PIME amb grans vincles amb el territori on opera.

En aquest sentit, es proposa reeditar el model PIMESTIC en versió 4.0 (PIMESTIC 4.0), com aquell que basat en una metodologia específica ja va assolir impacte en la digitalització de les empreses catalanes ara fa deu anys. Aquest programa contemplaria les diverses fases que han de permetre

avaluar i autoavaluar les capacitats pròpies, aconseguir assessoria, acompanyament i finançament, així com establir plans de formació i pautes d'actuació a les empreses.

Seguint els nostres valors republicans el nostre teixit empresarial ha d'estar impregnat dels valors de la igualtat de gènere i la no discriminació. Per aquest motiu es promourà l'elaboració de plans d'igualtat a empreses i organismes que no estiguin obligats per la llei.

L'objectiu últim serà incidir de forma clara en aquest nou paradigma empresarial que integra les indústries en cadenes de valor globals a través de l'enginyeria i la digitalització.

Mesura 13. INFRASTRUCTURES: El Corredor Mediterrani, un programa operatiu per afrontar els incompliments

Els compromisos i calendaris incomplets per part de l'Estat espanyol i l'Estat francès, malgrat l'aprovació europea de prioritzar el Corredor Mediterrani, són una amenaça pel desenvolupament econòmic degut a la paràlisi de les obres licitades i pendents d'execució. La manca de voluntat política i la urgència d'invertir 5.600 milions per a les actuacions prioritàries fins a 2020 presideixen el panorama actual. Des de la creació a l'abril de 2016 de la Taula Estratègica del Corredor Mediterrani la paràlisi i la incertesa continua amb estudis i licitacions sense pressupost. Tenim una Agenda Catalana del Corredor Mediterrani que determina les actuacions prioritàries fins a 2020 amb la incertesa com a protagonista. Les mesures a l'abast del Govern de Catalunya són:

1. Determinar un calendari cert i creïble, una agenda d'inversions possibles sobre el terreny.
2. Cal un lideratge operatiu i tècnic a través d'un Programa de Govern específic per actuar sobre el terreny de caràcter interdepartamental que coordini de forma executiva les accions institucionals, la coordinació directa amb la UE, la coordinació amb el Govern espanyol i la relació amb els agents i inversors involucrats.
3. Orientar les inversions a la demanda real i als serveis. Per sobre de les infraestructures hi ha els serveis que s'han de prestar i els beneficis que obtindran les empreses en termes de competitivitat. Del que es tracta no és només de fer la infraestructura, sinó saber quins serveis transcorreran per sobre d'aquesta infraestructura.
4. Aprofitar el Pla Juncker de la Unió Europea, fomentant el partenariat publico-privat. Només a Catalunya hi ha a l'entorn de 150 milions d'euros amb possibilitats de ser invertits ja per empreses privades que estan encallats perquè no hi ha Corredor Mediterrani.

Actuacions a fiscalitzar i dur a terme fins a 2020:

1. 2017-2018:

- La doble via entre Vandellòs i Tarragona i la implantació de l'ample estàndard europeu entre

Vila-seca i Castellbisbal. També s'ha fixat com a prioritat la represa de les obres de l'estació de la Sagrera en aquest període.

2. Fins a 2020:

- Els accessos ferroviaris al Port de Barcelona i al de Tarragona
- La implantació d'ample estàndard al tram Castelló – nus de Vila-seca (a les dues vies)
- El tercer fil Reus – nus de Vila-seca
- Tercer fil Saragossa – Lleida / Reus – Sant Vicenç de Calders
- El tercer fil Vilamallà – Portbou
- La connexió entre la línia convencional i la d'alta velocitat al Penedès.
- Les connexions a les terminals intermodals de Vilamallà i la Llagosta i a les de viatgers de Reus Central, Baix Llobregat, aeroport de Girona i connexió a la T1 de l'aeroport del Prat.

3. Per al 2020:

- Es considera prioritari tenir redactats al 2020 els estudis informatius i els projectes constructius de la variant ferroviària de Martorell, la rehabilitació de la línia Reus – Roda de Berà i la connexió a la zona turística i recreativa de Salou a la línia d'alta velocitat.

Mesura 14. COMERÇ: Una Llei per a l'impuls del comerç urbà mitjançant les Àrees de Promoció Econòmica Urbana

El Govern seguirà desenvolupant la Llei de Comerç 18/2017 prioritzant estratègicament l'aprovació d'una Llei sobre les Àrees de Promoció Econòmica Urbana juntament amb el món local. Es tracta d'implantar els anomenats BID (Business Improvement Districts) en els principals centres comercials de les ciutats del país, amb l'objectiu d'estructurar i planificar els eixos comercials mitjançant la implicació de les associacions de comerciants sota un estatut jurídic propi, amb capacitat inversora i opció de proveir serveis als comerços, bo i complementant serveis públics de seguretat i neteja, entre d'altres. La salvaguarda i promoció del model comercial català requereix d'una acció pública equilibradora en matèria de formats comercials que posi en valor la funció social del comerç en la seva vessant convivencial, integradora i de prosperitat per als barris, viles i ciutats,

Mesura 15: ALIMENTACIÓ, AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Programa d'accions per convertir Catalunya en un país d'excel·lència alimentària

El repte de la República és convertir Catalunya en un país d'excel·lència alimentària passa per dur a

terme un conjunt d'actuacions concretes:

1. Desenvolupament del Consell Català de l'Alimentació i del Fòrum de Qualitat com a òrgans institucionals de referència per posar en valor l'alimentació del país i tots els sectors productors.
2. Extensió a tots els sectors de l'observatori de preus i ampliar l'àmbit d'actuació.
3. Definir l'estratègia integral de fertilització orgànica. Aprovació i desplegament del decret de dejeccions ramaderes.
4. Aprovació de la llei d'espais agraris.
5. Consolidar el desenvolupament web de la Declaració Única Agrària - DUN WEB.
6. Consolidar un pressupost fix per les obres de modernització de regadius.
7. Reforçar l'estratègia de biomassa de Catalunya dins el pla de l'energia renovable del govern.
8. Definició de la política forestal estratègica del país de manera consensuada amb els agents implicats i amb visió innovadora incloent l'adaptació i mitigació del canvi climàtic, els riscos naturals -en especial els grans incendis forestals- i la gestió de la biodiversitat.
9. Aprovació del Pla Estratègic del Cos dels Agents Rurals (PECAR).
10. Desenvolupament del Decret de governança de la pesca professional: establiment de plans de cogestió pesquera juntament amb el sector i altres actors tot al llarg del territori marítim del País.
11. Adopció de l'Estratègia Marítima de Catalunya i impuls a les línies estratègiques de promoció de l'economia blava.
12. Desenvolupament d'estratègies de desenvolupament local participatiu en les comunitats marítimes, tot emfatitzant la generació de valor afegit i la producció local.

Mesura 16. TURISME: Una taxa turística per a la competitivitat, la sostenibilitat i la projecció de les destinacions turístiques de la marca Catalunya

L'èxit de la taxa turística ha permès una millora en la promoció de les activitats turístiques a Catalunya. Cal ampliar l'abast de la taxa turística com un factor regulador de la capacitat de càrrega en determinats productes, serveis i territoris, així com per al finançament de la inversió en el foment i millora de productes, serveis i espais turístics. Així mateix, el posicionament de Catalunya com a marca país d'excel·lència turística, amb Barcelona al capdavant i amb un patrimoni natural i cultural de primer ordre, requereix d'un nou enfocament estratègic que permeti la integració en el mercat de destinacions turístiques d'alt valor i logísticament pròximes entre sí.

La planificació sectorial, la intel·ligència de mercat, la promoció i la millora d'infraestructures turístiques, ha de veure's impulsades a partir de la taxa turística. Destinacions com el Delta de l'Ebre,

Pirineus, Costa Brava, Costa Daurada, la Catalunya Central o el Penedès, amb les ciutats de Girona, Tarragona, Vic o Lleida generen una capacitat de teixir experiències, productes i un potencial de fidelització important. La reformulació de la taxa turística és una oportunitat per ampliar la capacitat d'estructurar un discurs internacional innovador que posi en valor un país líder, permeti situar les capitals del país en el circuit europeu, i creï sinergies entre destinacions.

Mesura 17. COOPERATIVISME: Inversió per a una Xarxa territorial d'Ateneus Cooperatius per a la emprendoria social i cooperativa

Després de la posada en marxa aquest 2016 dels primers 10 Ateneus Cooperatius de Catalunya en el marc del [programa Aracoop](#), distribuïts per tot el territori, s'han activat com a antenes i altaveus de l'economia social amb l'objectiu d'identificar les necessitats i les oportunitats de l'economia social i cooperativa. Treballem per dinamitzar, multiplicar i estimular les iniciatives i les potencialitats de l'economia social i cooperativa per crear riquesa al territori i ocupació estable i de qualitat.

El repte a assolir és el de l'articulació cooperativa de nous sectors productius, tecnològics i socials arrelats als territoris de referència. La Xarxa d'Ateneus Cooperatius entrarà en les estratègies d'innovació RIS3Cat actuant com a veritables espais de coworking per a emprenedors i autònoms, incubadores de noves cooperatives i com a eina de desenvolupament social i empresarial dels territoris.

Proposem generar 10 nous ateneus cooperatius dins la Xarxa durant els propers dos anys (Penedès, Vallès Oriental, Vallès Occidental, Baix Llobregat, L'Hospitalet, Badalona Maresme, Catalunya Central, Segrià, Ebre) amb mesures de finançament a projectes, per ampliar la capacitat de crear llocs de treball, noves empreses socials, empreses d'inserció, cooperatives, societats laborals i noves expressions cooperatives de base tecnològica.

La Xarxa d'Ateneus juntament amb el Programa ARACOOP - Programa de foment de l'economia cooperativa permetrà:

1. Donar suport a la intercooperació i a la internacionalització, promoure de l'economia cooperativa en l'àmbit educatiu i universitari
2. Dotar de recursos específics de finançament empresarial a l'economia cooperativa.
3. Impulsar un protocol de continuïtat empresarial basat en l'article 154.5 de la llei de cooperatives que permeti la continuïtat com a cooperativa d'empreses que tinguin la seva continuïtat amenaçada per jubilació del propietari o per situació de crisi.
4. Ajuts a la incorporació de socis i a la contractació de joves acollits a la garantia juvenil per part d'empreses de l'economia social.
5. Potenciar la creació de cooperatives per joves acollits a la garantia juvenil.

6. Dotar de recursos específics i finançament empresarial a l'economia cooperativa.
7. Garantir, durant els tres primers anys de vida de la cooperativa, un servei d'acompanyament i suport a destinar el projecte.
- 8.

Mesura 18. TREBALL DIGNE: Garantir el dret subjectiu a l'ocupabilitat de les persones

Establir el Salari català de referència i lluita contra la precarietat laboral

El treball ha de ser digne i sostenible. Treball digne per a una societat que pretén tenir quotes de benestar equiparables a les societats més avançades, però alhora, treball sostenible que a partir de la productivitat permeti projectes empresarials que siguin viables. La dicotomia entre sostenibilitat empresarial i treball digne s'ha de resoldre a partir d'avançar en un marc de concertació social avançat que permeti avançar en la lògica de models de treball sostenibles econòmicament i social.

1. Avançar en el salari català de referència com a salari mínim propi tant en el marc de la concertació social, en la negociació col·lectiva com a les clàusules socials en la contractació pública.
2. Desplegar la concertació de polítiques actives al territori a través dels ens locals.
3. Fixar les condicions laborals mínimes del Marc Català de Relacions Laborals en el marc de la concertació social.
4. Pla de xoc contra la temporalitat i precarietat laboral.
5. Definir un model de treball amb suport per a persones amb discapacitat que afavoreixi la seva integració real al mercat de treball per a una millor inclusió social en l'empresa ordinària.
6. Garantir, amb la complicitat del món sindical i empresarial, la igualtat salarial per feines remunerades d'igual valor, tant si les fan homes com dones. I establir un sistema de permisos, llicències i excedències que facin compatible la carrera professional amb la vida personal en igualtat de condicions entre dones i homes.
7. Establir permisos de paternitat i maternitat iguals i intransferibles que assegurin un repartiment just i equitatiu de la cura dels fills i per tant evitar que les dones gaudeixin de menys temps disponible per desenvolupar-se professionalment o personalment.

Serveis i formació per apoderar les persones en el mercat de treball

Dotarem Catalunya d'un sistema d'ocupació que pugui donar-hi resposta efectiva. La nova regulació del sistema d'ocupació de Catalunya situa reptes i oportunitats per avançar en els grans eixos que han de tenir les polítiques actives els propers anys:

1. Millora del pes de polítiques actives versus les passives més assistencials.
2. Orientació com a eix clau pel desplegament d'un sistema eficaç, adoptant un model tendent a l'existència de l'orientador de capçalera.
3. Segmentació de la programació de polítiques per millorar les possibilitats dels col·lectius més desafavorits però també, la traçabilitat i avaluació de les polítiques implementades.
4. Territorialització de les polítiques actives, desplegant un sistema que apropi les polítiques als municipis, barris, territoris, per a una millor connexió amb les oportunitats territorials i una més eficient connexió entre oferta i demanda de treball.

Les mesures i propostes per assolir-ho:

1. Impulsar el sistema d'ocupació i el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya com a ens de referència per combatre l'atur, millorar l'ocupabilitat de les persones, crear ocupació de qualitat, vetllar per la cohesió social, contribuir al desenvolupament sostenible dels territoris i fomentar la competitivitat i la productivitat de les empreses.
2. Implementar un sistema de qualificació i formació professional per a l'ocupació que promogui la formació al llarg de la vida, que millori l'ocupabilitat de les persones treballadores, tant desocupades com ocupades, que els hi proporcioni les competències professionals que requereixen les empreses.
3. Establir un model d'orientació professional en l'àmbit laboral que esdevingui un instrument eficient i de referència per a les persones en les seves transicions escola-treball i entre llocs de feina.
4. Prioritzar els col·lectius més vulnerables en el disseny i l'accés als serveis i programes d'ocupació, especialment als joves no qualificats, als aturats de llarga durada, als més grans de 45 anys, a les dones i, en el seu conjunt, a les persones amb menys recursos.
5. Aprofundir en la vinculació entre polítiques actives i passives d'ocupació, tant en l'àmbit de la Renda Garantida de Ciutadania, com també reclamant el traspàs a la Generalitat de les competències en la gestió de les prestacions d'atur i altres ajuts i subsidis estatals.
6. Implementar progressivament el model de la concertació territorial com a instrument eficaç perquè les polítiques passin a ser dissenyades des dels territoris, evitant així duplicitats d'administracions, millorant la seva eficàcia, afavorint la col·laboració dels diversos agents econòmics, socials, comunitaris i educatius del territori, adaptant bé les polítiques a les necessitats i a les oportunitats del món local.

Mesura 19: FORMACIÓ PROFESSIONAL: Implantar el model català de FP integrada

L'experiència acumulada sobre els obstacles a l'efectiva implementació de la Formació professional, requereix d'un impuls institucional decidit per acostar-nos als estàndards europeus de millora de l'ocupació dels joves i facilitar la transició del món formatiu al laboral. Posarem l'accent en la governança de la concertació social com eix central del model més que en la gestió merament administrativa. Es proposa avançar en els instruments creats per la Llei del 2015, en el model i elements claus de la seva competitivitat, per posteriorment dotar tant la Comissió Rectora com l'Agència creades per la referida Llei. La FP és clau per la competitivitat del país i les empreses, i per tant, cal que el sistema i governança, entès també com la prospecció i connexió del sistema amb el model productiu i teixit empresarial, necessiten de la corresponent dotació pressupostària:

1. Definir el model de concertació del sistema d'FP dual territorialment i sectorial, garantint la coordinació dels consells territorials i sectorials amb la participació i el consens dels interlocutors socials i de l'administració educativa i laboral.
2. Impulsar els instruments de concertació social i els específics de la governança del sistema que promou la Llei actual de forma que el diàleg social esdevingui el principal instrument d'orientació del sistema. La formació dual, en alternança, i altres models proposats pels interlocutors socials seran un referent pel futur de la formació professional.
3. Desplegar de manera immediata la Llei 10/2015, de 19 de juny, de formació i qualificació professionals i els òrgans de govern que aquesta preveu, a partir dels consensos amb els interlocutors socials, i en coordinació amb el sistema d'ocupació de Catalunya esdevingut de la Llei de 13/2015, del 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya.

1.2. Cohesió social, benestar, igualtat d'oportunitats i reducció de les desigualtats

La cohesió social i la reducció de les desigualtats són el fonament de la causa i el projecte independentista.

La posada en marxa de la Renda garantida de ciutadania ha estat el tret de sortida del primer Govern independentista que aspira a generar una societat més equitativa, inclusiva, capaç d'universalitzar l'accés a la salut i als serveis socials, acompanyant a les persones i famílies en totes les seves etapes vitals del seu projecte de vida.

Proposem un seguit de polítiques republicanes que van des de la protecció a la infància, el treball comunitari, o la protecció social per a l'autonomia i el dret a decidir de les persones grans com volen ser ateses, amb un sistema de salut i social centrat en la persona.

Una cohesió social, indestruïble de la nacional, basada en un projecte educatiu de país que evita la segregació i l'abandonament prematur dels estudis, que lluita contra l'exclusió cultural, i que lluita contra les formes de pobresa severa com són la pobresa energètica o la manca d'habitatge dels sense sostre. Unes polítiques que volen restaurar l'ascensor social i la igualtat d'oportunitats en l'accés a la universitat, i cerquen allò més preuat que tenim com a persones: la dignitat, els drets i les llibertats.

Mesura 20. RENDA GARANTIDA DE CIUTADANIA: Ple Desplegament i compactació de rendes i prestacions socials

Desplegar i implementar la Llei de Renda Garantida de Ciutadania ampliant progressivament els drets de les persones i llars destinatàries:

1. Redacció i aprovació del Reglament de la Renda Garantida de Ciutadania.
2. Manteniment i enfortiment de les polítiques actives d'inserció sobre el col·lectiu de persones destinatàries de l'RGD com a estratègia principal d'apoderament, activació i sortida de la situació d'exclusió en què es troba la persona.
3. Consolidar les mesures actives d'inserció especialitzades per a persones destinatàries de la RGD.
4. Crear un programa per millorar l'ocupabilitat de joves destinataris de la RGD, en el marc del Programa de Garantia Juvenil.
5. Fer un seguiment per a la compactació de rendes del sistema de protecció de Catalunya.

Mesura 21. SERVEIS SOCIALS: Estratègia d'enfortiment i universalització de l'atenció primària de Serveis socials des del Contracte Programa

Inversió pública per a l'estructuració d'una atenció primària i integrada de serveis socials, universalitzada i amb professionals de referència per a totes les famílies.

Un cop aconseguit el pressupost plurianual de 39M d'euros perquè les plantilles professionals dels equips bàsics d'atenció social puguin créixer un 35% entre el 2018 i el 2019, el nou Pla estratègic 2018-2021 de Serveis Socials ha de generar un nou sistema d'atenció primària en serveis socials que consolidi noves eines de cribatge, millori els protocols d'atenció, estableixi el professional de referència i reconegui la funció directiva dins els Serveis Socials.

Els equips bàsics d'atenció social han de reforçar-se amb la col·laboració de serveis especialitzats en els àmbits del treball amb la infància en risc (els Serveis d'Intervenció Socioeducativa), les famílies i la gent gran, així com amb la interacció amb el sistema de primària de Salut i una major coordinació

amb Educació. I s'ha de garantir els recursos adients per a la cura de les persones dependents amb Programes de formació, suport, ajudes tècniques i prestacions suficients.

Mesura 22. INFÀNCIA: Crear l'Agència de la Protecció a la Infància

Crear un nou model d'atenció integral a la infància i l'adolescència de base comunitària a partir de la reestructuració de la DGAI i el procés de tuteles, amb una Agència de la Protecció a la infància amb la participació activa del món local i les entitats del tercer sector del món de la Infància i Adolescència. Pla de xoc a la crisi migratòria de menors no acompanyats sense referents familiars des de la coordinació interdepartamental, els serveis socials bàsics dels ens locals i l'acollida i dispositius adients als perfils de refugiats juvenils i en edat laboral.

Proposem potenciar l'acolliment familiar com a recurs i mesura protectora bàsica dels infants i adolescents en situació de desemparament, situant-lo al centre del nou sistema de protecció.

Mesura 23. ACCIÓ CÍVICA: Un Pla social d'Acció Comunitària Inclusiva per abordar l'exclusió social mitjançant el treball comunitari

Impulsar l'Acció Comunitària Inclusiva com a nova estratègia d'abordatge comunitari de l'exclusió social des de la proximitat, amb les entitats del tercer sector i la coordinació dels serveis socials.

Es proposa crear un Pla social d'Acció Comunitària Inclusiva dotat amb 8M d'euros que refongui els Plans d'Inclusió Social i els Plans d'Acció Comunitària en una nova eina a l'abast de les 107 Àrees Bàsiques del territori de Catalunya. El treball comunitari ha de ser una eina adaptada a la realitat de cada comarca i ciutat de més de 20.000 habitants per lluitar contra l'aïllament de les persones vulnerables, i reforçar les oportunitats, els vincles i la seva capacitat de desenvolupar-se en l'entorn social, en cooperació amb l'ecosistema d'entitats del tercer sector social i els equipaments i serveis públics del propi territori.

Mesura 24. FAMÍLIES: Creació d'una xarxa pública de Serveis d'Orientació i Atenció a les famílies coordinada amb els Serveis Socials

Crear una xarxa pública territorial de Serveis d'Orientació i Atenció a les Famílies (SOAF) per al suport a la parentalitat, la prevenció i mediació en violències familiars, suport a la criança positiva d'infants de 0 a 6 anys, o l'atenció psicològica i treball preventiu en salut mental per evitar situacions de risc en les adolescències.

Actualment s'han vertebrat fins a 15 SOAF pilot mitjançant els Contracte Programa amb els ens locals, i es financen amb subvencions fins a 300 iniciatives disperses d'entitats d'arreu del territori. Es proposa vertebrar una veritable xarxa pública SOAF d'atenció a les famílies amb intervenció sistemàtica capaç de dur a terme un treball social preventiu i descongestionar els serveis socials bàsics amb una atenció primerenca universal en situacions de risc lleu per a infants, adolescents, mares i persones grans.

Amb l'objectiu de proveir de serveis per a la conciliació familiar, personal i laboral:

Garantir espais de cura pels infants de 0 a 3 anys ja sigui amb escoles bressol, amb llarç de criança -aprovant el Decret de llars de criança-, o altres formes per garantir una igualtat d'oportunitats real.

Mesura 25. PERSONES GRANS: Llei marc de l'adaptació de la societat catalana a l'envelliment i posada en marxa de serveis d'acompanyament

Crear la Llei marc de l'adaptació de la societat catalana a l'envelliment per superar la fragmentació normativa i establir els drets bàsics de les persones grans en matèria de protecció contra el maltractament, la promoció, acompanyament i participació en la vida comunitària.

Creació del Programa pilot d'atenció, protecció i acompanyament a les persones grans, dut a termes per equips multidisciplinars, amb participació de voluntariat expert i en coordinació amb els Serveis socials, per abordar les diverses formes de maltractament a la gent gran (solitud no volguda, aïllament, espoli econòmic, abús i violències).

Mesura 26. PROTECCIÓ SOCIAL. Una nova Llei d'Autonomia personal de Catalunya per garantir el dret a l'autonomia de les persones grans i persones amb discapacitat

Impuls a la nova Llei d'autonomia personal amb la inversió pública necessària per a potenciar les capacitats i garantir el dret a decidir de les persones a viure dignament en situació de dependència, de limitacions funcionals i discapacitats, sempre que es pugui a casa seva.

El fracàs de la LAPAD (Llei espanyola d'atenció a la dependència) en termes de manca de finançament estatal, burocratització i llistes d'espera, genera la necessitat de canviar de paradigma per atendre les limitacions funcionals de totes les persones des de la prevenció, la creació de contextos inclusius i amb una cartera de serveis i suports més flexible i adaptada a les necessitats. Actualment es destinen uns 1.570 M d'euros a la dependència, dels quals més de 1.000 són aportats per la Generalitat, uns 250 els aporta l'Estat, i altres 250 són contribucions de co-pagament dels usuaris.

La resta de 70 milions són aportats pels ens locals, bàsicament en co-pagament de serveis d'atenció domiciliària i teleassistència. La inversió pública de la Generalitat ha permès que 157.000 usuaris siguin atesos avui, havent creat durant el darrer any 3.500 noves places públiques residencials.

La nova llei haurà d'agilitzar els procediments, augmentar i reorganitzar el finançament dels serveis de l'atenció per l'autonomia, i haurà de ser capaç d'organitzar, en cooperació amb el món local i l'atenció primària de salut un ecosistema de serveis de proximitat per l'autonomia, des del domicili fins a l'atenció diürna, passant per formules comunitàries (pisos amb serveis, habitatges tutelats,...) que evitin la institucionalització residencial innecessària.

Crear un servei públic de teràpia ocupacional i ajudes tècniques a l'entorn domiciliari, desplegar la figura de l'assistent personal per a la discapacitat, posar en marxa la teleassistència avançada i potenciar una xarxa comunitària de serveis de proximitat i atenció diürna en l'entorn domiciliari.

Mesura 27. POBRESA ENRGÈTICA: Creació d'un Programa de Govern contra la pobresa energètica, desplegar i complementar la Llei 24/2015 i restituir les impugnacions del TC

Urgeix un desplegament normatiu que estableixi els drets als subministres bàsics dels consumidors, reconegui la treva hivernal, restitueixi el Fons català per a la pobresa energètica i instrumenti de forma efectiva el bo social català amb la coresponsabilització de les pròpies del companyies.

Les impugnacions del Tribunal Constitucional contra el Decret de pobresa energètica de Consum, i la recent aprovació del RD 897/2017 de l'Estat sobre la regulació del bo social i el consumidor vulnerable, deixen un panorama de confusió i desprotecció alarmant respecte els drets als subministres bàsics de les 150.000 llars que viuen en situació de pobresa material severa a Catalunya.

El Govern de Catalunya, compromès amb la Llei 24/2015 que ha evitat desenes de milers de talls de subministrament a famílies vulnerables, ha de desenvolupar la normativa necessària i les sinergies entre la protecció social, la protecció dels consumidors, l'habitatge i la relació amb les companyies subministradores perquè des dels serveis socials i de consum es compti amb un marc clar de suport a la intervenció per abordar la pobresa energètica.

Des del Departament de Treball i Afers Socials ens comprometem a impulsar un "Programa d'Intervenció integral per a la pobresa energètica" des del Govern, que permeti planificar, prevenir, acompanyar els afectats, intervenir a les llars, instrumentar ajudes d'urgència, formar als professionals de les xarxes d'atenció i que posi en marxa plans d'ocupació amb els ens locals per formar treballadors i treballadores procedents de barris afectats per intervenir i acompanyar a les famílies i llars afectades.

Mesura 28. EXLUCIÓ SOCIAL: Estratègia catalana integral d'abordatge dels sense llar per garantir el dret a l'habitatge per a les persones sense sostre i sense habitatge, implantar el Housing First i el Housing Lead a Catalunya

El Govern treballa actualment, juntament amb les Diputacions i les entitats de referència del tercer sector l'Estratègia catalana de sensellarisme 2018-2021 per tal d'abordar el sensellarisme a Catalunya. Els objectius són els de lluitar contra la cronificació de la pobresa, garantir el dret a l'habitatge als sense sostre, reduir el nombre de persones que viuen al carrer, reduir els temps d'estada en albergs i allotjaments d'urgència i innovar amb noves fórmules com el Housing First, juntament amb els recursos i metodologies existents.

Es durà a terme un pla pilot a la ciutat de Barcelona, Tarragona, Girona, Lleida, Badalona, Sabadell, El Prat de Llobregat, Reus, Terrassa i Tortosa, que permetrà dissenyar dispositius comunitaris per atendre la complexitat social associada com són la salut mental o les addiccions, o la violència masclista en cas de les dones. Es durà a terme un treball intensiu pluridisciplinari des d'Afers Socials, conjuntament amb Habitatge, Salut i Interior, en coordinació amb les àrees bàsiques de serveis socials.

El compromís és el de dotar l'Estratègia 2018-2021 amb un pla operatiu, la dotació d'habitatge i el finançament necessari per assumir el repte de restaurar el projecte de vida que afecta avui a 10.700 persones a Catalunya que no tenen sostre ni habitatge.

Mesura 29. SALUT: Pla de Garantia de l'estabilitat laboral per millorar de les condicions professionals

Les condicions dels professionals contempen aspectes relacionats amb l'estabilitat laboral, però també amb l'equilibri entre l'oferta i la demanda, planificant la necessitat es garanteix una assignació adequada als serveis. Un altre element a tenir en consideració quan s'aborden les condicions, és la definició dels rols i competències dels professionals. En aquest sentit el desenvolupament de polítiques de recursos humans de sistema, que contemplin la planificació, formació i desenvolupament professional, són imprescindibles per garantir la qualitat del sistema sanitari. Conscients d'aquesta importància, està previst dissenyar i desplegar actuacions en tots aquests àmbits.

El principal instrument per millorar l'estabilitat dels professionals que caldrà continuar desplegant és el Pla de garantia de l'estabilitat laboral que es concreta en les següents línies:

1. Estabilització laboral a través de la contenció i reducció de la temporalitat entre tots els proveïdors (ICS i no ICS) a través de l'oferta pública de places.
2. Reducció de l'eventualitat (ICS i no ICS) a través de la reconversió d'eventuals en interins.

3. Conciliació familiar i laboral, amb el disseny i desplegament del Pla de conciliació i una guia de bones pràctiques
4. Creació de l'observatori de la qualitat de la contractació laboral en el sistema sanitari públic.
5. Definició d'actuacions de planificació de recursos humans a partir del diagnòstic de necessitats.

Mesura 30. SALUT: Consolidació de polítiques de lluita contra les desigualtats en salut

Les desigualtats en salut són un fenomen complex que requereix actuar a través de diferents línies vinculades amb l'accés als serveis sanitaris, les actuacions de salut pública i l'abordatge comunitari de les necessitats de salut. A continuació es detallen les més destacades:

1. Desplegament de la llei d'universalització de la Salut.
2. Continuar desplegant el nou model d'assignació de recursos que integra l'indicador socioeconòmic compost, que correlaciona les diferències socioeconòmiques amb les necessitats de salut. La implementació s'ha iniciat l'any 2017 als 155 equips d'atenció primària en un entorn desfavorable. El preveu que el desplegament progressiu s'allargui 5 anys.
3. Els àmbits prioritaris per a l'abordatge de les desigualtats en salut són l'atenció primària, com el nivell més proper a la ciutadania i més coneixedor del seu entorn, l'atenció a la salut mental, la salut pública, mitjançant intervencions de prevenció de la malaltia i promoció de la salut.
4. Continuar desplegant l'estratègia de salut comunitària: prioritització del desplegament de l'estratègia en els territoris més vulnerables per la seva situació socioeconòmica.
5. Estratègia de Cronicitat: desplegar models integrats de salut i serveis socials especialitzats per dotar de més eficiència i sostenibilitat sota paràmetres d'atenció centrada en la persona.
6. Continuar garantint que les dones sense parella estable i les lesbianes tinguin accés a tècniques de reproducció assistida en el sistema públic de salut.

Mesura 31. SALUT: Inversió territorial en Salut i millora dels equipaments

Les inversions en infraestructures i equipaments sanitaris van quedar congelades per la reducció del pressupost de salut. En aquest context, és imprescindible invertir en els centres del SISCAT. A continuació es detallen les principals actuacions a desenvolupar en els propers anys:

1. Transformació de l'Hospital Universitari Vall d'Hebron: nou edifici de recerca, un nou edifici de consultes externes i usos ambulatoris i la reforma integral dels edificis hospitalaris i de l'entorn.

2. Nou Hospital Joan XXIII: enderroc dels edificis funcionalment més obsolets i la construcció de nous equipaments augmentant la superfície hospitalària en un 30% respecte l'actualitat.
3. Reformes i nou Hospital Josep Trueta: ampliació i reforma del servei d'urgències, ampliació bloc quirúrgic i ampliació de l'àrea de l'hospital de dia d'oncologia, segona fase reforma UCI Pediàtrica i heliport de del SEM i bombers. El nou hospital és un projecte a llarg termini.
4. Ampliació de l'Hospital de Viladecans: disposarà de 152 llits, 7 quiròfans, 2 quiròfans de cirurgia y 12 para cirurgia sense ingrés, i també de 4 sales per a procediments i endoscòpies. També acollirà 66 consultes, 21 places d'hospital de dia i 54 punts d'atenció d'urgències.
5. Ordenació de l'Hospital Blanes – Calella: elaboració del pla funcional.
6. Transformació del complex hospitalari Clínic
7. Nou Hospital del Garraf a Vilanova i la Geltrú
8. Pla d'inversions en equipaments tecnològics

Mesura 32. CULTURA: Treball digne i protecció social per als artistes i professionals de la cultura

Els creadors i creadores de la cultura necessiten d'un marc laboral i fiscal adaptat a la dinàmica del sector cultural. El 2014, el CoNCA va presentar el document **36 propostes per a la millora de la condició professional en el món de la cultura** on es recullen les principals propostes de caire fiscal i laboral que cal introduir en la legislació.

La UNESCO reconeix el dret de tot artista i creador a ser considerat, si així ho desitja, com un treballador cultural i a poder accedir a tots els avantatges jurídics, socials i econòmics corresponents a aquesta condició de treballador, tenint en compte les particularitats de la seva condició d'artista.

Paral·lelament el sector cultural és força precari, amb un alt grau d'externalització de serveis que fa que una bona part dels treballadors i treballadores culturals tinguin ingressos força inferiors a allò que seria desitjable d'acord amb els seus coneixements i feines desenvolupades. En aquest sentit cal que les contractacions que realitzin les administracions públiques directament o a través d'empreses garanteixin un ingressos dignes a les persones que finalment desenvoluparan les tasques.

La lluita contra la precarietat en els sectors culturals, la complexitat de les relacions contractuals intermitents o la manca d'encaix dels paràmetres del dret a l'atur o de prestacions de protecció social en unes professions especials genera la necessitat d'aplicar mesures com:

1. Assumpció de l'Estatut de l'Artista com a marc laboral de contractació obligatòria per al Govern de la Generalitat i els seus organismes i també per als beneficiaris d'ajuts del govern català en matèria cultural.
2. Elaboració del Cens de Professionals.
3. Control i inspecció de treball específica en la contractació realitzada sota frau de llei, i en l'abús de contractació mercantil en situacions de treball per compte aliena.
4. Treballar amb els sectors un marc adequat per a la representació sindical
5. Instar i promoure canvis en l'accés a la seguretat social dels artistes i professionals de la cultura.

Mesura 33. CULTURA: Garantir el dret d'accés a la cultura i lluita contra l'exclusió cultural

Més del 40% de les persones adultes viu exclosa de l'accés a la cultura, sigui per motius econòmics associats als preus, de mancança d'equipaments i infraestructures, o motius de poc interès derivats del baix nivell educatiu en determinats segments de població adulta.

El consum cultural es correlaciona fins i tot amb l'esperança de vida de les persones, al marge de la conseqüent generació de capital social, cohesió social i salut pública com a bens preuats per a qualsevol comunitat.

Els compromisos amb el foment i la inversió cultural es sintetitzen amb el següent decàleg:

1. Consolidar el finançament de cultura seguint els estàndards europeus fins assolir els 60€/any/habitant de manera progressiva fins el 2021.
2. Creació d'un Programa Interdepartamental de Difusió Cultural.
3. Recuperar la dotació econòmica que permeti seguir la implantació del Sistema Públic d'Equipaments Escènicomusicals.
4. Desplegarem en tota la seva amplitud els plans integrals del circ, la dansa i l'espectacle familiar i el Pla de Museus 2030.
5. Activarem un pla de xoc de suport a la programació cultural dels municipis, incrementant els recursos econòmics que es destinen al món local, creant i consolidant una xarxa territorial de centres de creació, producció i difusió escènica i musical.
6. Reforçarem la projecció social i el prestigi de les lletres catalanes i dels seus autors i autores llançant el Pla Nacional del Llibre i la Lectura.
7. Garantir el desplegament de les principals accions del Pla de Lectura 2020 incidint especialment

en aquelles accions destinades al públic infantil i juvenil.

8. Recuperar els ajuts econòmics als municipis per tal de continuar amb el desplegament del Mapa de la Lectura Pública de Catalunya, creant noves biblioteques i millorant les existents i reforma de la Llei del Sistema Bibliotecari de Catalunya per tal d'adaptar-la al nou entorn sociocultural.
9. Defensar a la Unió Europea l'establiment d'un IVA cultural superreduït per a tots els serveis i productes culturals.
10. Garantir la dotació pressupostària necessària per al sector audiovisual malgrat l'anul·lació de l'impost als operadors de comunicacions electròniques per al foment del sector i dels continguts digitals en general.

Mesura 34. EDUCACIÓ: Un Pla de xoc contra l'abandonament escolar prematur i la segregació

La construcció del model educatiu propi de la República catalana ens ha de permetre avançar en un canvi profund de paradigma educatiu, bo i situant l'alumnat, considerat en tota la seva complexitat i diversitat, en el centre del sistema. La qualitat d'un sistema educatiu hauria d'avaluar-se per la seva eficàcia en garantir més i millors oportunitats per a tots, i per tant, també per als més fràgils.

Està prou estudiat, també, la relació directa que s'hi estableix entre exclusió lingüística i exclusió social, entre desigualtat social i fracàs escolar. Sabem a bastament que la llengua, la competència lingüística comunicativa, és el ciment que permet la construcció del coneixement. La llengua és fonamental tant en l'evolució i construcció del procés cognitiu com de la capacitat de convivència i participació social.

I és per això, que l'objectiu lingüístic de l'escola catalana no és altre que aconseguir que al final de l'escolarització obligatòria tot l'alumnat, sigui com sigui i vingui d'on vingui, tingui capacitat d'emprar diferents llengües, en funció del context i dels seus interessos comunicatius. Això vol dir, el ple domini del català, del castellà i un domini suficient de l'anglès i si pot ser d'una altra llengua, juntament amb una actitud d'obertura i de respecte de la diversitat lingüística i cultural.

En una altre ordre de coses, també cal destacar la necessitat que el Govern de la Generalitat posi totes les eines necessàries per donar suport i seguretat als mestres i professors. Uns professionals de l'educació que han estat clarament compromesos amb una educació que contribueix a fer dels alumnes ciutadans capaços d'intervenir activament i crítica en una societat plural, diversa i en continu canvi.

Mesures:

1. Un pla de xoc contra la segregació escolar i l'abandonament escolar prematur, centrant la inversió en els centres d'alta complexitat social.
2. Articular un Pla d'interacció Educació i Treball, Afers Socials i Famílies per articular respostes en base a escoles d'oportunitats que potenciïn el retorn educatiu o la inserció socioprofessional.
3. Potenciar projectes d'educació inclusiva en coordinació amb el treball social comunitari d'Afers socials i les entitats de tercer sector.
4. Garantir una coeducació que inclogui educació efectiva, sexual i reproductiva. L'educació no sexista ha de dur-se a terme a tots els nivells educatius, inclús al professorat de tots aquests.
5. Incorporar en els dissenys curriculars al llarg del cicle formatiu referents femenins en tots els àmbits i la diversitat sexual i de gènere.

Mesura 35. HABITATGE: Parc públic d'habitatge per lluitar contra l'exclusió social residencial

El dret d'accés a l'habitatge es una peça clau de l'Estat del Benestar. La homologació de les polítiques públiques que el facin possible i el seu finançament, amb els referents europeus que puguin ser equiparables a Catalunya, es una necessitat i una obligació.

El Govern de la Generalitat ha fet un gran esforç la darrera legislatura en un context de sanejament dels comptes públics per recuperar la despesa pressupostària en polítiques d'habitatge, fins arribar als 440 MEUR al pressupost del 2017, un 0,2% del PIB, el que ha permès per exemple iniciar les primeres promocions d'habitatge protegit des del 2014, i evitar durant el 2016 més de 4.400 desnonaments. Aquesta xifra està lluny de la despesa necessària per donar compliment tant al mandat de solidaritat urbana (15% dels habitatges de 1ª residència amb protecció pública en 20 anys), com pel que fa als programes d'ajuts directes d'accés a l'habitatge i de garantia de l'accés als consums bàsics de la llar.

Desplegarem instruments normatius per prevenir noves tensions de preus en el mercat immobiliari. En el lloguer, a més, s'han d'evitar situacions que permetin la proliferació d'usos diferents dels edificis residencials a la d'habitatge habitual en municipis d'alta demanda.

Aprovarem el Decret de planificació dels municipis amb necessitat d'habitatge social. Aquesta norma determinarà en quins indrets del territori cal adreçar més recursos per a reduir el rati del cost de l'habitatge en relació a la renda disponible de les famílies.

Mapificarem els habitatges buits a Catalunya, especialment en els municipis amb especial demanda d'habitatge social. Per a fer-ho aprovarem normativa que faciliti la seva detecció i la seva mobilització, amb l'objectiu, que aquests habitatges compleixin la seva funció social, i s'eviti la seva ocupació il·legal.

Mesures:

1. Incrementar gradualment durant la legislatura la despesa fins al 0,6% del PIB per garantir el ple desplegament de la legislació i plans d'habitatge.
2. Aprovació la propera legislatura del Pla Territorial Sectorial d'Habitatge previst a la Llei del Dret a l'Habitatge.
3. Elaboració de la Refosa Legislativa en matèria d'habitatge prevista a la Disposició Final de la Llei 24/2015, que reculli tota la legislació catalana elaborada des del 2008 ençà, actualment dispersa i incompleta. Aquesta refosa hauria de recuperar el principi general de la qualificació indefinida dels habitatges protegits derogat el 2011.
4. Aplicació de les mesures contingudes a la Llei 4/2016, aprovades per unanimitat al Parlament de Catalunya, avalades pel Consell de l'Advocacia catalana, relatives a la mediació en situacions de sobre endeutament i 2ª oportunitat, al real·lotjament obligatori durant 3 anys en casos d'execucions hipotecàries i expropiació temporal de l'ús dels habitatges buits. També els criteris que han de regular els arrendaments urbans a Catalunya per garantir la seguretat dels arrendataris i evitar rendes desproporcionades.
5. Impulsar la proposta de la Taula del Tercer Sector de creació d'un fons d'inversió social amb participació de l'ICF que permeti al tercer Sector concórrer al templeig i retracte de les transmissions dels habitatges propietat de les entitats financeres provinents de les execucions hipotecàries i que reforci la creació d'un Fons de Lloguer Social.
6. Avaluat l'impacte real de l'actual configuració de l'Impost dels Habitatges Buits en relació al seu potencial, tant pel que fa als habitatges que conformen el fet imposable, com pel que fa a la inspecció de les liquidacions realitzades. D'acord amb les dades de liquidació del 2n any de maig del 2017, havien pagat 12.460 habitatges amb una recaptació de 18 MEUR, quant el nombre d'habitatges inscrits al registre d'habitatges buits era de 44.000 segons les pròpies dades del Govern. D'altre banda, no tots els habitatges buits en mans d'entitats financeres estan subjectes a l'impost sinó tan sols els que provenen d'execucions hipotecàries. L'ampliació del perímetre permetria incorporar potencialment uns 70.000 habitatges addicionals a l'obligació de tributar, amb un recorregut recaptatori per finançar polítiques d'habitatge dels actuals 18 MEUR fins a 170 MEUR potencials.

Mesura 36. PREUS I BEQUES UNIVERSITÀRIES:

Cap a un sistema de preus no discriminatori

Implementació d'un sistema de preus no discriminatori, que inclogui un model de beques ambiciós i adaptat al calendari de matrícula. Implantar un model integral que garanteixi l'accés a la universitat a tots els estudiants independentment del seu nivell de rendes i que fomenti el rendiment acadèmic i la motivació de l'alumnat

La gestió de les beques universitàries no ha estat depenent de l'administració catalana malgrat les múltiples sentències judicials que això ho avalaven. No obstant, el Parlament de Catalunya mai s'ha desentès de la importància que això té per al futur de la societat i ha demanat el disseny i definició d'un model català de beques que garanteixi l'accés no discriminatori per motius de renda a les universitats catalanes.

El model de beques universitàries ha d'estar integrat en un disseny general del sistema de finançament de les universitats, on la definició del sistema de preus i beques en sigui una part indissociable. El finançament de les universitats ha de ser suficient per garantir docència i recerca de qualitat, i on l'accés dels estudiants sigui amb preus públics assequibles i que vagin acompanyats d'un sistema de beques ambiciós i ampli.

El model de beques universitàries haurà d'incloure els estudis de grau, màster i doctorat, i definir com a mínim els criteris i calendaris de les beques per renda, les beques de mobilitat, les beques d'excel·lència i les beques salari.

Mesura 37. SISTEMA UNIVERSITARI: Revisió del model de recursos humans per tal de reduir la precarietat laboral en la contractació

La situació de la contractació a les universitats catalanes parteix d'una superposició de models i competències entre l'administració de l'Estat i Catalunya que ha comportat dificultats legals per desenvolupar-se i adequar-se a les necessitats de les universitats catalanes. El futur model de recursos humans ha de respectar l'autonomia universitària, treballant des de la confiança mútua entre institucions i universitats, i garantir un finançament adequat que sigui considerat una inversió de futur com a pilar de país. La incorporació de personal a les universitats ha de tenir unes garanties d'avaluació i selecció que permetin l'estabilització d'aquells que assoleixin els objectius marcats i contemplar opcions de carreres professionals de trajectòries diverses amb un accés obert.

És necessària una revisió urgent del model de recursos humans a les universitats catalanes que afecti al PAS i al PDI. Aquesta revisió ha de permetre corregir en un termini curt, però amb visió de futur per al mig i llarg termini, tres problemes greus: l'envelliment de la plantilla de PDI i la necessitat

de la seva renovació amb criteris de qualitat, l'adaptació del PAS a les necessitats d'una recerca i docència d'excel·lència, i la correcció en ambdós casos de la precarietat laboral que afecta les plantilles.

1.3. Enfortiment democràtic, drets i llibertats civils

La lluita pels drets i les llibertats civils individuals i col·lectives s'aconsegueix amb polítiques republicanes d'aprofundiment democràtic en tots els camps on sigui possible.

Proposem un seguit de mesures per lluitar contra el frau i la corrupció, per la democratització de la vida econòmica inherent a l'economia social i el tercer sector, i fer valer els drets dels consumidors enfront els oligopolis que abusen de la seva posició dominant.

Fer República passa per construir una societat oberta, intercultural i diversa, que acull els refugiats i construeix ciutadania. Uns drets de ciutadania adquirits per la lluita diària de l'emancipació dels joves, per la llibertat de les persones LGBTI, per l'eradicació de la violència masclista.

La proposta republicana d'assolir una societat d'homes i dones lliures i iguals consisteix en repartir el poder democràticament en la màxima quantitat de persones possible com a garantia del bé comú i de la llibertat de tothom.

Mesura 38. LLUITA CONTRA EL FRAU: Crear un programa de lluita contra el frau fiscal i d'ajuda al compliment de les obligacions tributàries

Malgrat que les competències i els recursos actualment destinats a la inspecció a l'Agència Tributària de Catalunya (ATC) són limitats, la lluita contra el frau fiscal ha permès fer aflorar nous recursos tributaris des del 2015: entre l'exercici 2015 i el 2016 s'han recaptat 360,5 MEUR addicionals com a resultat de la lluita contra el frau. Les previsions pel 2017 apunten que fins i tot se superarà aquesta xifra.

Els resultats d'aquesta feina de control sobre l'impost de patrimoni han permès incrementar entre el 2014 i el 2016 en un 14% els ingressos contrets.

És necessari incrementar la dotació de recursos humans i tecnològics de l'ATC per minimitzar els nivells de frau fiscal: el compliment de les obligacions tributàries és un dels primers deures de ciutadania.

EXEMPLE: La capacitat de creuar i contrastar els valors patrimonials de les declaracions i d'informació disponible a la xarxa que ens donen els nous aplicatius ha permès incrementar el percentatge d'èxit de les inspeccions del 10 al 90%

Mesura 39. LLUITA CONTRA LA CORRUPCIÓ: Apoderar l'Oficina Antifrau

En matèria d'integritat, ètica pública i transparència: adoptar un paper actiu en la gestió dels riscos: Cal enfortir la integritat corporativa de totes les institucions, fer obligatòria l'elaboració de plans de prevenció de riscos de corrupció i aprovar Codis de conducta per a tot el personal i els operadors que siguin prestadors de serveis públics o preceptors de fons públics.

En matèria de gestió de conflictes d'interès: reforçar la cultura de la imparcialitat:

- Cal gestionar els conflictes d'interès com una de les principals fonts de risc de corrupció i modificar la regulació actual del règim de declaracions d'interessos, revisar el sistema de control previ d'idoneïtat, reforçar el règim d'incompatibilitats, establir polítiques de regals, preveure restriccions pos-càrrec en funció dels riscos associats a determinats perfils i col·lectius de servidors públics, entre altres elements.

En matèria de protecció d'alertadors: garantir una alternativa segura al silenci:

- Cal aprovar una norma que, d'acord amb els estàndards internacionals, estableixi la protecció efectiva dels alertadors de casos de corrupció, i que eviti qualsevol tipus de represàlia directa o indirecta contra aquests. La naturalesa de funcions de l'Oficina Antifrau la fa idònia per assumir competències en matèria de tutela i protecció de les persones denunciants.

En matèria de contractació pública: gestionar els riscos existents en un àrea especialment sensible:

- Cal assegurar de manera real i efectiva la independència de les persones integrants de l'estructura equivalent a Catalunya de la futura *Oficina de Regulació i Supervisió de la Contractació*, garantint un procés de nomenament transparent, basat en la capacitat, la meritocràcia i l'absència de conflictes d'interès previs al nomenament.

En matèria de potestats i competències de l'Oficina Antifrau: cobrir les esclatxes del sistema:

- Cal que, per mitjà de les modificacions legals oportunes, l'Oficina Antifrau, com a autoritat especialitzada, assumeixi noves funcions en matèria de gestió i monitorització de conflictes d'interès (Registre de declaracions de béns i interessos dels càrrecs públics, activitat pre i post càrrec, etc), protecció d'alertadors i plans d'integritat.

Mesura 40: DISCAPACITATS: Intensificar la inclusió mitjançant l'ocupació per a la diversitat (empreses inserció i centres especials de treball)

Enguany s'ha assolit un Acord marc de Línies de Suport als Centres Especials de Treball celebrat amb DINCAT, AMMFEINA, Salut Mental Catalunya, AEES DINCAT, Fòrum Salut Mental i CETIP, que s'ha desplegat dotant línies d'ajut per valor de 78 milions d'€. Els objectius passen per:

1. Millorar els dispositius i les mesures per a la inserció d'aquests col·lectius en les empreses ordinàries i socials (Centres Especials de Treball i Empreses d'Inserció).
2. Posar les bases i definir el model d'atenció diürna ocupacional i el model d'inserció laboral de les persones amb discapacitat en coordinació amb els sectors.

Les accions a desenvolupar són:

- Constitució de la Taula per al treball de les persones amb discapacitat
- Consolidar el pressupost destinat a fomentar la contractació a l'empresa ordinària de les persones amb discapacitat.
- Elaboració d'un nou model d'atenció laboral protegida de les persones amb discapacitat.
- Consolidar els ajuts a la contractació indefinida de persones amb discapacitat a les empreses ordinàries.
- Consolidar el pressupost destinat a les empreses d'inserció per al manteniment i creació de llocs de treball
- Consolidar l'import destinat al programa Treball i Formació.
- Possible programa per millorar l'ocupabilitat de joves amb discapacitat en el marc del Programa de Garantia Juvenil.
- Millorar els recursos per a la competitivitat de les empreses d'inserció i dels centres especials de treball.

Mesura 41: CONSUM: Protegem els drets dels consumidors dins un mercat més democràtic i conscient: Creació d'una Unitat d'inspecció especialitzada en serveis d'utilitat pública

En coherència amb els valors republicans de la solidaritat i la responsabilitat social cal promoure un consum responsable i conscient de la seva ciutadania, que democratitzi l'economia enfront d'oligopolis i de grans interessos empresarials i que vetlli per garantir la protecció dels drets dels consumidors, com a agents socials i econòmics, mitjançant la implicació d'organismes públics nacionals de consum amb autonomia organitzativa i pressupostària i amb l'impuls i el compliment de normes jurídiques pròpies.

1. Fomentar el consum responsable en base a criteris de responsabilitat social i de sostenibilitat mediambiental, cultural i lingüística que forci a les empreses a actuar amb aquests criteris.
2. Democratitzar l'economia amb l'impuls de l'economia cooperativa de crèdit i de consum i garan-

tir la lliure i lleial competència que eviti les situacions de domini del mercat.

3. Una política d'estat pionera en la garantia dels drets dels consumidors implantant serveis públics de consum, supervisant les empreses i fomentant processos d'arbitratge i mediació.
4. Aplicar les polítiques comunitàries al servei d'uns sistemes adequats de protecció dels consumidors i del desenvolupament harmònic del mercat interior.

La concentració dels serveis d'utilitat pública (telecomunicacions, energètics, transport, bancaris) en mans d'unes poques empreses està generant una greu situació de sotmetiment de les persones consumidores a aquestes macro empreses. Els greus problemes de conculcament dels drets de les persones consumidores s'estan donant especialment en aquests àmbits, on qualsevol mala praxis comercial genera immediatament un número d'afectats molt elevat.

La creació d'una unitat d'inspecció especialitzada en aquests àmbits permetria un control més estricte per tal d'intentar evitar que es produeixin aquests fets i en els casos que no es puguin evitar facilitaria emprendre les mesures correctores adients per tal de minimitzar l'impacte en la ciutadania.

Mesura 42: DEMOCRÀCIA ECONÒMICA: Potenciar l'Economia social i el Tercer Sector

En el marc d'una economia global que tendeix a estar dominada per grans oligopolis i allunyant els centres de decisió de la proximitat ciutadana, cal avançar en la democratització de l'economia evitant les situacions de domini, afavorint la responsabilitat social corporativa i impulsant l'economia amb finalitats socials sense afany de lucre.

1. Aprovació de la Llei catalana de l'Economia Social i Solidària, de reconeixement i foment.
2. Aprovar el Decret del Reglament de concertació social i del Projecte de Llei de Contractes de Serveis a les Persones.
3. Aprovació del Decret de Regulació de l'Empresa Social, com a eina per a la millora de la contractació pública: a través de l'aprovació del Decret del Reglament de concertació social i del Projecte de Llei de Contractes de Serveis a les Persones.
4. Promoure i potenciar les Finances Ètiques com a eina de suport a les empreses i per als usos financers dels ciutadans i ciutadanes del país.
5. Promoure i potenciar el cooperativisme de plataforma enfront les formes capitalistes de l'economia col·laborativa.
6. Promoure les formes d'Economia social, especialment el cooperativisme, per a la recuperació de la sobirania ciutadana en els serveis públics (Aigua, energia...) com a model complementaris i

suplementari a gestió directa i enfront a una visió únicament remunicipalitzadora.

7. Dotar d'un nou règim fiscal a les cooperatives i les entitats de l'economia social, a través d'una llei de l'economia social.
8. Promoure reformes a la llei concursal en la qual s'establiran mesures per facilitar la continuació de l'activitat econòmica empresarial per part dels treballadors i treballadores.
9. Nova Regulació de les societats laborals de catalanes.
10. Ajustar la Llei de Cooperatives per donar compliment dels principis cooperatius en l'articulat

Les entitats del tercer sector social tenen un paper fonamental en la prestació de serveis sovint públics d'atenció a les persones. Aquestes entitats aporten un valor afegit, que per la seva naturalesa civil han ajudat històricament a innovar i a generar noves demandes ciutadanes d'atenció social i de salut. La seva naturalesa de base ciutadana, així com la seva vocació social, comunitària i no mercantil, ha generat una confiança ciutadana vers un teixit assistencial de primer ordre en àmbits on l'Administració no arriba directament.

1. Actualitzar el pla de suport al tercer sector.
2. Millorar la Base normativa de les clàusules socials en la contractació de serveis públics
3. Potenciar el Baròmetre de l'ocupació en el tercer sector social

Mesura 43. MECENANTGE: Aprovació d'una Llei de mecenatge i patrocini cultural

Resulta innegable que un dels sectors que més ha patit la crisi econòmica és el de la cultura. La caiguda del suport públic no seria tan greu si s'hagués disposat d'una legislació que apostés per incentivar el mecenatge com a complement al finançament públic de la cultura. Sent evident que la Llei actual no compleix les expectatives i que, després de més de deu anys de vigència, s'ha vist que no és l'instrument eficaç per a la captació de fons privats destinats a la cultura.

L'objectiu de la Llei consistiria en:

Ampliar els possibles beneficiaris de les aportacions, que no quedin limitats a fundacions i associacions declarades d'utilitat pública i que es puguin ampliar a empreses i autònoms.

Incloure la modalitat de microdonacions amb un 100% de deducció per al donant (crowdfunding o micromecenatge).

Estudiar limitar el gravamen de qualsevol tipus de donació a persones físiques, fetes amb l'esperit

d'actuacions de mecenatge, es proposa la modificació de la Llei de l'impost de successions i donacions, per recollir exempcions de tributació en el cas de les donacions (microdonacions o no) rebudes pel beneficiari de la donació, persona física artista o creador, en forma de donatius per dur a terme el seu espectacle o obra.

Estudiar possibles deduccions d'IRPF per aquelles donacions fetes a favor de tercers, persones físiques o jurídiques, que tinguin com a objectiu fer un projecte cultural.

Es proposa actuar sobre la legislació estatal per:

millorar els incentius fiscals en la Llei del mecenatge que passaria per una modificació de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

Un increment substancial de les deduccions del 25% en el cas de l'IRPF i del 35% en el cas de l'impost de Societats.

Mesura 44. DIVERSITAT: Un pacte nacional per la interculturalitat per a una Catalunya oberta i diversa

Catalunya ha viscut la major transformació demogràfica d'Europa en el segle XXI i ho ha sabut fer amb un bon nivell de convivència. Sabem que la transformació viscuda és estructural: la immigració ha vingut per quedar-se i esdevenir ciutadania. Aprendre a viure junts els que som diferents, construir un país cohesionat i divers, requereix fer explícit el nostre model, dotar-nos d'un marc compartit, que permeti a tothom sentir pertinença a una mateixa societat que a l'hora es reconeix diversa. Volem que aquest model garanteixi la inclusió de tothom, fomenti la interacció, valori la diversitat i combati l'odi. És a dir, que sigui interculturalista.

La construcció del sentit de pertinença dels ciutadans i de les ciutadanes dins la República Catalana passa per un ampli consens social al votant de quatre polítiques, que configuren els valors de la interculturalitat (inclusió, interacció, valoració de la diversitat, pertinença).

La proposta es desplega en 5 actuacions:

1. Consens social expressat en un Pacte Nacional per la Interculturalitat: A través d'un ampli procés participatiu de tots els agents socials i polítics que estableixi un compromís a llarg termini en els valors de la interculturalitat com a valors constituents de la nostra societat.
2. Inclusió: tothom dins i ningú fora: Amb mesures com un pla especial per a l'aprenentatge de la llengua catalana (inclusió). A tots els països amb experiència en immigració s'ha iniciat els

processos d'acollida i inclusió dotant les persones nouvingudes de la primera eina d'autonomia personal: la llengua.

3. Interacció: tothom ha de fer una passa per apropar-nos, per a trobar-nos tots en tots els àmbits. Dues actuacions exemplars serien:
 - 3.1. Interacció entre joves també en el temps de lleure: programa Instituts Oberts de dinamització del temps no lectiu amb activitats de suport acadèmic, esport, art i cultura, lleure educatiu.
 - 3.2. Interacció als serveis públics, a través de l'eliminació de barreres en l'accés a l'ocupació pública per part de persones estrangeres.
4. Valorar la diversitat, treure partit de les nostres capacitats: Eliminar les barreres que neguen la presència en els espais públics (comunicatius, institucionals, laborals) de persones de diferents orígens culturals, d'acord amb la diversitat de la pròpia societat. Foment de l'aprenentatge de llengües de la immigració en centres escolars. Fer dels centres amb més alumnat immigrant centres d'atracció per, entre d'altres motius, el seu plurilingüisme
5. Combatre totes les ideologies de l'odi i la discriminació:
 - 5.1. Programa de formació ciutadana contra els rumors, el racisme, la xenofòbia i la islamofòbia. Per la igualtat i la no discriminació.
 - 5.2. Oficines per a la no-discriminació, que assessorin en matèria de delictes d'odi de manera gratuïta a tota la ciutadania i per a l'aplicació de la Llei d'Igualtat i No Discriminació.
 - 5.3. Programes de prevenció de l'extremisme violent, per a la detecció i la intervenció sobre les persones que hi han caigut.

Mesura 45. ACOLLIDA: Una República d'acollida i Refugi amb política integral pròpia de ciutadania

Dotar la República d'una política pròpia d'acollida i refugi que respongui al deure humanitari i de qualitat democràtica de donar acollida a les persones d'arreu del món a qui són negats els drets humans.

Milers de persones veuen perseguits els seus drets humans i busquen a Europa l'espai de democràcia i refugi que hauria de ser. Mentre l'Estat espanyol i la UE han defugit aquesta responsabilitat democràtica, Catalunya, juntament amb els territoris més avançats, entén que és un deure democràtic protegir els drets humans d'aquestes persones. És l'hora de donar ple desplegament al Pla Català de Refugi, amb les següents mesures:

1. Un sistema de prestacions econòmiques que atenguin les necessitats bàsiques d'aquestes persones, dins el sistema de la renda garantida de ciutadania.

2. La inclusió de les persones refugiades en el sistema d'accés a l'habitatge social, en igualtat de condicions amb la resta de la ciutadania.
3. Un programa d'acompanyament de les persones refugiades cap a l'accés a la plena ciutadania, basat en la mentoria social, que inclogui la formació de voluntaris, el seguiment tècnic de les relacions de mentoria i l'avaluació dels seus resultats.
4. Un programa d'atenció especial per a les persones refugiades en situació de vulnerabilitat, a partir de la col·laboració d'entitats socials especialitzades.
5. Un programa d'atenció especial per estudiants refugiats, a partir de la col·laboració de les universitats catalanes i fent servir la metodologia de la convivència entre estudiants.

Mesura 46. JOVENTUT: Apoderar el jovent amb el Pla Nacional de Joventut de Catalunya (2020-2030)

L'elaboració del Nou Pla Nacional de Joventut de Catalunya (2020-2030) que esdevingui el full estratègic amb visió republicana i horitzó de sobirania.

Una de les qüestions prioritària i trencadora que ha d'incorporar és la codecisió del jovent en les polítiques públiques que contemplin o no el Pla. Això és fer un pas més en la implicació, no només parlar de participació, i per tant, concebre els joves de forma apoderada i codecisora i com a coprotagonistes. És un canvi de paradigma que com a administració resta pendent en molts àmbits.

El Pla de joventut ha de posicionar-se de forma vinculant i interdepartamental en un seguit de reptes:

1. GARANTIA JUVENIL. Gestionar el fons europeu destinat a la Garantia Juvenil per que realment sigui un programa que afavoreixi la inserció laboral del jovent, i no veure'ns limitats per les mesures que actualment ens aplica l'Estat espanyol, que normalitzen i fan estructural la precarietat i la temporalitat.
2. PRACTIQUES DIGNES. Aplicar els mecanismes per tal de que totes les pràctiques universitàries i de formació professional obligatòries siguin remunerades i dins d'un marc de dignitat que permetin l'aprenentatge i facilitin la inserció laboral sense substituir llocs de treball.
3. OCI SALUDABLE I NO SEXISTA. Regular els espais d'oci i la publicitat en els mitjans de comunicació per tal d'identificar i combatre les actituds i comportaments sexistes o de cosificació de les dones sovint tan presents en espais freqüentats pel jovent.
4. RECONeixEMENT DE L'ASSOCIACIONISME. Impulsar una llei de foment de l'associacionisme que ajudi a enfortir-lo i que reconegui i promogui el model de voluntariat d'aquest, que es basa en la participació activa dels seus membres en la presa de decisions. Les associacions són el

- motor social de la participació i transformació del país i constitueixen el 82% de les entitats. Tot i així, són les que disposen ara per ara de menys capacitat econòmica i menor protecció jurídica.
5. TRANSICIÓ DOMICILIÀRIA. Dotació del parc d'habitatge públic per al lloguer assequible i per a l'emancipació juvenil.
 6. MOBILITAT EDUCATIVA I LABORAL. Suport tant a la mobilitat cap a l'exterior i al retorn a Catalunya.
 - 7.

Mesura 47. IGUALTAT DE GÈNERE: Equitat de gènere en la renda, el tracte, el treball i els usos dels temps.

Volem una República que vetlli per una societat més justa i igualitària a on es prioritzi el benestar de les persones. Defensem una República a on la riquesa, el temps i el treball estigui repartits amb equitat de gènere i hi hagi una coresponsabilitat real entre dones i homes. Garantirem, en totes les estructures administratives institucionals, la participació de dones en condicions de representació paritària i incentivar que en els àmbits no institucionals participatius això també sigui així. Per això donarem compliment estricte a la Llei d'igualtat efectiva entre dones i homes 17/2015 aprovada pel Parlament de Catalunya. Signar un gran pacte social de país entre les administracions públiques, les empreses i els sindicats per permetre a les dones ser mares sense renunciar a cap àmbit de realització personal, professional i social.

La República Catalana considerarà la violència masclista com una qüestió d'estat i promourà un pacte social per fer-hi front. De la mateixa manera el dotarà de recursos humans i econòmics. Garantirà la formació adequada en perspectiva de gènere i en matèria de violència masclista a tots els treballadors i treballadores del sector públic i particularment aquelles persones que tenen un contacte directe amb les dones.

Mesura 48. LGTBI: Implementació de la xarxa de serveis integrals d'atenció a les persones LGBTI al territori amb ajuntaments i consells comarcals.

La implementació de la xarxa de serveis integrals al territori és el nostre compromís per fer de les polítiques adreçades a les persones LGTBI unes polítiques integrals i de país, que no només vagin orientades al col·lectiu sinó que ens permetin avançar cap a una societat més justa, diversa i lliure. A més, amb la posada en marxa d'aquesta xarxa es fa un pas indispensable per garantir el desplegament de la Llei 11/2014 a tot el territori.

Aquesta estratègia es desenvolupa a través de la signatura d'un contracte-programa entre la Generalitat de Catalunya i els ens locals, per tal que puguin fer una diagnosi sobre la diversitat sexual i

de gènere del seu municipi o comarca, elaborar un pla municipal o comarcal LGTBI i posar en marxa un Servei d'Atenció Integral, orientat a l'atenció de les persones LGTBI. Des del 2017 la Generalitat ja disposa de recursos econòmics per donar suport al desenvolupament de la xarxa.

De cara als propers anys proposem continuar desenvolupant la xarxa de serveis integrals per tal de dotar als municipis de més de 20.000 habitants i les comarques d'aquests plans i serveis d'atenció integral, amb l'objectiu de consolidar aquests espais de referència per les persones LGTBI i culminar el desplegament de la Llei contra la LGTBfòbia a tot el país.

Mesura 49. POBLE GITANO: Creació de l'Institut del Poble Gitano a Catalunya

El reconeixement, la participació i la inclusió del poble gitano a Catalunya ha de fer un salt qualitatiu després dels anys d'èxit des de la creació del Pla Integral l'any 2006 i el reconeixement del Parlament de Catalunya. Es proposa la creació de l'Institut del Poble Gitano de Catalunya com a organisme institucional i de referència del Govern per emmarcar totes les polítiques transversals respecte el poble Gitano.

L'impuls del treball institucional requereix de mesures com:

1. Potenciar els símbols identificatius del Poble Gitano a nivell oficial.
2. Augmentar la participació en projectes europeus
3. Augmentar la visibilitat dels joves i les dones gitanes
4. Celebrar el Congrés Internacional de dones gitanes
5. Impulsar polítiques adreçades al Poble Gitano en col·laboració amb els ens locals (Contracte Programa d'Afers socials)
6. Aprovar i executar el nou Pla Integral del Poble Gitano 2017-2020
7. Impulsar accions per la superació de l'antigitanisme a Catalunya, mitjançant l'aprovació de la Llei per combatre l'antigitanisme
8. Continuar el programa Beca Rom, que preveu beques per a estudiants d'ensenyaments superiors.

Mesura 50. REFORMA HORÀRIA. Implementar el Pacte Nacional per a la Reforma Horària

La reforma horària és una iniciativa ciutadana que proposa l'impuls de canvis horaris perquè puguem gaudir de més llibertat en la gestió del nostre temps. Perquè sincronitzant els nostres hàbits horaris amb els de la resta del món i amb un ritme més ordenat, aconseguirem guanyar temps al

temps i, en definitiva, millorar en salut i qualitat de vida. La reforma horària impulsa uns hàbits horaris cívics, potenciant la igualtat entre les persones, les nostres capacitats de bona relació i, sobretot, la nostra salut i benestar. Implantar una reforma horària que permetrà a les dones i als homes la coresponsabilitat familiar.

L'Objectiu 2025 és el propòsit en què les 110 institucions i organitzacions promotores del Pacte per a la Reforma Horària, aprovat juliol de 2017, es comprometen a: 1) Recuperar les dues hores de desfasament horari amb relació a la resta del món. 2) Impulsar una nova cultura del temps a les organitzacions a favor de models més eficients i més flexibles per atendre les noves necessitats socials. 3) Consolidar el factor temps com a nova mesura de llibertat, equitat i benestar.

L'Objectiu 2025 vol contribuir a: augmentar els nivells de benestar social de la ciutadania i protegir-ne la salut, especialment la dels col·lectius més vulnerables; fer una distribució més racional del temps en la vida quotidiana; assolir uns nivells més alts de conciliació de la vida familiar, laboral i personal; afavorir la pràctica d'activitats que contribueixin a l'adopció d'hàbits més saludables; millorar el rendiment escolar; incrementar el temps per al descans; assolir els objectius de coresponsabilitat i d'equitat de gènere; afavorir la participació ciutadana en iniciatives i organitzacions de la societat civil i en la gestió dels afers públics; millorar la productivitat i la competitivitat de les empreses; incrementar el rendiment laboral, afavorir la millora en la presa de decisions i reduir la sinistralitat laboral; fer possible la sostenibilitat energètica per l'estalvi d'energia derivat de la compactació d'horaris i per la reducció dels desplaçaments al lloc de treball.

2. Construcció d'espais de sobirania

Per fer República i construir la societat lliure, justa, pròspera i avançada que anhelem, hem d'avançar en la construcció d'espais de sobirania. I fer-ho amb la voluntat d'incorporar el màxim nombre de catalanes i catalans reforçant els àmbits de decisió de la ciutadania. Amb l'horitzó de la República, hem de construir espais de sobirania des de tots els àmbits, tant des de les institucions democràtiques, el Parlament, el Govern, i ens locals, com des de la societat civil organitzada.

Fer República significa tantes coses com lluitar per ampliar els drets i llibertats de les persones, per controlar els recursos econòmics, vetllar per la sostenibilitat, la seguretat, ordenar el territori, fer justícia, honorar la nostra memòria, projectar la nostra llengua, perfeccionar el sistema de recerca, enfortir l'escola catalana, codificar el dret civil català, integrar els nous ciutadans, ampliar la protecció social i tornar a obrir les ambaixades.

Fer República és construir tot allò que necessitem per exercir la sobirania que emana de la victòria del dia 1 d'octubre, a la qual hem d'afegir encara més ciutadanes i ciutadans conscients i convençuts que la democràcia sempre guanya.

2.1. Sobirania econòmica i laboral

Espai 1. HISENDA PÚBLICA: Catalunya pot gestionar tots els impostos

La negociació bilateral amb l'Estat per què Catalunya gestioni tots els impostos és la prova de la sobirania fiscal i del foment de la coresponsabilitat fiscal dels ciutadans de qualsevol territori. És la fita compartida per la gran majoria social favorable al dret a decidir. Perquè el control dels recursos fiscals que produeix un sistema econòmic és justament la garantia dels drets i les llibertats de les persones.

La millora en l'àmbit de la gestió, l'eficiència i l'organització, l'acompanyament als ciutadans per afavorir el compliment de les seves obligacions tributàries, com també la lluita contra el frau, no poden aturar la inversió i desplegament de l'Agència Tributària de Catalunya com a eina per garantir la futura independència fiscal.

L'Agència Tributària de Catalunya (ATC) ha desenvolupat en 2 anys al màxim les seves competències, d'acord amb la legalitat vigent, i es converteix en prestadora de serveis tributaris per al conjunt de les administracions del país:

- Assumeix la gestió de tots els tributs propis i cedits
- Recaptació executiva dels deutes impagats amb el SCT i de les administracions locals, fins arribar a la subhasta de béns embargats. L'ATC es converteix en el principal organisme recaptador dels deutes tributaris del conjunt de les administracions catalanes i podrà arribar a gestionar prop de 850.0000 deutes: 70.000 de la Generalitat; 300.000 del Servei Català de Trànsit; 170.000 de les diputacions; i 300.000 d'altres organismes. La subcontractació d'aquests serveis (que fins ara realitzava l'Agència Espanyola de l'Administració Tributària) tenia un cost per a l'Administració de 35 milions d'euros anuals
- Desplegament territorial: ha passat de 4 oficines pròpies, a 32: 19 pròpies i 13 compartides
- Creixement de personal: de 321 treballadors l'any 2015 a 800 a finals d'aquest any
- Culminació de la xarxa Tributs de Catalunya (amb les 4 diputacions i consells comarcals): de 53 oficines l'any 2014, 161 finestretes úniques i punts d'assistència tributària on els ciutadans poden obtenir atenció bàsica i presentar declaracions. Han passat de donar servei a un 55% de la població catalana (2014) a gairebé el 90% (finals del 2017)
- Nova seu electrònica (web) de l'ATC per facilitar l'accés progressiu dels contribuents als tràmits telemàtics dels tributs. També ha permès millorar la interrelació entre el contribuents i l'ATC, facilitant la tramitació dels tributs i millorant el pagament en període voluntari dels impostos.
- Aposta per la tramitació telemàtica: l'ATC ha fet una aposta decidida per la tramitació telemàtica. Durant el 2016 s'ha ampliat el nombre de models tributaris que es poden presentar en línia. L'objectiu: poder-los tramitar tots per internet a finals d'aquest any. Ja hi ha quatre tributs que s'han d'autoliquidar obligatòriament per via telemàtica: impost ADSL, habitatges buits, emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria i l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial.

L'ATC ha passat de gestionar d'un 30% a un 70% dels expedients de manera telemàtica. Així mateix, l'ATC ha ampliat el seu ventall de productes i serveis:

- Com a "tramitadora" o "gestora" dels impostos estatals que la Generalitat i el seu sector públic paga a l'AEAT (IRPF, IVA i Impost de Societats). Fins a l'octubre ja s'han sumat al Programa d'homogeneïtzació un total de 145 entitats – de les 174- que conformen el sector públic de la Generalitat (empreses amb participació majoritària).
- Desenvolupament dels sistemes d'informació tributaris: del G@UDI a l'e-SPRIU
-

- El nou sistema e-SPRIU pot gestionar qualsevol tribut, sigui de la tipologia que sigui, fins i tot els periòdics i de caràcter massiu.

Tots aquests avenços, impensables fa 2 anys, responen a la voluntat de servir millor als ciutadans i de reforçar les polítiques públiques pròpies d'una República amb vocació social. Aquesta realitat conquerida només ha estat possible mercè a l'esforç i la voluntat dels sobiranistes, no pas d'aquells que eludeixen les responsabilitats i prefereixen que siguin altres que decideixin per ells.

Espai 2. RECERCA: Elaboració de la Llei catalana de la Ciència com a mecanisme constituent de model de recerca de Catalunya

La legislació marc de què depèn el sistema de recerca de Catalunya és fortament depenent de lleis que no contemplen les particularitats del nostre model de recerca. La recerca a Catalunya ha assolit i manté unes quotes elevades d'èxit segons nombrosos indicadors malgrat les dificultats continuades en finançament i gestió. La implicació i l'esforç fet pels investigadors vinculats a universitats i centres de recerca de diverses tipologies ha permès aquest èxit, que malgrat tot és molt fràgil i es troba fortament amenaçat. Certament, avui existeix inseguretats jurídica derivada de l'aplicació del 155, de la intervenció de les finances i dels requeriments de retorn de l'IVA d'exercicis passats. Tanmateix, amb la convicció que el món de la Recerca rebutja tals imposicions arbitràries, tenim eines a l'abast per edificar un pilar fonamental de la República catalana.

La futura "Llei catalana de la Ciència" ha de dotar el sistema de seguretat jurídica i donar cobertura al conjunt del sistema de recerca amb una perspectiva integral que englobi aspectes tant diversos com els pressupostos, les beques, la carrera professional, el finançament dels recursos humans, el finançament de projectes, el finançament de centres, la gestió de centres i grans infraestructures científiques i tecnològiques, la divulgació, la vinculació amb la societat, o la implementació de models de recerca i innovació responsables. Aquesta llei també és l'oportunitat per:

1. Repensar, reorganitzar i projectar el model de recerca del futur, i constituir un nou model de recerca que actuï com a motor i garantia del desenvolupament econòmic i social.
2. Definir la millor coordinació del sistema en base a un òrgan governamental únic i de caràcter interdepartamental, amb visió integral per a les polítiques de recerca.
3. Dissenyar el model de gestió dels recursos destinats a finançament de programes i projectes tant en els aspectes bàsics com el calendari, el sistema de d'avaluació i concessió, o el retiment de comptes.
4. Connectar-nos amb el sistema europeu de recerca i amb el dels països del nostre entorn.
5. Dotar el sistema amb un volum de finançament per sobre de la mitjana europea i facilitar que pugui mantenir i millorar les posicions capdavanteres al servei de la societat, posicions assolides durant les dues darreres dècades.

6. Connectar la recerca amb l'impuls propi d'un estat emprenedor que transfereix, assigna i prioritza els recursos de forma participada i experta amb tots els agents del sistema.

Espai 3. MARC CATALÀ DE RELACIONS LABORALS: Una Llei de Participació Institucional de Catalunya dels agents econòmics i socials per a la concertació entre agents socials

El treball ha de ser digne i sostenible en una República que pretén tenir quotes de benestar equiparables a les societats més avançades. El treball sostenible es basa en la necessària productivitat per generar projectes empresarials viables. La dicotomia entre sostenibilitat empresarial i treball digne s'ha de resoldre a partir d'avançar en un marc de concertació social avançat que permeti avançar en la lògica de models de treball sostenibles econòmicament i social.

La concertació, el diàleg social i la col·laboració amb les agents econòmics i socials, ha de ser la base per promoure espais a Catalunya per a l'establiment dels acords de progrés qualitatiu del treball i l'ocupació, garantint a l'hora unes relacions laborals amants a la realitat productiva i empresarial del país. En aquest marc, els poders públics han de fomentar l'articulació d'un model de relacions laborals, que permeti al país disposar d'una economia i d'un mercat de treball amb més capacitat de generar i distribuir socialment la riquesa. El treball i les organitzacions on desenvolupar-lo son un valor social. De la seva estabilitat i qualitat en depèn la construcció dels projectes vitals de les persones.

És fa necessària la coordinació, ampliació i potenciació institucional, junt amb el consens necessari per abordar en els espais de concertació, eines per a la vinculació del progrés del marc jurídic laboral, que puguin adaptar-se o desenvolupar la legislació laboral, a l'hora de poder mitigar els efectes de les darreres reformes laborals.

Així mateix, en la voluntat de desplegar el model propi d'autoempresa, cal fomentar nous models de creixement a partir de mesures innovadores i la cooperació entre treballadors i treballadores autònoms, així com la millora de les condicions sociolaborals del treball autònom a Catalunya. En aquest sentit es detallen una sèrie de mesures en el si dels organismes existents, així com accions proposades a emprendre:

1. Proposta d'iniciar el procés legislatiu per la "Llei de Participació Institucional de Catalunya dels agents econòmics i socials", que doni resposta a la seva acreditació i atribució per a un correcte funcionament dels agents econòmics en el si de les institucions i reculli a l'hora el que les normes de dret prelatiu ja esmenten respecte als agents socials.
2. Impuls organitzatiu, territorial i de suficiència financera del Consell de Relacions Laborals, el qual actua com a taula de trobada i concertació entre agents socials. És l'eina bàsica pel de diàleg social del canvi cap a un nou model productiu d'empreses de qualitat i treball digne, i que alhora, sigui orientat al territori. En aquest sentit i a proposta del govern, es farà extensiu al seu si, l'abordatge prioritari entre d'altres de mesures, l'establiment d'un salari mínim de referència,

l'impuls per a la concertació en el sector d'atenció a les persones, la revisió dels criteris a tenir en compte davant la necessitat d'ordenar serveis essencials en matèria de vagues, així com la potenciació per mitjà de la negociació col·lectiva de les disfuncions laborals que es generen en alguns sectors per mitjà de la subcontractació.

3. Potenciar el Consell de Treball Econòmic i Social, com a òrgan consultiu i prepositiu vers els canvis normatius, fecund en relació amb consensos i espai de trobada dels agents socials.
4. Apoderar el Tribunal Laboral de Catalunya, com a òrgan independent de resolució de conflictes extrajudicials, que acumula una trajectòria de resolució proactiva en l'abordatge de la conflictivitat laboral, amb l'obertura del servei dels conflictes que es puguin suscitar en el sector públic a Catalunya.
5. Reforçar la Inspecció de Treball, com a eina per a la garantia de la vigilància i control, de les relacions en el món del treball, fent èmfasi en aquells àmbits que bé d'ofici o provinents de la concertació calgui fer-hi incidència.
6. Potenciar l'Institut Català de Seguretat i Salut laboral com a ens científic i de divulgació, a l'hora de seguir fent seguiment del Marc Estratègic de Salut Laboral 2015-2020, la revisió dels protocols sectorials d'eines per a la prevenció, la confecció dels protocols dels nous riscos laborals emergents derivats de la indústria 4.0, la revisió i establiment de mètodes de formació en línia de prevenció bàsica, així com la col·laboració en la III Enquesta Catalana de Qualitat i Condicions Laborals, entre d'altres línies d'acció provinents de la concertació i de les mesures de difusió de la cultura preventiva i la gestió de la prevenció enfocades a la minimització dels riscos en els llocs de treball.
7. Impuls als programes de coordinació derivats d'expedients de regulació amb al Servei públic d'Ocupació (EROSOC), així com amb el cooperativisme (EROCOOP).
8. Establiment de les línies bàsiques per a una responsabilitat social i compromís social de les organitzacions petites i mitjanes de Catalunya, per mitjà de la transformació del portal RSCat, així com la concertació de les línies d'avaluació necessàries per dotar a les organitzacions dels elements de visualització de coresponsabilitat amb la societat.
9. Consolidació de les mesures operatives i de difusió del Pacte Nacional per a la Reforma Horària.
10. Ampliació de l'Observatori del Treball i el món productiu, amb la difusió del catàleg de productes d'anàlisi del mercat del treball, per mitjà d'eines TIC responsives.

Espai 4. SOBIRANIA ALIMENTÀRIA: Un Pacte Nacional per a la política alimentària, forestal i de desenvolupament rural i marítim de Catalunya

Un Pacte Nacional que reconegui i comparteixi els objectius per a les polítiques agrícoles, ramaderes, pesqueres i aquícoles, alimentàries, forestals, rurals i marítimes que requereix el país, d'acord amb les especificitats territorials, climatològiques, ambientals, socials i culturals de la societat catala-

na del segle XXI. És a dir, un Pacte Nacional que ens permeti disposar d'una política agrària, pesquera i aquícola, forestal i alimentària pròpia amb una visió àmplia i transversal des de la producció fins al consumidor, que doni el protagonisme a la producció local d'aliments de manera totalment sostenible i a la nostra cultura gastronòmica, que vetlli per la sanitat alimentària, la seguretat i la qualitat, i promoció de dietes saludables a partir de produccions d'aliments sans i sostenibles que contribueixin al desenvolupament del país.

Per avançar i assolir els objectius proposem dur a terme un conjunt d'actuacions concretes:

Per assolir major sobirania alimentària, tenint en compte la producció local d'aliments i el foment de la internacionalització:

- Desenvolupament del Consell Català de l'Alimentació, amb representants de tots els àmbits de l'alimentació des dels productors fins als consumidors, i del Fòrum de Qualitat, com a òrgans institucionals de referència per posar en valor l'alimentació del país i tots els sectors productors.
- Desenvolupament del Decret de governança de la pesca professional: establiment de plans de cogestió pesquera juntament amb el sector i altres actors tot al llarg del territori marítim del País.
- Extensió a tots els sectors de l'Observatori de preus i ampliar l'àmbit d'actuació, per tal de donar més transparència a la formació de preus agraris i generar més confiança en les relacions comercials.
- Aprovació de la Llei d'espais agraris, per a preservar els espais d'alt valor agrari, evitar l'abandonament i la pèrdua de terra fèrtil i afavorir les explotacions professionals i la incorporació de joves al sector.
- Impulsar una política integral contra el malbaratament alimentari.
- Desplegar el Pla de Gastronomia de Catalunya i fomentar els Distintius de qualitat i proximitat.
- Reforçar el suport a la internacionalització i cooperació comercial internacional dels nostres sectors productius i industrials agroalimentaris.

Per assegurar gestió sostenible del medi i mitigació del canvi climàtic:

- Aprovació del Pla Estratègic del Cos dels Agents Rurals (PECAR).
- Implementar l'estratègia integral de fertilització orgànica. Aprovació i desplegament del decret de dejeccions ramaderes i foment de l'economia circular en el marc agrari.
- Definició de la política forestal estratègica del país, de manera consensuada amb els agents implicats i amb visió innovadora incloent l'adaptació i mitigació del canvi climàtic, els riscos naturals -en especial els grans incendis forestals- i la gestió de la biodiversitat.
- Reforçar l'estratègia de biomassa de Catalunya dins el pla de l'energia renovable del govern, per impulsar la gestió forestal sostenible i contribuir a la transició energètica.
- Aprovació de l'Estratègia Marítima de Catalunya i impuls a les línies estratègiques de promoció de l'economia blava.
- Millorar els programes de defensa sanitària animal i vegetal.
- Aprovar la Llei de caça catalana i continuar el desplegament del Pla de fauna salvatge cinegètica.

Per afavorir relleu generacional i societat del coneixement:

- Fomentar R+D+i, transferència tecnològica i formació agroforestal, marítima i alimentària. Potenciar l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA), el Centre Tecnològic Forestal de Catalunya (CTFC), l'Institut Català de Recerca per a la Governança del Mar (ICATMAR) i els altres centres del país.
- Consolidar el desenvolupament web de la Declaració Única Agrària - DUN WEB, per a tenir una Administració agrària més àgil, propera i eficient.

Per fomentar cohesió socioeconòmica i desenvolupament rural:

- Continuar el suport al Grup de Treball – Consell de Dones del món rural i marítim, per promoure la plena igualtat efectiva.
- Consolidar un pressupost fix per les obres de modernització de regadius, per donar seguretat en els projectes i inversions dels professionals agraris.
- Desenvolupament d'estratègies de desenvolupament local participatiu en les comunitats marítimes, tot emfatitzant la generació de valor afegit i la producció local.
- Impuls als Grups d'Acció Local.
- Impulsar la Comissió interdepartamental contra el despoblament rural (i marítim): igualtat, relleu generacional, sector primari i diversificació econòmica

2.2. Sobirania social i ciutadana

Espai 5. PROTECCIÓ SOCIAL: l'Agència Catalana de Protecció Social

La Protecció social a Catalunya té un impacte de 28.047 milions d'€, dels quals 831 milions són assumits pel pressupost de la Generalitat, a causa del fet que les prestacions econòmiques de la seguretat social (pensions de jubilació, atur, etc.) estan centralitzades per l'Estat, mentre que Catalunya bàsicament atorga els complements de pensions no contributives més altres prestacions a col·lectius diversos. Tanmateix, en termes de prestacions de servei (salut, serveis socials, autonomia, habitatge, etc.) l'Estat té un rol inexistent i Catalunya inverteix 12.244 milions d'euros, i el món local un total de 1.616 milions. Això fa que l'Estat s'adreci a un total de 3,3 milions de ciutadans catalans mentre que la Generalitat pràcticament abasti la totalitat de la població amb 7,3 milions de beneficiaris.

La descentralització competencial parcial en matèria de protecció social només ha traslladat a Catalunya la gestió (que no la competència normativa ni el finançament) de les prestacions no contributives, i el gruix del sistema de competència, gestió i finançament és estatal. No obstant això, la desconcentració competencial que s'ha anat desplegant amb les comunitats autònomes en matèria d'assistència i serveis socials ha fet que el gruix de prestacions socials no contributives o universals, vinculades a situacions de necessitat, siguin de competència pròpia de Catalunya. D'un total de 169

prestacions existents a Catalunya, 79 prestacions socials són econòmiques i 90 són de servei. De les prestacions econòmiques, 24 són gestionades per l'Estat, 50 per la Generalitat de Catalunya i 3 per les administracions locals. D'altra banda, les 90 prestacions socials de serveis són totes gestionades per la Generalitat de Catalunya.

Aquesta és una situació que també ens imposa reptes de futur. I és que s'ha demostrat, i, de fet, la UE així ho ha indicat, que són preferibles els sistemes integrals de protecció social davant de les situacions de necessitat que no sistemes de distribució complexa de competències, atès que aquests darrers situen el focus a la distribució (i/o al finançament) de la política i no en la persona.

És per això que amb la realitat existent i la voluntat de millorar la funció protectora pública i atendre els ciutadans de Catalunya com es mereixen, és inexcusable la llei de creació de l'Agència Catalana de Protecció Social com a ens unificat i especialitzat en la gestió de prestacions socials de servei, econòmiques i tecnològiques.

La Llei fou dictada d'acord amb l'article 150 de l'Estatut d'autonomia, fent ús de les competències exclusives d'autoorganització de la Generalitat. Malgrat el recurs d'inconstitucionalitat i la consegüent suspensió cautelar del passat mes d'octubre el projecte de Llei comptava amb la validació d'un Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, així com l'aval del propi Tribunal constitucional mitjançant una resolució prèvia referida a la Llei de pressupostos de la Generalitat de 2014 on es disposava la necessitat que el Govern creés per llei una Agència de protecció social. I ha estat així com la Llei avui suspesa cautelarment d'acord amb l'observació del propi TC que assenyala que pot crear-se perfectament en el marc de les competències pròpies de la Generalitat. Tanmateix, i partint del fet que la funció protectora de la Generalitat és ja una realitat, tal recurs no atura la necessitat de millorar l'organització, el model i la gestió del sistema de prestacions socials de Catalunya.

El model de gestió contempla el pagament de prestacions econòmiques i la prestació dels serveis corresponents a l'Agència Catalana de Protecció Social, i també la recaptació dels recursos que li puguin pertocar en cada moment. Les funcions de l'Agència Catalana de Protecció Social són un exemple clar de sobirania en matèria de protecció social:

1. Fer el desplegament executiu del sistema de protecció social de Catalunya, entès com el conjunt d'elements vinculats a la protecció social que són competència de la Generalitat.
2. Gestionar d'una manera centralitzada les prestacions que integren els instruments de protecció social que en cada moment siguin competència de la Generalitat i els que li atribueix aquesta llei, sens perjudici de les funcions prescriptores dels ens i departaments de la Generalitat amb competència material en els diversos vessants de la protecció social.
3. Organitzar i gestionar els recursos que integren el sistema de serveis socials i els que en un futur li siguin atribuïts.
4. Relacionar-se amb organismes equivalents i altres administracions públiques per a la col·labo-

ració mútua i gestionar les prestacions en què calgui tenir en compte canvis de residència o períodes de carència o d'acreditació transcorreguts en altres contrades.

5. Fomentar la recerca i la formació en matèria de protecció social en col·laboració amb els organismes responsables, centres de recerca, universitats i altres organitzacions especialitzades.
6. Proporcionar suport tècnic als estudis, els projectes i les propostes normatives que millorin l'extensió o l'eficiència dels nivells de protecció social.
7. Representar, en matèria de protecció social, el Govern a les institucions internacionals d'aquest àmbit.
8. Recaptar, tant per la via ordinària com executiva, tota mena de contribucions, recursos, quotes o altres quantitats que hagin d'ésser pagades per conceptes relacionats amb la protecció social en el marc de les competències que té atribuïdes en aquesta matèria la Generalitat, sens perjudici que es puguin establir convenis de col·laboració o participar amb altres ens per a fer més eficients els processos administratius de recaptació, en especial els relatius a la via executiva.

Espai 6. ADOPCIÓ INTERNACIONAL: Un Institut Català de l'Adopció (ICA) per a una República compromesa amb la infància

Catalunya ja és, segons el conveni de la Haia, autoritat central en adopció internacional. Això fa que la Generalitat, a través de l'ICA, es relacioni al món, amb governs d'altres països i hi cooperi en matèria de protecció a la infància. En aquest sentit, el nou Institut Català de l'Adopció (ICA) treballarà per teixir noves aliances en aquest àmbit; per garantir el dret d'aquests infants a viure en família i a la vegada, per fer realitat el desig de moltes famílies catalanes a adoptar un infant.

Catalunya vol continuar sent capdavantera en aquest àmbit i des de l'any 1997 hi han arribat més de 16.000 infants, la majoria dels quals van ho van fer durant la primera dècada de l'any 2000 i estan ara en plena adolescència o començant la vida adulta. Per això, és imprescindible generar sinèrgies amb tots els agents implicats (en l'àmbit educatiu, de la salut o social) perquè coneguin les característiques del fet adoptiu, amb l'objectiu de donar un major acompanyament als infants, joves i les seves famílies durant la post-adopció.

D'altra banda, en els últims anys el perfil dels nens i nenes adoptables ha canviat molt. Per aquest motiu, el govern ha de promoure el coneixement social d'aquesta nova realitat i dissenyar i implementar la valoració de les famílies sota nous paràmetres, que s'adaptin a les necessitats d'aquests infants.

Catalunya manté relacions amb 27 estats de 4 continents, i recentment ha entrat en relació amb Sèrbia com a nou país. Així mateix, Cambodja es troba en situació d'esdevenir en un futur un nou país per a l'adopció a Catalunya.

Espai 7. JUSTÍCIA: La restitució del Llibre 6è del Codi civil de Catalunya

Des de l'aprovació del primer llibre del Codi civil català el 2002 s'han aprovat successivament les lleis corresponents als sis llibres, amb successives modificacions, havent completat enguany l'aprovació de dues lleis:

- Llei 3/2017, del 15 de febrer, del llibre sisè del Codi civil de Catalunya, relatiu a les obligacions i els contractes, i de modificació dels llibres primer, segon, tercer, quart i cinquè, fou impugnada pel TC en relació a tres articles relatius als contractes i permutes
- Llei 10/2017, del 27 de juny, de les voluntats digitals i de modificació dels llibres segon i quart del Codi civil de Catalunya

Existeix en elaboració l'Avantprojecte de modificació del Llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial.

La impugnació del TC a tres articles del Llibre sisè posa pals a les rodes a la tasca legislativa més important duta a terme mai a Catalunya en l'àmbit del dret privat, que derogaria les compilacions anteriors del dret civil català. La Generalitat, que té competències exclusives en matèria de dret civil, compta amb una regulació comparable a la dels països capdavaners de la Unió Europea. El Llibre sisè és una norma fonamental que constitueix un veritable cos legal propi en dret privat que regularà la vida econòmica a través dels contractes, compravendes i fins i tot procediments hipotecaris. No es limita a regular les institucions tradicionals del dret privat sinó que entrarà de ple en les relacions contractuals quotidianes dels particulars.

El compromís és el de restaurar el Llibre sisè del Codi civil de Catalunya com l'essència del país en la seva plenitud, i genuïna expressió de la pròpia personalitat civil, actuant amb la determinació que atorga el Dret.

Espai 8. JUSTÍCIA: Nous equipaments, administració i serveis d'execució penal

Per avançar cap a un sistema de justícia eficient, eficaç i de proximitat, cal dibuixar el mapa de necessitats, planificar les inversions i posar els recursos necessaris per fer-ho possible.

Administració de Justícia

- a. Desplegament de 14 òrgans judicials nous
- b. Granollers, Badalona, Mataró, Barcelona, Reus, Terrassa, Girona, Sabadell, El Vendrell, l'Hospitalet de Llobregat i Lleida. I continuar el desplegament de la nova oficina judicial d'acord amb els criteris d'eficàcia i eficiència judicial.
- c. Desplegament de l'expedient judicial electrònic en totes les jurisdiccions i partits judicials de Catalunya.

- d. Inici del servei d'acompanyament a judici de les víctimes.
- e. Creació del registre unificat per a les relacions d'associacions, fundacions i altres entitats civils, i les Administracions catalanes. Enfortir el control i la transparència dels grups d'interès.
- f. Completar el Codi civil de Catalunya.
- g. Potenciar la mediació i resolució alternativa de conflictes.

Equipaments

- a. Nous equipaments judicials:
 - b. Fòrum judicial de Tarragona, Audiència Provincial de Barcelona, Jutjats de Martorell, Jutjats de Mollet, Jutjats de Sant Feliu de Llobregat, Jutjats de Rubí, Jutjats de Santa Coloma de Farners i Jutjats de Vic.
- c. Nous equipaments penitenciaris:
 - d. Centre obert de Tarragona, Centre obert de la Zona Franca, planificació de la construcció del Centre penitenciari de dones i preventius a la Zona Franca, adequació del Centre Educatiu Montilivi com a equipament obert de justícia juvenil, ampliació de la unitat terapèutica i adequació de l'espai per a noies del Centre de justícia juvenil Els Til·lers
- e. Prioritats en nous equipaments del Departament de Justícia:
- f. Unificació edificis serveis centrals del Departament de Justícia

Serveis d'Execució Penal:

- g. Aplicació i desenvolupament del nou pla estratègic d'execució penal d'adults
- h. Elaboració del pla estratègic d'execució penal juvenil.
- i. Aplicació i desenvolupament del nou pla estratègic del Centre d'Iniciatives per a la Reinserció (nou model retributiu del treball penitenciari i nou model de relació laboral especial penitenciària).

2.3. Sobirania cultural i educativa

Espai 9. ESCOLA CATALANA: Un Pacte Nacional per a l'Educació que basteixi un projecte educatiu de país, millorant el finançament i la inversió, com un dels pilars fonamentals de la República catalana i de progrés de tota la ciutadania.

El trànsit de l'actual sistema educatiu -fortament depenent de lleis estatals- a un nou sistema educatiu propi reclama no només del concurs, la complicitat i el compromís de les famílies i del professorat, sinó també del conjunt de la ciutadania i dels diversos agents socials, dels ajuntaments i, per suposat, del Govern i de les forces polítiques.

Determinar quina és l'educació que volem oferir als nostres infants i joves, com s'organitzen els centres educatius, com es garanteix una pluralitat de projectes educatius de qualitat, quin paper han de jugar les famílies, el professorat i els ajuntaments, com garantir de manera efectiva la igualtat d'oportunitats, la inclusió i la cohesió social... són, entre d'altres, alguns dels reptes que caldrà entomar.

En definitiva, el Pacte Nacional per a l'Educació ha de reflectir el ferm compromís per situar l'educació en el centre de la vida política del país, des de la convicció que, per fer-ho possible, caldrà treballar amb una clara voluntat de consens. L'educació ha de deixar de ser un camp de confrontació per passar a ser un projecte de futur que cal construir amb l'esforç de tothom.

Espai 10. CORPORACIÓ CATALANA DE MITJANS AUDIOVISUALS: Una Televisió de Catalunya més forta i líder per a la República

Dotarem la Corporació catalana de mitjans públics audiovisuals (CCMA) amb els recursos suficients per a un procés d'actualització necessari. L'aportació pública es tendirà a equiparar a la mitjana europea que es destina a les corporacions audiovisuals nacionals, prenent com a referència els indicadors que periòdicament publica l'observatori Europeu de l'Audiovisual. Aquesta aportació hauria de garantir, a través de la millora de l'eficiència organitzativa, l'equilibri financer de la CCMA i la seva sostenibilitat preservant sempre les missions de servei públic encarregades.

La política d'impuls a la CCMA contempla:

1. La creació d'una àrea corporativa específica en innovació que inclogui un laboratori i fàbrica de continguts per a tots els oficis de l'audiovisual molt enfocat a la cerca de nou talent i nous formats. Aquesta àrea hauria de posar especial èmfasi en la incorporació d'un laboratori per a guionistes (a l'estil del *Writer's Room* de la BBC) i en la recerca estratègica i tecnològica en l'àmbit digital.
2. Treballar en la reciprocitat efectiva dels mitjans públics dels territoris de parla catalana. Crear la mesa de diàleg interterritorial per a la creació d'una central de compres i serveis comuns.
3. La CCMA hauria de continuar donant compliment a la seva funció d'impuls del sector i la producció audiovisual tot incidint en la seva diversificació, pluralitat i en la incorporació paritària de la dona incorporant criteris de gènere en les contractacions pròpies i en les dels proveïdors.
4. Continuar donant preferència a uns dels compromisos de servei públic de la CCMA: uns serveis informatius de qualitat i equilibrada des d'un punt de vista territorial tot incloent indicadors de seguiment específics a través del contracte-programa.
5. Fixar com a prioritat estratègica l'àrea de continguts infantils com un dels grans valors afegits de la CCMA.

6. Donar un salt quantitatiu en la difusió específica de continguts culturals i musicals del nostre territori i als més alternatius o minoritaris tot felicitant-nos del retorn d'Icat a la freqüència modulada.
7. Aprofundir en els criteris de renovació, transparència i professionalitat en l'elecció dels membres del Consell de govern de la Corporació.
8. Un contracte-programa hauria de recollir el compromís explícit d'elaborar un nou pla estratègic de la CCMA que estableixi les prioritats per als pròxims anys.

Espai 11. COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL: Un Pacte Nacional de l'Audiovisual que propiciï la Llei de l'Institut Català de l'Audiovisual

Cal presentar definitivament els treballs que sota el paraigua del Pacte Nacional de l'Audiovisual s'han dut a terme el 2017 per tal de contribuir, per mitjà del consens entre tots els agents, a dotar l'àmbit audiovisual català de les estructures necessàries per al seu desenvolupament integral. En aquest sentit, el govern de la Generalitat seguirà posant a disposició dels agents implicats, públics i privats, i mentre sigui necessari, la seva estructura administrativa, com a oficina de govern o a través de la seva pròpia estructura administrativa, els recursos humans i tècnics, i la seva capacitat d'interlocució amb ells.

Promoure, a través del Pacte Nacional i en sintonia amb els seus treballs, una llei per tal d'establir un nou marc normatiu que faciliti la creació d'un Institut Català de l'Audiovisual per donar suport a la indústria audiovisual pel que fa, entre altres, al desenvolupament, producció, distribució, exhibició i difusió d'obres audiovisuals. L'objectiu és que l'ecosistema català de cultura i comunicació estigui a la mateixa altura de les rutines i possibilitats de les llengües i cultures d'una dimensió similar d'altres parts del món en ple segle XXI.

Actualització del foment dels mitjans de comunicació de l'espai nacional:

- Continuar amb l'actualització de les bases per al foment i promoció dels mitjans de l'espai nacional de comunicació endegats enguany.
- Per una banda, cal intentar reflectir amb elles noves realitats empresarials aparegudes en l'àmbit dels mitjans de comunicació com ara l'associacionisme i cooperativisme.
- Caldrà reflectir les mesures de foment previstes en el projecte de Decret dels Mitjans de Comunicació Comunitaris sense ànim de lucre impulsat a la darrera legislatura des de la Secretaria de Comunicació i la seva Direcció General de Mitjans de Comunicació per a la plena incorporació d'aquests mitjans del tercer sector a la realitat comunicativa del país.

- Continuar amb la potenciació de la professionalització del sector i de la qualitat dels continguts a través de la reforma de les bases de les convocatòries de foment.
- Enllestir definitivament el Decret dels Mitjans de Comunicació Comunitaris d'Iniciativa social un cop superats els darrers tràmits interromputs pel final de la legislatura.

Espai 12. PROJECCIÓ CULTURAL: Institut Ramon Llull, la carta de presentació de la cultura catalana al món

La Generalitat té la competència exclusiva de la projecció internacional de la cultura catalana, fet que facilita les actuacions pròpies com a República en matèria d'internacionalització i reconeixement de la cultura catalana al món. I certament, existeix una gran quantitat de referents culturals catalans reconeguts i valorats al món, dels quals es desconeix que pertanyin a la cultura catalana. La nostra contribució al concert de les nacions s'ha de veure reforçada actuant amb la determinació de ser una República florida històricament i en el present en les arts i la cultura.

Dins d'un món globalitzat no sempre resulta fàcil ser capaç d'individualitzar una cultura en concret, més encara si tenim en compte que les cultures més internacionalitzades tenen sempre al seu costat un gran estat i no pas un estat en contra. La cultura ha estat definida molts cops com el poder suau dels estats, una manera d'apropar-se als altres països i seduir els seus governs o la seva gent. La força de la capacitat del fet cultural per situar en el mapa un país ha de ser tinguda en compte com a una eina estratègica de l'acció exterior del Govern de la Generalitat. Per fer-ho cal disposar d'un programa concret que combini la voluntat d'exercir la diplomàcia cultural amb la necessitat de promocionar la cultura catalana i els seus creadors i obres.

Actualment, el Departament de Cultura disposa de diferents organismes dedicats a alguna de les facetes de la projecció cultural a l'exterior: Institut Ramon Llull, Institut Català de les Empreses Culturals, Secretaria General del mateix Departament de Cultura i accions que es duen a terme des de les diferents direccions generals.

La proposta d'ERC passa per redissenyar les polítiques i les accions actuals per tal de concentrar i vertebrar els recursos i esforços que actualment s'hi dediquen amb la finalitat de fixar com a prioritària la millor presentació cultural a l'exterior. Per fer-ho, se situaran totes les accions a l'exterior sota un mateix organisme, ja sigui mitjançant la reforma d'alguns dels existents o a través de la seva coordinació sota una adscripció comuna. En paral·lel, es treballarà en col·laboració amb la resta de departament per a la inclusió d'aspectes culturals en totes les activitats de la Generalitat a l'exterior. Cal, igualment, incrementar i reforçar el nombre d'oficines culturals a l'exterior per tal d'establir convenis de col·laboració cultural amb d'altres governs.

Espai 13. MEMÒRIA HISTÒRICA: Una memòria republicana per a la consolidació d'una societat lliure, justa i democràtica.

Qualsevol anàlisi de les “polítiques de memòria” posa en evidència diversos problemes que requereixen una reflexió sobre els “usos de l'oblit” que s'ha fet a l'estat espanyol pel que fa a la memòria de la Guerra Civil i el franquisme.

La República catalana ha d'avançar amb peu ferm cap a la consolidació nacional. Un exemple l'hem tingut amb la **lleï de reparació jurídica de les víctimes del franquisme**, que ha estat aprovada per unanimitat perquè hem sabut actuar amb l'actitud pròpia d'un estat.

La construcció de la República Catalana requereix de la reparació dels greuges i les injustícies que van patir els ciutadans de Catalunya com a conseqüència de l'aixecament militar feixista del 17 de Juliol de 1936, la Guerra Civil i la posterior dictadura franquista.

La República haurà d'assumir els conceptes de veritat, justícia i reparació universal com a base de les polítiques de memòria. Perquè la futura República Catalana estarà compromesa amb la justícia universal.

Per poder treballar en la consolidació d'una memòria republicana de llarg abast, caldrà promoure que des del memorial democràtic es facin polítiques de recerca de les víctimes: Banc d'ADN, fosses. Així s'haurà de fer una inversió estatal descentralitzada i proporcional al volum de víctimes conjeturades, que impulsi una política activa d'exhumació de restes, identificació de cossos i recerca de noves possibles fosses, implantant bancs d'ADN descentralitzats, per ubicar-los tan a prop com sigui possible dels familiars de les víctimes

Al mateix temps, haurà de fer un establiment i creació d'espais i centres de memòria on es puguin veure les accions i els fets durant tota la dictadura franquista.

1. Espais de memòria amb espais permanents i exposicions temporals:
 - 1.1. Presó Model de Barcelona
 - 1.2. Comissaria de policia de la Via Laietana.
2. Espais de dignificació:
 - 2.1. Camp de la Bota. Del 1939 al 1952 només en el camp de la Bota van ser afusellades més 1.700 persones. En aquest lloc s'ha de construir un monument que sigui significatiu de reconeixement de les víctimes.
 - 2.2. Fossar de Santa Eulàlia al Castell de Montjuïc. El lloc on va ser afusellat el nostre President i gairebé una vintena de persones, hauria de tenir un monument i un espai d'interpretació, com també una millor accessibilitat.

2.4. Sobirania territorial i mediambiental

Espai 14. ORDENACIÓ DEL TERRITORI: El desplegament de les vegueries

El desplegament de les vegueries com a òrgan substituït de les actuals diputacions es troba aturat pel contingut de la sentència del Tribunal Constitucional del 2010 sobre l'Estatut d'Autonomia i la Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local, tot i haver-se aprovat la llei de vegueries el 2010, i haver-se reformat posteriorment en diverses ocasions. Mentre no es resol el consens sobre la Llei de Governos Locals l'assoliment d'un marc competencial com a país que ens permeti el desplegament de la llei de vegueries, i no s'assoleixen els consensos polítics necessaris per al seu desplegament, ens cal fer passos endavant en la construcció del país i del territori que ens defineix.

Les Terres de l'Ebre, el Penedès, l'Alt Pirineu i l'Aran o la Catalunya Central han de continuar construint-se, i articulant eines útils per a la assumir aquest lideratge territorial. Algunes eines que ja tenim i que cal potenciar com la representació del Govern català al territori o instruments mancomunats; d'altres que cal reforçar com actors socials potents de reivindicació de necessitats, el reforçament d'espais mediàtics territorials, apimat per l'acció de la crisi econòmica; o eines absolutament estratègiques com són els mapes i ens territorials de la sanitat, l'educació, la cultura o els serveis socials.

Ens cal treballar la transició de les demarcacions provincials cap a les vegueries a partir d'una doble construcció de baix a dalt, des de l'apoderament local, les mancomunacions de serveis de base comarcal, fins a la descentralització territorial del Govern de la Generalitat. Cal generar l'espai de concertació de polítiques entre el Govern i la representació del poder local en els àmbits regionals propis com són les vegueries.

Espai 15. SEGURETAT CIUTADANA: La unificació de la Policia de Catalunya

Encarar la definitiva formació d'un model de seguretat integral i de gestió de les emergències al servei de la ciutadania de Catalunya.

El Govern i el Departament d'Interior impulsaran el conjunt de mesures proposades de manera paral·lela i simultània, amb l'objectiu d'avançar de manera ferma cap a la configuració del Cos de Policia de Catalunya que ha de culminar, amb la unificació definitiva del Cos de Mossos d'Esquadra i dels cossos de Policia local.

Aquesta és la millor forma organitzativa que permetrà que tots els ciutadans rebin el mateix nivell de servei de seguretat independentment de l'indret on visquin. Per assolir aquesta fita s'ha de transitar per un procés en el marc de la Llei del sistema de seguretat pública de Catalunya (4/2003) i que exigeix de l'aprovació d'una nova llei de policia que substitueixi a les específiques de Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra (10/94) i de les Polícies locals (16/91) per una única Llei del sistema de seguretat de Catalunya.

1. Previsió de l'increment de la plantilla d'efectius de l'escala bàsica del Cos de Mossos d'Esquadra d'acord amb el percentatge d'efectius perduts entre l'any de la darrera promoció i l'any 2017. (bienni 2015-16: -0,36%)
2. Estudi de la viabilitat dels cossos de Policia local des del punt de vista de la racionalitat de costos i la optimització de prestació del servei. En paral·lel, obertura de Meses de negociació entre Generalitat i Regidories de Governació o interior dels Ajuntaments que comptin amb cos de Policia local.
3. Reestructuració de l'escala de comandament del CME, sota criteris de racionalitat
4. Integració de la Policia de Catalunya en tots els fòrums professionals de gestió que son propis de policies integrals, tals com Mesa Antiterrorista, a curt termini, i integració del cos en les Organitzacions professionals d'àmbit supraestatal, a mig termini.
5. Redacció, tramitació, discussió parlamentària i aprovació de la Llei del Sistema de seguretat de Catalunya, com a norma bàsica, substitutiva de les vigents de Polícies locals de Catalunya i de la Policia de la Generalitat - CME.
6. Creació d'un sistema únic d'emergències que englobi i coordini bombers, ADF, SEM, Protecció Civil, agents rurals i 112.
7. Redacció, tramitació, discussió parlamentària i aprovació de la Llei de les ADF de Catalunya, com a norma bàsica que reguli la seva organització, les seves funcions, les seves dotacions i el seu finançament per substituir el decret de constitució de 1986, única norma vigent.

Espai 16. POLÍTICA TERRITORIAL: Planificació territorial i urbanisme sostenible

Cal propiciar un canvi de model en la planificació territorial sobre la base d'organització de les vegueries. Cal finalitzar la tramitació de la nova Llei de territori que afavoreixi un canvi de model pel que fa a la preservació del sòl no urbanitzable, paisatge, avaluació ambiental de l'urbanisme, desclassificació del sòl, desurbanització d'espais no ocupats, participació ciutadana i transparència en la generació de les plusvàlues urbanístiques.

La nova Llei ha d'integrar de manera decidida la planificació territorial i les seves estratègies amb la planificació urbanística, abordant el reciclatge del sòl i la supramunicipalitat amb un repartiment no

redundant d'equipaments i d'infraestructures i tractament també supramunicipal del sòl no urbanitzable i el paisatge.

Finalment, pensant simultàniament l'ordenació del territori i la seva organització, com fa la proposta de Pla Territorial Parcial del Penedès que aborda l'ordenació de la vegueria i els seus principals problemes supramunicipals: les urbanitzacions de baixa densitat, els polígons industrials obsolets i la preservació dels espais agraris.

Així mateix, urgeix revisar l'actual programa de Plans Directors Urbanístics d'acció econòmica, d'infraestructures i d'acció social, culminar la realització dels catàlegs de paisatge pendents i desplegament de la Llei de Finançament del Transport Públic

Finalment, adoptar un model d'equilibri territorial i ecoeficiència en l'urbanisme d'acord amb un model de viles i ciutats compactes, complexes en els seus usos, socialment integradores i amb una protecció estructural dels espais lliures i de connexió ecològica.

Espai 17. ENERGIA: Pacte Nacional per a la Transició energètica. L'estratègia energètica a la República

Cal un Pacte Nacional per a la **Transició energètica**, que hauria de ser essencialment transversal i que comportaria un canvi del model energètic més just i sostenible que hauria de tenir com a horitzó d'arribar al 100% renovable al 2050. Arribar a aquest horitzó es tècnicament possible i socialment necessari.

La transició energètica de la República ha de servir:

1. per passar d'una elevada dependència exterior (75%) a una baixa dependència exterior
2. passar d'una estructura vertical (on una empresa agrupa totes les activitats del mercat energètic) a una estructura horitzontal
3. canviar una generació centralitzada (poques centrals i molt potents) a una descentralitzada i neta
4. transformar un model rígid (el consumidor no pot abocar energia a la xarxa) en un model flexible i adaptable
5. passar d'un mercat concentrat (molts pocs operadors) a un mercat competitiu
6. acabar amb les inversions en grans projectes sobre el territori i apostar per unes inversions diversificades i menys agressives amb el territori
7. acabar amb una fiscalitat desincentivadora on no es premien les bones practiques per a poder aplicar una fiscalitat sostenible

No es tracta només de substituir les fonts d'energia més brutes per unes de més netes sinó que es tracta també de posar el ciutadà de la República al centre del model energètic. Els ciutadans de la República podran consumir, generar, emmagatzemar i vendre energia elèctrica, fent-se responsable del seu consum, amb un rol actiu i participatiu

Eixos bàsics de l'estratègia energètica a la República Catalana:

1. **Garantir el dret fonamental d'accés a l'energia:** Pla d'actuacions específic per a fer front a la pobresa energètica.
2. Programa per a la rehabilitació energètica de les llars més vulnerables
3. **Garantir l'abastament energètic de Catalunya:** Digitalització de l'energia amb la implementació de les xarxes elèctriques de distribució intel·ligents ("smart grids").
4. **Aconseguir una alts nivells d'estalvi i l'eficiència energètica:** Renovació energètica del parc d'edificis cap a consum gairebé nul. Desplegament ambiciós del vehicle elèctric. Pla d'eficiència energètica a la indústria.
5. **Maximitzar la utilització de les fonts d'energia renovables autòctones**
6. Desplegament de l'autoconsum fotovoltaic i de la generació elèctrica distribuïda.
7. Implantació de les energies renovables, ampliant la penetració d'aquestes en la generació elèctrica
8. **Fomentar la recerca i la innovació energètica:** Potenciar la recerca en tecnologies solars, emmagatzematge elèctric i xarxes elèctriques intel·ligents
9. **Democratització de l'energia i participació de la societat:** Apoderar al ciutadà per a fer possible el canvi de model, convertint-se en un agent, actiu, participatiu i responsable.
10. **Exercir les competències plenes en el marc de la UE:** Llei de transició energètica i disseny d'una nova institucionalitat; legislativa i executiva amb la creació d'una Autoritat Reguladora del Mercat de l'Energia funcionalment adequada a la Transició.

Espai 18. SOSTENIBILITAT: Aportació catalana a la lluita contra el canvi climàtic. Actuem, hi som a temps.

El canvi climàtic i els seus impactes és un dels reptes globals més important. Encarar aquest repte exigeix una transformació profunda dels actuals models energètics i productius i un compromís mundial al més alt nivell.

L'escalfament global no és exclusivament un problema ambiental, també ho és a nivell social i econòmic. Aquesta incidència aflora i seguirà aflorant i esdevé una qüestió cabdal que afecta la biodiversitat, el model econòmic, la mobilitat, el comerç, la sobirania alimentària, l'accés a l'aigua i als recursos naturals, les infraestructures i la salut.

1. Per aquest motiu influirà cada vegada més en les polítiques mundials, nacionals i locals. A la República Catalana tenim per davant el desplegament de la Llei de canvi climàtic. En aquest petit racó de món, nosaltres, com a país, que assumeix aquesta llei, comencem a agafar la responsabilitat i no eludim el compromís, l'assumim plenament
2. **Implementant i desplegant la LLEI 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic.** Una llei pionera a l'estat, i capdavantera a nivell europeu que fa seus els acords de la Conferència Internacional sobre Canvi Climàtic de París, que va entrar en vigor al novembre del 2016
3. **Reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle per a l'any 2030 és del 40% respecte a l'any base (1990), del 65% per al 2040 i del 100% per al 2050.** Aconseguir que Catalunya redueixi tant les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle com la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, afavorir la transició cap a un model neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i, alhora, transformar el model de producció i accés als recursos naturals i energètics.
4. **Reforçar i ampliar les estratègies i els plans** que s'han elaborat durant els darrers anys en l'àmbit del canvi climàtic.
5. Promoure i garantir la coordinació de tots els instruments de planificació sectorial relacionats amb el canvi climàtic i la coordinació de totes les administracions públiques catalanes, i també fomentar la participació de la ciutadania, dels agents socials i dels agents econòmics.
6. Esdevenir un **país capdavanter en la investigació** i aplicació de noves tecnologies que contribueixin a la mitigació, i també a **reduir la dependència energètica de Catalunya** de recursos energètics externs, a la descarbonització i a la desnuclearització.
7. Fer visible el paper de Catalunya al món, tant en els projectes de cooperació com en la participació en els fòrums globals de debat sobre el canvi climàtic.

2.5. Sobirania internacional

Espai 19. ACCIÓ EXTERIOR: Reobrirem el Patronat Catalunya Món - DIPLOCAT i les delegacions del Govern de Catalunya a l'exterior

El 21D finalitzarà la vigència del *Real Decreto 945/2017, de 27 de octubre*, pel qual s'aplica l'article 155. En virtut de l'Estatut de Catalunya de 2006, i fins i tot en doctrina consolidada del TC, Catalunya té la competència per a les relacions institucionals amb la UE i en l'àmbit de la seva acció exterior en tot allò que afecti a les competències o interessos de Catalunya, com també per impulsar la projecció de Catalunya a l'exterior.

Com a eines per a dur a terme aquesta tasca, els articles 192 i 194 de l'Estatut autoritzen la Genera-

litat a establir delegacions i oficines a l'exterior i davant la Unió Europea per a la promoció i defensa dels interessos de Catalunya.

Tant la Llei 16/2014 d'acció exterior i relacions amb la UE com el Decret 61/2017, de 13 de juny, de les unitats de representació institucional del Govern a l'exterior preveuen la creació de delegacions del Govern a l'exterior mitjançant Decret específic impulsat pel Departament competent.

És per això que, quan deixi de tenir efecte el Decreto 945/2017, de 27 de octubre, referit a l'aplicació de l'article 155 de la CE, les delegacions catalanes a l'exterior i el DIPLOCAT podran reprendre la seva activitat automàticament.

En qualsevol cas, el compromís és el de reactivar el DIPLOCAT i reobrir les 13 delegacions del Govern a l'exterior suprimides per Decret després del 21D, si escau, aprovant els Decrets o adoptant les decisions necessàries per reobrir-les el més aviat possible i poder restaurar l'acció exterior que tants bons resultats han generat en la projecció de Catalunya i en les relacions bilaterals i comercials amb els països d'influència.

Espai 20. COOPERACIÓ, PAU I SOLIDARITAT: Un paper actiu de la República catalana com a agent de pau al món.

La Generalitat compta amb l'Agència catalana de Cooperació al Desenvolupament, de la DG de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària, i l'Institut Català Internacional per la Pau com a eines fonamental de la cultura de la pau i la cooperació tant a nivell intern com internacional.

En un marc de lluites compartides i necessitat de teixir relacions exteriors esdevé cabdal enfortir la participació catalana en tots els fòrums i institucions que gestionen les agendes mundials:

1. Establir un nou marc conceptual de la cooperació catalana que respongui tant als objectius de desenvolupament sostenible com als processos d'emancipació dels pobles amb els que cooperem.
2. Elaborar un nou Pla director de cooperació al desenvolupament que marqui les línies d'actuació per als propers 4 anys, mitjançant un procés de participació obert a les ONG, els ens locals, les universitats, els agents socials i la resta d'actors públics i socials de cooperació.
3. Prioritzar la defensa del foment de la pau, dels drets humans, individuals i col·lectius, la governança democràtica i la diversitat cultural i lingüística.
4. Desplegar una política pròpia d'acció humanitària i d'assistència a les persones que cerquen refugi i protecció internacional
5. Incrementar el pressupost de cooperació amb l'horitzó del 0'7%

6. Garantir la coherència de polítiques de la Generalitat de Catalunya amb la política de cooperació al desenvolupament.

Impulsar i desenvolupar l'estratègia sobre responsabilitat empresarial i drets humans amb la inclusió d'un codi ètic i la creació i desplegament d'un centre d'estudi i d'avaluació sobre els impactes de les empreses catalanes amb inversions a l'exterior (conjuntament amb el departament d'Empresa i ACCIÓ).

3. Gran diàleg de país

Ara, a les envistes de la República Catalana, després d'uns anys d'intenses mobilitzacions que han transformat de dalt a baix el mapa polític català, s'imposa que el conjunt de la ciutadania protagonitzi **un gran diàleg de país, de vocació constituent, sobre quin futur volem**. Aquest futur, que només correspon decidir als ciutadans i les ciutadanes de Catalunya, ha de posar damunt la taula els grans consensos existents sobre qüestions bàsiques com, també, els diferents projectes que hi ha en relació al model de societat.

Aquest gran diàleg de país té precedents en països del nostre entorn que ens poden servir com a referent a seguir. En aquesta línia cal esmentar, molt particularment, la Convenció Constituent d'Irlanda (2012-2014) o la National Conversation a Escòcia (2007-2009), estructurada a l'entorn de cinc grans eixos: Qualitat democràtica; Drets civils polítics i socials; Economia i Innovació; Cultura i educació; i Sobirania nacional.

El gran diàleg de país, que ha de ser **àmpliament participatiu** i pot tenir **àmbits de deliberació ben diversos**, siguin de caràcter territorial o sectorial, haurà de cloure's amb la convocatòria d'un Fòrum Cívic format per representants de la societat civil i dels partits polítics. El Govern haurà de crear un Consell assessor format per experts acadèmics, a nivell català i internacional, que faci el seguiment procedimental de les diferents fases del diàleg.

El gran diàleg de país ha de permetre bastir **un punt de trobada comú entre la ciutadania** que permeti transitar ordenadament i de la manera més àmpliament participada i majoritària possible cap a una Catalunya lliure, socialment justa i moderna i eficaç des del punt de vista institucional. En altres paraules, **fer possible la República Catalana**.

V. La República que farem

“La República que farem” és la proposta d'Esquerra Republicana per al procés constituent de la República Catalana. Aquesta proposta és fruit d'un procés participatiu obert a la ciutadania i a la societat civil que s'ha dut a terme mitjançant dos cicles de jornades: “diàlegs per al nou país que volem” (2013-2014) i “la República que farem” (2016-2017).

A les jornades es van presentar els *pilars de la República* en cadascun dels àmbits sectorials per debatre i reflexionar amb la societat civil i recollir les propostes ciutadanes sobre el model de República Catalana. La proposta s'ha estructurat en 5 eixos, 33 àmbits, 200 pilars de la República i les mesures corresponents en cadascun d'ells recollides a: www.larepublicaquefarem.cat

EIX 1.

Una República emprendedora i amb treball digne

1.1. UNA REPÚBLICA EMPRENEDORA DE PROSPERITAT COMPARTIDA

La República ha de prendre un protagonisme actiu en l'estímul de l'economia i fer possible la llibertat de la seva ciutadania en la seva dimensió econòmica, aconseguint l'absència de dominació de qualsevol tipus, en especial de les grans corporacions i dels poders econòmics. Només un país pròsper, construït sobre una forta base industrial i innovadora i amb unes institucions eficients i independents dels poders econòmics pot garantir que el creixement sigui compartit i s'avanci cap a una societat sense fortes desigualtats i basada en la llibertat i responsabilitat personal.

1. **Un estat emprendedor** amb un protagonisme actiu en l'economia, que fomenti els nous sectors productius i inverteixi en innovació.
2. **Una fiscalitat justa i eficient**, que garanteixi l'estat del benestar i la funció redistributiva i fomenti la competitivitat i prosperitat compartides.
3. **Rescatar les finances de l'especulació** i posar-les al servei de la prosperitat, l'economia productiva i els drets dels consumidors i consumidores, i evitar l'exclusió financera.
4. **Uns mercats regulats i una política de competència al servei de l'interès general** que eviti les situacions de domini (energia, telecomunicacions, etc.).

1.2. UN SECTOR AGRARI FORT PER UNA ALIMENTACIÓ DE QUALITAT I SALUDABLE

A la República Catalana, el sector agrari ha de ser competitiu i sostenible. Competitiu perquè compleixi les funcions de producció d'aliments segurs i de qualitat i pugui encarar amb garanties tant el gran potencial exportador com la demanda interna. I sostenible, tant des del punt de vista del medi com de la viabilitat econòmica de les explotacions. L'activitat agrària, forestal i pesquera tenen un paper importantíssim en l'equilibri territorial del país que cal tenir en compte, ja que ajuda a consolidar la població al territori i són la base del desenvolupament rural.

Investigació, recerca i transferència tecnològica per garantir el futur amb l'obtenció de noves varietats pròpies, modernització dels processos productius i de transformació dels productes agroalimentaris

El món forestal com un recurs agrari més compatible amb la funció ecològica i paisatgística i d'espai d'ús públic i de lleure.

La qualitat com a base de futur del sector agrari, per consolidar els mercats interior i exterior, i atendre les exigències dels consumidors i consumidoras.

- 1. La seguretat alimentària com a fonament de la confiança del consumidor**, aplicant pràctiques agràries que assegurin l'obtenció de productes agroalimentaris sans, segurs i de qualitat per avançar cap al màxim nivell de sobirania alimentària possible.
- 2. La competitivitat com a garantia d'un sector agrari fort** a partir de produccions orientades als mercats, amb varietats rendibles i adaptades al medi, una bona regulació de la cadena alimentària i implementant polítiques socio-econòmiques ambientalment sostenibles i territorialment dinàmiques i equilibrades.
- 3. Sostenibilitat i custòdia del territori** amb la implementació de pràctiques agràries i ramaderes sostenibles per desenvolupar l'activitat agrària sota paràmetres de sostenibilitat, economia circular i respecte amb el medi, amb l'objectiu de corregir i evitar la contaminació de sols i aigües.
- 4. Modernització del regadiu** per assegurar, a les zones més deprimides, la competitivitat i la continuïtat de l'activitat agrària, en el marc d'una política integral i moderna en la gestió del regadiu, que porti cap a una gestió integral i holística de l'aigua, com a recurs bàsic i essencial.
- 5. Investigació, recerca i transferència tecnològica per garantir el futur**, amb l'obtenció de noves pràctiques pròpies, modernització dels processos productius i de transformació dels productes agroalimentaris.
- 6. El món forestal com un recurs agrari més**, compatible amb la funció ecològica i paisatgística i d'espai públic i de lleure.

1.3. ECONOMIA BLAVA I UN SECTOR PESQUER SOSTENIBLE, MODERN I COMPETITIU

La República Catalana té el repte de construir una política marítima nacional que permeti el ple desenvolupament, de manera sostenible i harmònica, del potencial econòmic blau del país mitjançant la gestió integrada de les activitats sectorials que s'esdevenen a l'espai marítim català. A la República, el sector pesquer ha de ser sostenible, modern i competitiu. Avui dia, som una potència pesquera mitjana en l'àmbit euro-mediterrani amb un gran potencial. La República ha de prendre el ple control de la gestió i l'ordenació de l'activitat pesquera en el qual tots els actors —sector pesquer, administració, científics, tercer sector, etc.— posem les bases d'un nou pacte social per treure profit dels recursos naturals renovables de l'espai marítim català, d'acord amb els nous temps i amb la coresponsabilitat dels diferents actors.

- 1. Enfortir la condició de potència marítima** de Catalunya en l'àmbit euro-mediterrani.
- 2. Un sistema de governança marítima modern i eficient** fonamentat en la participació pública i la coresponsabilitat.
- 3. Una gestió sostenible** per assegurar la recuperació dels recursos pesquers i un futur per al sector.
- 4. La coresponsabilitat dels diferents actors** és la millor garantia d'èxit.
- 5. La bona comercialització d'una producció limitada** de gran qualitat i de proximitat, clau de volta de la competitivitat del sector.
- 6. La ciència ha de guiar la gestió pesquera** i la transferència tecnològica ha de millorar la pràctica pesquera i la gestió del producte.
- 7. Desenvolupament harmònic de les polítiques marítimes** respectuoses amb la pesca en tant que sector primari estratègic.
- 8. Un model de bones pràctiques** que projecti la República Catalana a l'exterior.

1.4. L'EMPRESA, MOTOR D'UNA ECONOMIA PRODUCTIVA, INNOVADORA I SOLIDÀRIA

La República té el repte que Catalunya sigui el motor econòmic del sud d'Europa a la Mediterrània, per a la qual cosa cal construir un model econòmic divers, competitiu i sostenible, basat en l'economia productiva i una xarxa logística adequada, que aprofiti el talent humà a partir de la recerca i la innovació, que permeti mantenir l'estat del benestar i que ajudi solidàriament a corregir les desigualtats socials.

- 1. Un teixit empresarial competitiu en l'entorn globalitzat** invertint en R+D+I, fent les infraestructures necessàries, garantint l'accés al finançament a pimes, creant ecosistemes empresarials, reduint els costos energètics i impulsant la internacionalització.
- 2. El capital humà com a principal recurs** per emprendre de forma creativa i apostant per la formació per a una economia de base innovadora.

3. **El desenvolupament sostenible com a objectiu** per transformar els reptes de la sostenibilitat en un canvi en el model industrial i oferir un futur millor per a les generacions futures.
4. **Una economia social per reduir les desigualtats i donar més oportunitats** a través de la responsabilitat social corporativa, el tercer sector, les cooperatives i l'economia col·laborativa.
5. **Un Estat emprenedor que faciliti l'activitat empresarial** amb un pla de desenvolupament industrial i una Administració eficient que ajudi a créixer a pimes i autònoms.

1.5. UN MODEL COMERCIAL EQUILIBRAT

La República ha de bastir un model de comerç urbà que vertebrí i cohesioni socialment els nostres barris, pobles i ciutats, els faci segurs, integradors i sostenibles, dinamitzant la resta d'activitats econòmiques i cíviques del municipi. Un model que garanteixi la pervivència d'una àmplia oferta de petit comerç independent i eficient, que resisteixi les tendències d'integració vertical del sector. Un model comercial fonamentat en l'equilibri de formats i que consolidi el criteri de la localització, preferentment dins les trames urbanes consolidades, com a element fonamental d'una activitat comercial sostenible, competitiva i ordenada.

1. **Una actuació pública que garanteixi l'equilibri de formats comercials** dins de les trames urbanes i una oferta sense situacions de domini en benefici dels consumidors i les consumidores.
2. **Empreses eficients i competitives** que adequin l'oferta als nous hàbits de consum i donin resposta a les noves necessitats dels clients i clientes.
3. **Valor social del comerç urbà** que fa la funció de que els nostres barris, pobles i ciutats siguin més vius, integradors i convivals.

1.6. UN TURISME SOSTENIBLE I DE QUALITAT

La República ha d'assegurar la continuïtat de l'especialització turística i ha d'esdevenir una destinació de qualitat, fonamentada en un turisme d'alt valor afegit -que no exclusivament de luxe-, amb una oferta diversificada que ens permeti assegurar la sostenibilitat econòmica, social i ambiental de l'activitat turística, i que contribueixi a fer conèixer a tot el món els trets que ens distingeixen com a nació.

1. **Qualitat i sostenibilitat del servei als turistes i visitants** per atraure turisme de valor afegit, generar ocupació de qualitat i distribuir els beneficis de l'activitat.
2. **El patrimoni cultural i natural com a factor de competitivitat únic i singular** per desenvolupar un turisme de qualitat.
3. **La marca Barcelona**, clau per a l'activitat turística del país.

1.7. UN MERCAT MÉS DEMOCRÀTIC I CONSCIENT

Una República socialment responsable i solidària que promogui un consum responsable i conscient de la seva ciutadania, que democratitzi l'economia enfront d'oligopolis i de grans interessos empresarials i que vetlli per garantir la protecció dels drets dels consumidors, com a agents socials i econòmics, mitjançant la implicació d'organismes públics nacionals de consum amb autonomia organitzativa i pressupostària i amb l'impuls i el compliment de normes jurídiques pròpies.

1. **Fomentar el consum responsable** en base a criteris de responsabilitat social i de sostenibilitat mediambiental, cultural i lingüística que forci a les empreses a actuar amb aquests criteris.
2. **Democratitzar l'economia** amb l'impuls de l'economia cooperativa de crèdit i de consum i garantir la lliure i lleial competència que eviti les situacions de domini del mercat.
3. **Una política d'estat pionera en la garantia dels drets dels consumidors** i les consumidores implantant serveis públics de consum, supervisant les empreses i fomentant processos d'arbitratge i mediació.
4. **Aplicar les polítiques comunitàries al servei d'uns sistemes adequats de protecció dels consumidors i consumidores** i del desenvolupament harmònic del mercat interior.

1.8. UNA UNIVERSITAT CAPDAVANTERA PER A UNA REPÚBLICA AVANÇADA

La República ha de fer possible un sistema universitari català que respongui a les necessitats de la societat i que disposi d'un finançament adequat que li permeti realitzar les seves tasques de formació, recerca i transferència de coneixement. Un model universitari que no es nodreixi de la precarietat laboral i que estigui basat en criteris d'excel·lència, transparència i igualtat d'oportunitats.

1. **Un sistema universitari capdavanter** que impulsi el coneixement i el pensament crític de la societat, valori la tasca docent i investigadora, estigui orientat a l'excel·lència i amb reconeixement internacional
2. **Igualtat d'oportunitats sense barreres d'accés a l'ensenyament** amb preus públics que tendeixin a la gratuïtat i un sistema de beques ambiciós.
3. **Igualtat d'oportunitats sense sostres de vidre al desenvolupament professional** ni discriminacions per motius de gènere en cap àmbit de la universitat, vetllant pel control dels mecanismes existents per prevenir i resoldre els casos de violència masclista.
4. **Universitats participatives i inclusives socialment i territorial**, que elaborin un mapa de titulacions acordat i que impulsi sinèrgies amb centres de formació professional i batxillerat.
5. **Un finançament homologable al dels països més desenvolupats**, per garantir una oferta d'excel·lència, sense precarització laboral i amb retorn a la societat.

- 6. Mecanismes de transparència per garantir el flux d'idees i de persones** en igualtat de condicions.

1.9. LA RECERCA COM A IMPULS ECONÒMIC I SOCIAL DE LA REPÚBLICA

Un sistema de recerca integral que englobi universitats, centres tecnològics, centres de recerca i teixit empresarial i administracions públiques en un engranatge conjunt per crear una economia d'alt valor afegit i una societat avançada.

- 1. Un sistema de recerca amb visió integral** que doni cohesió i incentivi sinèrgies entre universitats, hospitals, centres tecnològics i centres de recerca.
- 2. La recerca d'excel·lència** sobre la base de l'autonomia, la transparència, l'avaluació, el retiment de comptes i facilitant la participació dels investigadors i investigadores en la gestió del sistema.
- 3. Una inversió estable en recerca i independent** de la conjuntura econòmica per contribuir al desenvolupament social i econòmic del país.
- 4. Finançament de la recerca diversificat** per a grans infraestructures, centres, recursos humans i projectes.

1.10. LA TRANSFERÈNCIA DE CONEIXEMENT COM A GENERADORA D'OPORTUNITATS

La innovació i la transferència de coneixement com a motor de la societat que permet generar oportunitats de país en un món globalitzat.

- 1. Catalunya com a marca d'innovació** amb una visió àmplia que incentivi la cultura de la innovació de forma transversal.
- 2. Transferència efectiva del coneixement que reverteixi en l'economia** mitjançant una bona coordinació entre el sistema universitari i de recerca i el teixit empresarial per garantir l'èxit.
- 3. Administracions públiques com a motor d'innovació** a través dels mecanismes de compra pública innovadora.

1.11. LA INNOVACIÓ AL SERVEI DE LA CIUTADANIA

Una República que esdevingui referent al món en el desenvolupament de la innovació, tant tecnològica com social, que permeti augmentar l'apoderament de la ciutadania i la seva qualitat de vida, millori la competitivitat de les empreses i afavoreixi la qualitat dels serveis i l'eficiència de les administracions públiques. Un model que situï la ciutadania al centre del cercle de la innovació.

- 1. Infraestructures digitals per millorar l'eficiència dels serveis i la competitivitat** mitjançant un bon desplegament de banda ampla i xarxes mòbils arreu del territori.

- 2. La transferència tecnològica al servei de l'empresa, l'emprenedoria i la innovació social** mitjançant un sector tecnològic potent que ajudi a les empreses, les institucions i la societat a implementar la innovació.
- 3. Una administració innovadora, àgil i propera** gràcies a la incorporació de processos eficaços que facilitin la interacció de la ciutadania i les empreses amb l'administració pública.
- 4. Les TIC com a eina transversal de transformació social i d'economia col·laborativa** al servei de les relacions humanes i del canvi de paradigma entre subministrador-consumidor.
- 5. Les TIC a l'abast de tothom** facilitant la integració de col·lectius amb risc d'exclusió digital i la conciliació laboral i familiar.
- 6. País, ciutats i pobles intel·ligents** per millorar els serveis i la qualitat de vida de les persones i orientar les nostres vides cap a la sostenibilitat.

1.12. UNA REPÚBLICA AMB TREBALL DIGNE I PENSIONS SOSTENIBLES

La República ha de bastir un mercat de treball enfocat al fet que les persones puguin exercir el seu dret i deure al treball, digne i de qualitat, en igualtat de condicions, amb seguretat en la feina, amb participació en la presa de decisions de les empreses i amb concertació social en les relacions laborals. El mercat de treball es basarà en les feines per compte aliè, l'autoocupació, l'emprenedoria i la funció pública. El mercat laboral es dotarà d'una inversió sostenible i eficient en infraestructures i d'un sistema de cotització adequat que permetrà establir un sistema de protecció social a la ciutadania (prestacions contributives i no contributives).

- 1. Un marc català de relacions laborals que vetlli per un treball digne i de qualitat** que apliqui unes polítiques actives fortes, tingui un sistema de protecció social adequat i garanteixi l'ocupabilitat de les persones sense discriminació.
- 2. Un sistema de pensions de repartiment sostenible** en base a tres potes: contributiu, universal i complementari.
- 3. Un model de productivitat sostenible i reforma horària** que redistribueixi l'ús del temps i gestioni l'eficiència per sobre de la presència.
- 4. Formació permanent al llarg de la trajectòria professional** que garanteixi un aterratge amb formació adequada al mercat de treball i el reciclatge permanent en funció dels canvis.
- 5. Suport a l'emprenedoria i al treball autònom**
- 6. Impuls de l'economia social (tercer sector i cooperatives)** com a motor de transformació cap un model socialment responsable, sostenible i basat en les persones.
- 7. Millora de l'ocupabilitat de les persones** mitjançant polítiques actives d'ocupació.

1.13. UN MODEL CATALÀ DE RELACIONS LABORALS

Les relacions laborals de la República han d'estar basades en la negociació i la mediació, la centralitat de la negociació col·lectiva, el diàleg social i el reconeixement de les parts, la cogestió i responsabilitat dels treballadors i treballadores a l'empresa i la importància de l'economia social i els serveis públics de qualitat en la creació d'ocupació. Unes relacions laborals que es fonamentin en la no discriminació i trenquin amb la segmentació horitzontal i vertical entre dones i homes.

- 1. Negociació, mediació i arbitratge**, eixos de les relacions laborals.
- 2. Constitucionalització del dret a un treball digne i els drets laborals** en que la negociació col·lectiva i el diàleg siguin vertebradors de les relacions laborals.
- 3. Gran acord social i econòmic per a un nou marc laboral** i de generació d'ocupació amb corresponsabilitat i cogestió a l'empresa, impuls de l'economia social i serveis públics de qualitat.

EIX 2.

Una República de benestar amb drets i oportunitats per a tothom

2.1. UNA CIUTADANIA LLIURE I COMPROMESA

La República ha de tenir la pretensió de configurar-se en una ciutadania lliure, culta, crítica, participativa, responsable i compromesa que vetlla per l'interès general i el bé comú i que combat les situacions de privilegi, de domini, de desigualtat i de discriminació. Una República de dones i homes lliures en igualtat de condicions compromeses a construir una societat més justa i solidària en fraternitat amb tots els pobles del món. La República Catalana és una oportunitat per bastir una altra manera de fer política basada en el dret a decidir i la democràcia col·laborativa, en què tota la ciutadania es faci corresponsable del bon funcionament de la República.

- 1. Els valors republicans per una ciutadania lliure**, culta, crítica, participativa, responsable i compromesa en que tota la societat es faci corresponsable del bé comú i de la República.
- 2. El dret a decidir com a fórmula d'apoderament ciutadà** per decidir a través de processos deliberatius i consultes populars tot el que ens afecta en la vida pública de forma col·lectiva lliure i democràtica.
- 3. Una altra manera de fer política**: transparència, govern obert, participació ciutadana i democràcia col·laborativa.

- 4. L'educació, responsabilitat de tota la ciutadania** en el que totes les persones esdevenen agents educadors per construir una República amb valors compartits.
- 5. Per la igualtat efectiva i la no-discriminació** en el que les actituds intolerants no hi tinguin cabuda.

2.2. UNA JUSTÍCIA INDEPENDENT, GARANTIA DELS DRETS I LES LLIBERTATS PER A TOT-HOM

La República ha de constituir una justícia concebuda com un autèntic servei públic al servei de la ciutadania, pilar essencial de l'estat de dret i l'estat del benestar, que doni plena garantia als drets i les llibertats, individuals i col·lectives, i garanteixi l'accés en plena igualtat de tota la ciutadania. Una justícia eficaç, eficient i accessible, ben dotada de recursos, transparent en la gestió, propera a la ciutadania i que garanteixi la normalitat de l'ús de les llengües catalana i occitana. Una justícia compromesa en la defensa dels drets humans i la justícia universal que esdevingui referent en la persecució dels crims, sense importar qui els hagi comès i on s'hagin comès.

- 1. Justícia, servei públic universal** que sigui garantia del ple exercici de drets i llibertats, garanteixi de forma efectiva la tutela judicial i fiscalitzi fefaentment els poders públics.
- 2. Una Administració de Justícia ben dotada de recursos** que garanteixin la prestació del servei.
- 3. Poder judicial i ministeri fiscal independents** amb el que es garanteixi la plena separació de poders de l'estat de dret.
- 4. Execució penal, eina de reinserció** en el que la privació de llibertat és l'últim recurs a utilitzar quan no es tenen mitjans menys lesius quan algú comet un fet considerat delictiu.

2.3. UNA REPÚBLICA FEMINISTA AMB IGUALTAT EFECTIVA ENTRE DONES I HOMES

La República ha de ser la plasmació d'una societat de dones i homes lliures i iguals que comparteixin les responsabilitats, en el qual es garanteixi l'accés en tots els àmbits de representació i presa de decisió en condicions de paritat. La República ha de vetllar per fer efectius els drets de les dones en igualtat de condicions que els homes en tots els àmbits de la vida pública i professional i escometre qualsevol discriminació per raó de gènere o de dependència per raons socioeconòmiques. Una República on les dones se sentin lliures i segures per decidir ser mares i sobre el seu propi cos.

- 1. La lluita contra la precarització i la pobresa femenina** a través de la flexibilitat horària, permisos laborals paritaris que permetin la corresponsabilitat familiar i prestacions adequades en la cura de menors i persones grans.

1. **Garantia d'accés a les dones a tots els àmbits de representació** i presa de decisions en la vida pública.
1. **Igualtat salarial i garantia professional** en el que es garanteixi el mateix sou per igual treball i una reforma horària per conciliar la vida laboral, familiar i personal.
1. **L'eradicació de la violència masclista** des del compromís de les polítiques públiques, la coordinació amb les entitats de dones i una resposta unívoca ciutadana de rebuig.
1. **El dret a la maternitat i al propi cos** en el que les dones puguin obtenir un suport integral i tenir el dret de decidir lliurement.

2.4. UNA REPÚBLICA EMANCIPADORA DEL JOVENT

La República ha de ser un estat on el jovent tingui totes les eines i oportunitats per poder viure de forma independent i amb llibertat. Una República on els i les joves tinguin l'oportunitat de trobar una feina adequada a la seva formació amb sou digne, accés a un habitatge a preus populars per emancipar-se, disposin d'una bona formació per esdevenir ciutadania preparada, lliure i crítica, puguin gaudir d'un model d'oci alternatiu de consum sostenible i saludable i disposin de les eines per apoderar-se i participar de la vida cultural, social i política de la República.

1. **Una ocupació digna que combati la manca d'opunitat i la precarietat laboral** permetent al jovent la seva emancipació. Les pràctiques laborals i la Garantia Juvenil han de ser eines d'aprenentatge i inserció, no substitutius precaritzadors de llocs de treball, per tal que compleixin amb la funció de formació pràctica i alhora permetin al jovent inserir-se en el món laboral en condicions dignes.
2. **Accés a un habitatge digne a preus populars** que permeti el jovent emancipar-se. Per assolir-ho caldrà un treball conjunt entre el Govern de Catalunya i el món municipal que combini la promoció de parcs públics (o sota control públic) d'habitatge amb l'impuls de models alternatius d'accés i tinença d'habitatge. Una política que ha de ser planificada amb visió de país i incentivar la possibilitat dels joves de comarques de retornar al seu lloc d'origen alhora que no expulsi el jovent de les zones actualment més massificades i víctimes de l'especulació urbanística.
3. **Una educació laica, pública, de qualitat, no sexista i en català** que es fonamenti en la igualtat d'oportunitats, l'equitat i la justícia social. Cal garantir que ningú quedi fora de la universitat per motius econòmics, alhora que aquest país ha de prestigiar i impulsar la formació professional com a base d'un futur creixement econòmic productiu i no especulatiu.
4. **Un model d'oci alternatiu que fomenti la salut i nous hàbits de consum.** Cal potenciar espais d'oci que no passin per un consum abusiu, educar en el consum responsable i conscient de drogues, i regular la publicitat per combatre el sexisme present actualment en els espais d'oci més concorreguts pel jovent.

5. **Un nou país que fomenti la participació del jovent i una nova cultura ciutadana** basada en els valors republicans, la implicació amb l'entorn, la cooperació i el sentiment de comunitat. Avançar cap al reconeixement social de l'associacionisme, alhora que aturar la creixent burocratització en forma de tràmits cada cop més complexos que s'exigeix a les associacions formals o informals que aporten valors cívics a la comunitat i estan conformades molt majoritàriament per persones que s'hi dediquen voluntàriament. I apostar per una recuperació progressiva de l'espai públic dels nostres pobles i ciutats per a usos comunitaris, associatius i de participació en la vida social, política i cultural dels municipis i de la República.

2.5. UNA REPÚBLICA CATALANA PER A UNA SOCIETAT DIVERSA

La República Catalana es constituirà com una societat diversa, garantint els mateixos drets i oportunitats per a tothom, promovent la interculturalitat i el plurilingüisme com a riquesa del país i configurant una societat cohesionada, inclusiva i solidària en base als valors republicans i els drets humans. Una República laica amb llibertat de creences i conviccions, on les actituds discriminadores no hi tinguin cabuda i en què la diversitat sigui viscuda i entesa com una cosa natural.

1. **Seran nacionals de Catalunya totes les persones que hi habitin** i tinguin la voluntat d'adquirir la nacionalitat catalana.
2. **Interculturalitat per viure junts els que som diferents** desenvolupant una cultura cívica comuna basada en els valors de la democràcia, la llibertat i els drets humans.
3. **Un Estat laic amb llibertat de creences i conviccions.**
4. **Disseny de l'itinerari d'acollida, acomodació i accés a la ciutadania** on el passat mai pugui hipotecar el futur i on l'esforç es valori com a contracte amb el país d'acollida.
5. **Regulació dels fluxos migratoris** des d'una perspectiva real i objectiva de les causes de les migracions per a la bona gestió de les entrades i sortides.
6. **Compromís amb la protecció internacional** de les persones perseguides per raó d'ètnia, llengua, opinió política, creença o qualsevol altra vulneració dels drets humans.

2.6. UNA REPÚBLICA RESPECTUOSA AMB LA DIVERSITAT SEXUAL I DE GÈNERE

La República Catalana ha de ser justa i ha de garantir els mateixos drets i oportunitats per a tothom. Una República respectuosa amb la diversitat sexual, lliure d'homofòbia i transfòbia, i on el dret d'estimar com es vulgui i de constituir una família, sigui quina sigui, formi part del seu ADN.

1. **Drets constitucionals per a la igualtat d'oportunitats** de les persones LGTBI.
2. **Lleis anti-discriminatòries contra l'homofòbia i la transfòbia** que vetllin perquè la igualtat

sigui efectiva i garantir el dret de les persones LGTBI a viure amb normalitat l'orientació sexual i la identitat de gènere en la seva vida personal, pública i professional.

- 3. Referent internacional de respecte als drets humans i a la diversitat sexual** essent present en els organismes de caire internacional per incidir en les polítiques globals.

2.7. LA REPÚBLICA DEL BENESTAR

La República Catalana ha de nàixer amb el propòsit d'esdevenir una societat cohesionada garantint els mateixos drets i oportunitats a tota la ciutadania. Una República que redistribueixi la riquesa per donar una vida digna a tothom i lluiti contra les desigualtats ajudant els que més ho necessiten i eradicant la pobresa. Una República Catalana del benestar que esdevingui un dels països més avançats d'Europa en la garantia de drets socials i la igualtat d'oportunitats.

- 1. Els valors republicans com a pilar de la nostra societat** per una ciutadania crítica, compromesa i amb vocació transformadora.
- 2. Una societat cohesionada que redistribueixi la riquesa**, lluiti contra les desigualtats i implementi la renda de ciutadania per a eradicar la pobresa i garantir una vida digna a tothom.
- 3. Viure la vellesa i les discapacitats amb autonomia personal**, independència i dignitat a través d'unes pensions dignes i un bon finançament de la llei de dependència.
- 4. Igualtat d'oportunitats per a tots els infants i adolescents** respecte dels seus drets més bàsics així com també del dret a viure en família.
- 5. Reforma horària per a la millora del benestar** i incentivar la coresponsabilitat considerant el temps com a font de riquesa i impulsant una política pública que en permeti la redistribució de l'ús.

2.8. UN SISTEMA DE SALUT I SOCIAL INTEGRAT I UNIVERSAL

El nou sistema nacional de salut i social de la República estarà centrat en la persona i serà públic, universal, equitatiu i integrat, garantirà la qualitat, serà finançat amb recursos públics i estarà orientat a preservar la salut i el benestar de la ciutadania. Un sistema en què la ciutadania es faci responsable de la seva salut, disposi de la màxima informació sobre el diagnòstic propi i tingui la capacitat de prendre decisions de manera compartida sobre el tractament que vol rebre.

- 1. Atenció integral de salut i social centrada en la persona d'acord amb els valors republicans**, amb especial atenció als col·lectius més vulnerables, que vetlli pels drets i deures dels pacients.
- 2. Un sistema públic, universal, de qualitat, sostenible i equitatiu** que sigui considerat una inversió de benestar i capaç de generar prosperitat.
- 3. Salut i benestar en totes les polítiques públiques** amb coresponsabilitat del ciutadà com a subjecte actiu de la pròpia salut i benestar individual i col·lectiva.

- 4. Organització territorial integrada i en xarxa** amb participació efectiva i vinculant dels professionals i representants de la ciutadania.
- 5. Un model orientat a l'excel·lència** fonamentat en el desenvolupament professional, la recerca i la innovació per impulsar la transferència del coneixement.

2.9. L'ESPORT PER UNA SOCIETAT SALUDABLE I COHESIONADA

La República ha d'apostar decididament per l'esport com a instrument per assolir una societat cohesionada i saludable. Un nou model esportiu basat en la concepció de l'esport com a sector privat d'interès públic, que demana una estreta complicitat entre una societat civil esportiva organitzada i una administració pública no intervencionista que planifiqui, dinamitzi i doni suport a l'esport com a realitat transversal econòmica, de salut, educativa, social i de lleure.

- 1. Una gran entitat paraigua representativa** de les organitzacions que treballen en l'àmbit esportiu de Catalunya.
- 2. Una administració esportiva que planifiqui, dinamitzi i doni suport** econòmic i logístic a l'esport com a realitat educativa, econòmica, de lleure, de benestar i salut
- 3. La internacionalització de l'esport català** com a estratègia que permeti participar en els àmbits d'alt nivell de l'esport mundial i projecti Catalunya al món com a país esportiu.
- 4. El ple reconeixement del voluntariat esportiu** com a base de la gestió de les entitats esportives.
- 5. L'esport base i l'esport femení** com a sectors estratègics.

EIX 3.

Una República educadora que aposti per la cultura

3.1. CATALUNYA, REPÚBLICA CULTURAL

La lliure pràctica cultural ha d'esdevenir la columna vertebral dels valors cívics, ha de quedar establerta com un dret constitucional bàsic i ser considerada el quart pilar de l'estat del benestar. Cal garantir l'accés lliure i universal a la cultura com un dret fonamental inalienable, que fomenti el pensament crític i impulsi la creativitat en totes les seves formes d'expressió. Catalunya té en la seva cultura una de les millors cartes de presentació i la República és una oportunitat per donar-la a conèixer al món.

- 1. Fer de la cultura el quart pilar de l'estat del benestar** generalitzant la pràctica i gaudi de la cultura en totes les seves formes, fomentar la conservació, difusió i accés al seu patrimoni cultural i garantir el creixement i qualitat de la producció cultural.

2. **Un país culte, cohesionat i fort en la seva identitat** que impulsi la creació lliure, el pensament crític i el gaudi estètic com a fonament de la cultura entesa com a tal, més enllà del mer entreteniment,
3. **Un país creatiu que no té por del talent** i en que l'excel·lència de la creació catalana ha de ser l'objectiu del conjunt de les polítiques culturals públiques.

3.2. UN PROJECTE EDUCATIU DE PAÍS

Molt sovint, per exemplificar l'obsolescència del sistema educatiu actual, s'ha afirmat que tenim una escola del segle XIX, amb uns continguts del segle XX i un alumnat del segle XXI. La república Catalana haurà d'abordar una transformació que ha d'abastar un molt ampli conjunt d'aspectes i entomar una profunda renovació dels sistema educatiu per afrontar els reptes del segle XXI. Un nou model educatiu i d'excel·lència que, com a servei públic, garanteixi la igualtat d'oportunitats i la inclusió educativa així com la coeducació, que prioritzi la millora dels resultats educatius i, en el qual, la Formació Professional sigui element cabdal en l'equitat i en la competitivitat del sistema productiu. Un nou model lleial als valors republicans i compromès fermament en el poder transformador de la societat que pot tenir l'educació per crear veritables ciutadans i ciutadanes de la República Catalana.

1. **Un model educatiu que té per finalitat la formació integral de la persona** i la seva capacitat per a conèixer democràticament en la pluralitat, des d'enfocaments pedagògics que possibiliten la construcció crítica del coneixement i l'autonomia de pensament i d'aprenentatge de tots i cadascun dels infants, independentment d'origen, llengua o condicions individuals.
2. **Un servei públic que garanteixi la gratuïtat real**, l'adequada escolarització d'alumnat amb necessitats educatives específiques i doni passes efectives en la inclusió de la diversitat educativa a les aules.
3. **Un servei públic educatiu integrat per tots els centres** públics així com per aquells altres de titularitat privada que finançats amb fons públics assumeixin els principis i objectius d'equitat educativa que determini el Parlament de Catalunya.
4. **Un nou paradigma educatiu que situï l'alumnat al centre del sistema** que permeti passar d'un model d'ensenyament transmissor a un model basat en l'aprenentatge i en l'adquisició de competències.
5. **Un sistema educatiu que aposti per l'autonomia dels centres educatius** i que compti amb professionals competents i compromesos amb el projecte educatiu de país i de centre. Una professionalitat, que allunyada de la rigidesa dels vells models funcionaris, desplegui una carrera professional engrescadora, basada en l'avaluació i en la bona gestió de l'aula, afavoridora de bones pràctiques educatives i del treball cooperatiu dels equips docents.
6. **Un model de Formació Professional amb visió estratègica** que consideri les necessitats formatives del sistema educatiu i del model productiu, tot integrant la formació inicial, la formació ocupacional i la formació contínua.

7. **Una educació de qualitat requereix del compromís i la participació de tothom més enllà de l'estricta marc escolar.** El servei públic ha de garantir la coresponsabilitat de tots els agents implicats en l'entorn educatiu: centres, ajuntaments, zones educatives, administracions, famílies, recursos d'educació no formal i, en darrer terme, el conjunt de la societat. L'educació ha d'estructurar-se sobre tres projectes: el de país, el de municipi i el de centre.

3.3. EL CATALÀ, LLENGUA VERTEBRADORA D'UNA SOCIETAT PLURILINGÜE

La República ha de vetllar pel respecte dels drets individuals i col·lectius de tota la seva societat, i la llengua n'és un exemple paradigmàtic. A Catalunya es parlen prop de 300 llengües, per tant, la societat catalana és plurilingüe. I, com a tal, cal abordar la política lingüística garantint que ningú sigui discriminat per raons de llengua. El català i l'occità, com a llengües pròpies de Catalunya, així com la llengua de signes catalana, han d'esdevenir vertebradores de la nova República, que ha de dotar-les de les eines adients perquè es preservin en el territori que els és propi i garantir-ne el futur. I on el castellà tingui reconeguts els mateixos drets lingüístics individuals que en la legislació espanyola actual.

1. **Un marc jurídic garant dels drets lingüístics de tota la ciutadania** en què el català i l'occità siguin les llengües de la República i el castellà tingui reconeguts els mateixos drets que en l'actualitat.
2. **Els Països Catalans, l'espai natural de la llengua catalana** en el que cal aspirar a la plena normalització de l'ús de la llengua en tots els àmbits.
3. **L'educació, el planter de la ciutadania poliglota** mitjançant un sistema educatiu universal, inclusiu i d'acollida que no faci diferències per raó de llengua.
4. **Pioners cap a l'excel·lència en gestió lingüística empresarial** que ha de ser la punta de llança del nou model de política lingüística.
5. **Una Administració eficaç, respectuosa i modèlica en l'atenció de la diversitat lingüística** mitjançant l'establiment regulat dels usos administratius de les llengües que es parlen.
6. **Un espai comunicatiu català** en el que caldrà regular els operadors de serveis per a que promoguin els valors de la diversitat lingüística i les polítiques lingüístiques de la República.
7. **El català, una llengua mitjana de dimensió internacional** amb un Estat que vetllarà pel seu ús i reconeixement en tots els organismes internacionals.

3.4. UN ESPAI DE COMUNICACIÓ PER A UNA CIUTADANIA LLIURE I RESPONSABLE

La nova República Catalana s'ha de dotar d'uns mitjans de comunicació públics potents, amb un finançament adequat que permeti mantenir la qualitat i la producció pròpia, al mateix temps que ha de ser el motor de la indústria audiovisual del país. Hem d'impulsar un pacte nacional per l'audiovisual, amb el màxim de consens possible, i hem de treballar per ser un referent europeu en la creació de continguts per a les diverses plataformes audiovisuals.

1. **Un espai radioelèctric nacional** que contribueixi a la cohesió social amb uns mitjans de comunicació plurals que emetin des d'una òptica catalana i amb respecte per la llengua.
2. **Un paper preeminent dels mitjans de comunicació públics** potenciant-ne la qualitat i els continguts.
3. **Fer dels Països Catalans una realitat comunicativa** com a expressió de la seva realitat cultural i lingüística i reforçar-ne els vincles i la consciència col·lectiva.
4. **Crear la marca audiovisual Made in Catalonia** per enfortir la indústria audiovisual i cinematogràfica i convertir Barcelona en capital comunicativa mediterrània.
5. **Apostar per les noves pantalles i els nous models de negoci** com a generadors de continguts i noves oportunitats de negoci del sector audiovisual.
6. **Catalunya, un país "creator friendly"** que aposti per les indústries creatives cada cop més presents a l'estil de vida de les persones i a l'economia global.

3.5. **UNA REPÚBLICA AMB MEMÒRIA: VERITAT, JUSTÍCIA I REPARACIÓ**

La República Catalana ha de ser un referent al món de la memòria democràtica, la defensa dels drets humans i la justícia universal. El model d'impunitat espanyol ha fet impossible la condemna de la dictadura franquista i el reconeixement de les víctimes de la repressió, fet pel qual no s'ha pogut impartir justícia ni reparar els danys als familiars de les víctimes del franquisme. La República haurà de ser exemplar en la recuperació de la memòria històrica i en la condemna dels règims totalitaris, per reconèixer les víctimes de crims contra la humanitat, restablir els seus honors i reparar els danys als seus familiars.

1. **Veritat, justícia i reparació** com a base de les polítiques de memòria.
2. **Assumpció de responsabilitats en la repressió** en el que cal exigir a l'Estat espanyol un actiu de disculpa, revisió i rescabament pels crims comesos pel franquisme.
3. **Una memòria republicana de llarg abast** per a la consolidació d'una societat lliure, justa i democràtica.

EIX 4.

Una República sostenible i amb equilibri territorial

4.1. **UNA ADMINISTRACIÓ PÚBLICA REPUBLICANA: PROPERA, EFICIENT I TRANSPARENT**

Unes administracions públiques republicanes, participatives, transparents, innovadores i simplifiades al servei de la ciutadania i finançades adequadament per garantir i desplegar l'estat del benestar, amb uns serveis públics propers i de qualitat.

1. **Una Administració propera, simplificada i descentralitzada** al servei de la ciutadania i de l'estat del benestar i organitzada en tres nivells: Estat, vegueries i municipis.
2. **Unes administracions públiques republicanes** que garanteixin el govern obert, la transparència i la participació ciutadana.
3. **Una Administració innovadora i eficient que valori els empleats públics** i reconegui el seu paper clau per garantir els serveis públics i desplegar l'estat del benestar

4.2. **UN MODEL DE SEGURETAT INTEGRAL AL SERVEI DE LA CIUTADANIA**

La República Catalana assumirà plenes competències en matèria de seguretat pròpies d'un estat. En aquest sentit, haurà de desenvolupar un model de seguretat integral sòlid, eficaç i discret al servei de la ciutadania, amb un model de cos policial democràtic i de proximitat que actuï amb proporcionalitat i sigui efectiu a tot el territori, complementat amb un servei d'emergències i protecció civil amb mitjans i efectius suficients per fer un bon servei en corresponsabilitat amb la ciutadania.

1. **Un cos de Policia de Catalunya unificat, dimensionat i ben valorat per la societat que defensa que estigui format pels actuals Cos de Mossos d'Esquadra i policies locals.**
2. **Un Sistema Nacional de Salvaments i Emergències ben coordinats, amb uns mitjans adequats i una implantació territorial equilibrada.**
3. **Un servei de protecció civil de base popular, complementària dels cossos de policia i de seguretat i emergències.**

4.3. **UN TERRITORI EQUILIBRAT I BEN CONNECTAT**

La República Catalana és l'oportunitat per redissenyar un model territorial més equilibrat que faci dels nostres municipis indrets més habitables i amb millor relació amb l'entorn natural. Un país divers, ben connectat, amb transports públics eficients i amb infraestructures al servei de l'economia productiva. Uns pobles, barris i ciutats on tothom pugui viure amb benestar i tingui l'oportunitat d'accedir a un habitatge digne a preus raonables.

- 1. Equilibri territorial i ecoeficiència en l'urbanisme** amb un model de viles i ciutats compactes, complexes en els seus usos, socialment integradores i amb una protecció estructural dels espais lliures i de connexió ecològica.
- 2. Garantir el dret a l'habitatge** incrementant el parc d'habitatge existent sotmès a algun tipus de protecció pública, prioritàriament en règim de lloguer social i dret de superfície, per garantir la seva perdurabilitat en el temps, millora l'actual rati del cost d'habitatge en relació a la renda disponible de les famílies, prevenir tensions de preus derivades de factors de demanda no derivades de l'ús habitual de l'habitatge i garantir la dació en pagament i cancel·lació de deutes vinculats a l'adquisició de l'habitatge amb una llei de segona oportunitat de tall europeu.
- 3. Una mobilitat de baix impacte ambiental i gran cohesió social** apostant per una combinació de sistemes de mobilitat intermodals, prioritzant el transport públic i invertint en ferrocarril tan pel que fa a passatgers com a mercaderies.
- 4. Infraestructures sostenibles al servei de l'economia productiva** i planificades amb criteris de rendibilitat socioeconòmica, d'avaluació del cost i d'impacte social, territorial i medi ambiental.

4.4. UN MODEL MEDIOAMBIENTAL SOSTENIBLE, INNOVADOR I INTEGRAL

La República Catalana implantarà un model mediambiental sostenible, innovador i integral que permeti compaginar el desenvolupament econòmic i el respecte i la protecció d'un entorn natural de qualitat. Una República que aposti decididament per la sostenibilitat, la minimització i la transformació del residu, que impulsi el desenvolupament de les energies renovables i l'autoconsum, que implanti una nova cultura de l'aigua i dugui a terme una política integral de gestió del territori que possibiliti l'exploració racional i sostenible dels seus recursos naturals. En un planeta on els recursos naturals són finits i el canvi climàtic és un fet, la República tindrà el deure i la responsabilitat de canviar cap a un model productiu sostenible i de consum responsable que garanteixi les necessitats de les generacions futures.

- 1. Una nova cultura de l'aigua eficient i sostenible** amb un sistema integrat del cicle de l'aigua que tendeixi a la gestió pública, garantint un subministrament mínim i recuperant els aqüífers i els cabals ecològics.
- 2. Una estratègia energètica de país i de futur sostenible** amb una aposta per les energies 100% renovables, l'autoconsum, les xarxes intel·ligents de gestió i la democratització del mercat energètic amb uns preus justos i lliure de monopolis.
- 3. Lluita contra el canvi climàtic** amb el compromís de prendre mesures per a la reducció d'emissions contaminants i la millora de la qualitat de l'aire.
- 4. Estratègia de gestió cap al residu zero** amb la implementació de sistemes d'economia circular per una transformació dels residus amb eco-disseny i processos de gestió innovadors.
- 5. Preservació i gestió del medi natural i les seves espècies** amb un equilibri harmònic entre la protecció i els usos econòmics i de lleure.
- 6. Protecció dels animals** en que no es permetin situacions de maltracte i patiment.

EIX 5. Una República oberta al món i compromesa amb la pau

5.1. UNA REPÚBLICA EUROPEA IMPLICADA EN LA GOVERNANÇA GLOBAL

La República Catalana serà un Estat de la Unió Europea, que contribuirà a la governança global i esdevindrà nucli de les relacions euro-mediterrànies. Una República que serà un actor internacional amb una política exterior activa que promourà els principis dels drets humans, la justícia global i la fraternitat universal, i que serà proactiva en la contribució als grans reptes mundials. La República Catalana serà reconeguda pel seu compromís i solidaritat i esdevindrà un actor global respectat i valorat pel valor afegit de les nostres aportacions per fer un món més just, més solidari, més inclusiu i més sostenible.

- 1. Una República Catalana en una Europa federal** en que cal superar el model de club d'estats al servei dels interessos dels estats dominants, les institucions financeres i el gran capital.
- 2. Governança global per un món més just i solidari** essent un actor internacional responsable i compromès amb la pau, la democràcia, els drets humans, la seguretat i les llibertats civils.
- 3. El nucli catalitzador de les relacions euro-mediterrànies** en que la República Catalana s'ha de convertir en referent, medidora i ambaixadora de la pau i la democràcia entre les diverses cultures que convivim a la Mediterrània.

5.2. UNA REPÚBLICA SOLIDÀRIA COMPROMESA AMB LA PAU I ELS DRETS HUMANS

La República Catalana serà solidària, internacionalment responsable, compromesa amb la cooperació al desenvolupament, la pau i els drets humans. Una República que pot esdevenir un referent internacional en la defensa dels drets col·lectius dels pobles mitjançant el diàleg i la no-violència. En l'actual context, caldrà relançar el model català de cooperació al desenvolupament i incorporar els valors solidaris de la societat catalana en l'estratègia d'internacionalització com a carta de presentació del nou estat al món, presentant-nos com un actor responsable, compromès amb el desenvolupament, la pau, els drets humans i la justícia universal.

- 1. Una República solidària que assumeix la seva responsabilitat internacional** de cooperació al desenvolupament i en la promoció de la resolució pacífica i democràtica dels conflictes.
- 2. Actuar amb veu pròpia davant els reptes globals** guiant-se pel principi de coherència en les polítiques de desenvolupament humà.
- 3. Un model seguretat humana més global i multidimensional** amb un sistema de defensa i seguretat civil compromès amb la pau, el desarmament i la desnuclearització i un sistema d'intel·ligència que analitzi les amenaces i les causes profundes de la violència.
- 4. Un referent a la Mediterrània de resolució de conflictes** nacionals i territorials amb la no-violència i la pau.

Eleccions al Parlament 2017
Programa electoral



**ESQUERRA
REPUBLICANA**
Catalunya *si*

#femrepública